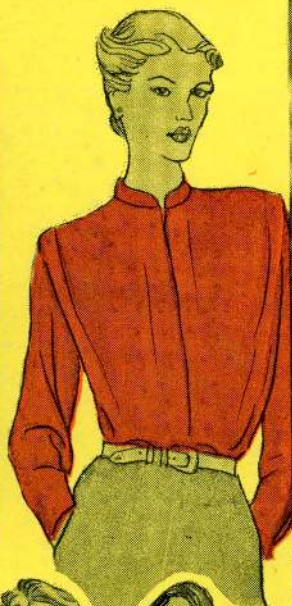
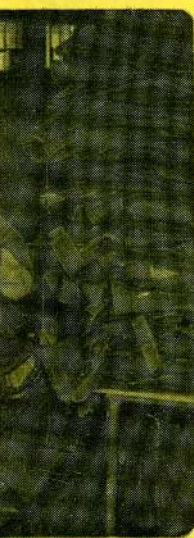

பொருளியல் நோக்கு

malar
1980
ஆகஸ்ட்

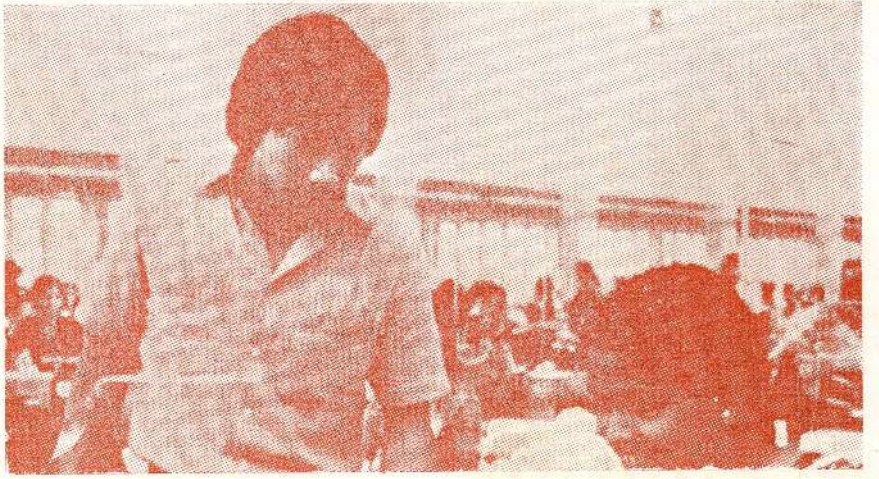
10/2

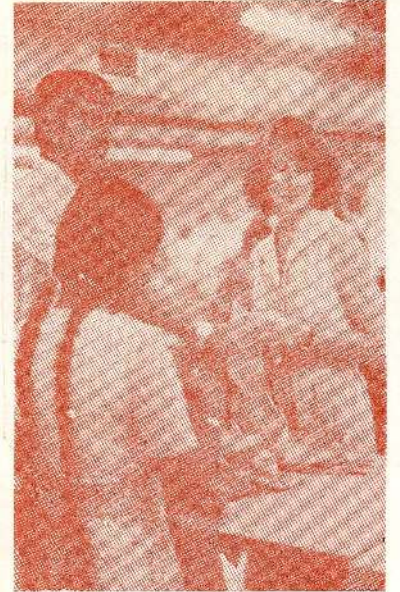
தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைகள்

ஏற்றுமதிக்கான துணி உற்பத்தி

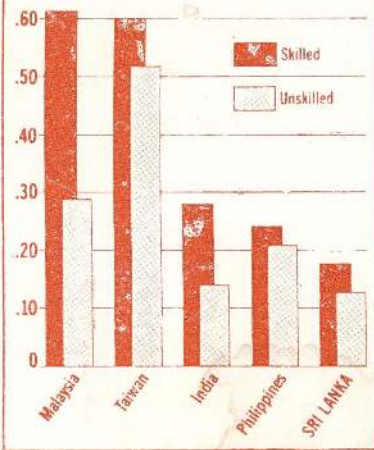
பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுப் பகுதிக்குள் 1978ல் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டதையடுத்து இலங்கையின் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக் கைத் தொழில் ஒரு புதிய கட்டத்தையடைந்தது. கட்டுநாயக்காவில் அமைந்துள்ள 13 தொழிற்சாலைகளில் 9 தொழிற்சாலைகள் ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்தியைத் தொடங்கிவிட்டன. முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயம் ஜவுளித்துறை மீதான வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களைக் கவரத்திழுப்பதாத இருந்தது, இத்தொழிற்சாலைகள் நவீன தொழில் நுட்பங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன் மிக இலக்கமான தரக்கட்டுப்பாட்டு முறைகளும் மின் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன, (வலது பக்கத்திலிருக்கும் படம் காட்டுவது போல) கண்காணிப்பு மட்டத்தில் வெளிநாட்டு தொழில் நுட்பவியலாளர் பணிபுரிந்து வருகின்றனர்.

இடது புறத்திலும், கீழேயும் இருக்கும் படங்கள் இரு தொழிற்சாலைகளின் உட்பகுதியைக் காட்டுகின்றன; வலதுத்தின் முதல் ஏற்றுமதி எல். எம். கே. பிரவுன் நிறுவனத்தால் செய்யப்பட்டது; (கீழே) முதலீட்டாளர்கள் அல்லது வர்த்தக ஆலோசகர்கள் இவ்வலயத்துக்கு அடிக்கடி விஜயம் செய்கின்றனர்.

Average Labor Costs
(U.S. \$ per hour)

“படித்த, நுண்ணறிவு மிக்க இலகுவில் பயிற்சிவிக்கக் கூடிய அதன் ஊழியர் படையே அன்னிய முதலீட்டாளர்களை இலங்கை மீது கவர்த்திகொள்ள வைக்கிறது” என அண்மையில் ‘மிஸினஸ் வீக்’ சஞ்சிகை எழுதியது. “ஒரு நாளைக்கு ஊதியம் 1 டொலர் அல்லது 2 டொலர் மட்டுமேயாகும். இதன் காரணமாக இலங்கை ஆசியாவின் மிக மலிவான ஊழியர் சந்தையாக விளங்குகிறது” என்றும் அது குறிப்பிட்டது.

தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதே முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். வலயத்துக்குள்ளிருக்கும் 6000 ஊழியர்களில் சுமார் 90 சதவீதமானோர் துணி உற்பத்தியிலேயே ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களில் பெருந்தொகையானோர் பெண்களாவர்.

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சிப்பகுதி வெளியிடு
தலைமக்களியாலயம்,
11 வது மாடி,
கொழும்பு 2,
ஸ்ரீ லங்கா.

நிரல்கள்

- 2 நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு: ஜூன்—ஜூலை 1980
- 23 பொருளாதாரம் — சர்வதேச விலக்கம்
- 25 சுற்றுலாத்துறை — பொருளாதாரப் பின்னடைவும்
புதிய போக்குகளும்
- 27 வர்த்தகம் — தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையும்
போக்குவரத்துத் துறையும்
- 28 விவசாயம் — நெல் உற்பத்தியில் விலையிடுதலும்
சுயதொவைப் பூர்த்தியும்

விசேஷ அறிக்கை

- 3 தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைகள்
கட்டுப்பாட்டை மீறிய வளர்ச்சி

- 14 ஆசிய உடுதுணி உற்பத்தித்துறை
- 18 கைத்தறி நெசவு உற்பத்தியில் புதிய போக்குகள்

டப். ஜி. எஸ். வைத்தியநாத 30 இலங்கையில் இரத்தினக்கல் பொது
ஏல விற்பனை

Appropriate Technology Services
121, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA
No. 3030

பொருளியல் நோக்கு உறுதுக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தாவுகளையும், உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும், பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்கூறிக் கொள்கக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப் பணித்திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாயிருக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கையையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் நிறப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாறியர்களின் சொந்தக்கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதிபலிப்பவையுமாகா. இத்தகைய கட்டுரைகள், குறிப்புக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதத் தோறும் வெளியீட்படுகும். அதன் சந்தா செலுத்துவதன் மூலமோ, விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்த இதழில்

- நீர் முகாமை—அதன் அபிவிருத்தி, புறக்கணிப்பு, முதலீடு, பலன்கள், எதிர்கால நிலை என்பன குறித்த ஒரு பரிசீலனை
- நெல்—உற்பத்தி, கொள்வனவு, விலைகள்
- விவசாயக் கடன் அறவிடல்
- இலங்கையின் மீன் பிடிக்கைத்தொழில்—70களிலும் 80களிலும் அதன் போக்குகள்

அட்டைப் படம்

பாலித்த கன்னங்காசு.

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

ஜூன்

ஜூலை

- 18 இலங்கை உதவிக்குழு நாடுகளில் அங்கத்துவம் பெறும்படி நமது நாட்டு நிதியமைச்சர் டென்மார்க் அரசாங்கத்துக்கு விடுத்த வேண்டுகோளினை அந் நாடு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

ஜூலை 1ம் 2ம் திகதிகளில் பாரிசில் நடைபெறவிருக்கும் கூட்டத்தில் இலங்கை உதவிக்குழு நாடுகளில் தானும் ஓர் அங்கத்தவராவதற்கு டென்மார்க் ஆர்வம் காட்டி வருவதாக 'டெய்லி நியூஸ்' செய்தியொன்று கூறியது.

- 19 மாண்புமிகு ஜனாதிபதி இலங்கையின் முதலாவது திறந்த பல்கலைக்கழகத்தை அங்குராப்பணஞ் செய்து வைத்தார். பேராசமான கூட்டத்தை அடைந்துவரும் உலக சீனித் தட்டுப்பாடானது, 1974ம் ஆண்டில் ஏற்பட்டதைப் போன்ற சீனி விலையதிகரிப்புக்கும் அதனையடியொற்றிய வீக்கத்துக்கும் வழி கோலலாமென லண்டன் வந்ததக, சந்தை வட்டாரங்கள் அச்சத் தெரிவித்தன.

பொது மக்களுக்கு சிறந்த தபால், தந்திச் சேவைகளை வழங்கும் பொருட்டு தபால், தந்திச் சேவைகள் திணைக்களத்தை இரு வேறு திணைக்களங்களாக பிரித்து வேறுபடுத்தும் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம் அங்கீகாரமளித்தது.

- 20 இலங்கை பெட்சோலிய கூட்டுத்தாபனம் சகல பெட்சோலிய உற்பத்திப் பொருட்களினதும் விலைகளை திருத்தியமைத்தது. இவ்வருடம் ஜூனில் ஒபெக் நாடுகள் விலைகளை அதிகரித்தமையினால் இம்மாற்றம் அவசியமாகியது; மேலும், மானியம் வழங்கப்பட்ட விலைகளின் கீழ் மசலுக்கான கேள்வி துரிதமாக அபிசரித்து வருவதனைத் தடுப்பதையும் இது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

- 24 தந்திச் சேவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கென 48 கோடி ரூபா கடனெடுத்துக்கும், இறு ரப்பர் உடைமையாளர் மீன் குடியேற்றத் திட்டமொன்றுக் காக 25.6 கோடி ரூபா கடனென்றுக்குமென சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கத்துடன் இரு கடன் உடன் படிக்கைகள் கைச்சாத்திடப்பட்டன.

மருத்துப் பொருள் இறக்குமதி கட்டுப்படுத்தப்படுமாயின், இறக்குமதிப் பிரதியீட்டின் மூலம் தம்மால் வருடாந்தம் குறைந்த பட்சம் 5 கோடி ரூபாவை சேமிக்க முடியுமென கொழும்பு மருத்துப் பொருள் உற்பத்தி வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

- 25 சென்ற வருடம் ஏற்றுமதிகள் மூலம் இலங்கை சம்மதித்த மொத்த தொகையான 1522.8 கோடி ரூபாவில் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பங்கு 10 சதவீதத்துக்கும் கடுதலாக இருந்தது. இதன்மூலம் ஐக்கிய அமெரிக்கா கடந்த வருடத்தில் இலங்கையின் மிகப் பெரிய ஏற்றுமதிச் சந்தையாக இருந்து வந்துள்ளது.

- 27 மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் 'பி' அமைப்பின் கீழ் வரும் பிரதான கால்வாயை வடிவமைப்பதற்கும், நிர்மாணிப்பதற்கும், மேற்பார்வை செய்வதற்குமென மேலும் 1 கோடி அமெரிக்க டொலர் கடன் ஒன்றுக்கான ஒப்பந்தத்துக்கு ஐக்கிய அமெரிக்கா கைச்சாத்திட்டது.

- 30 1978ம் ஆண்டு ஆகஸ்டிலிருந்து அமுலில் இருந்து வந்த வருமான உதவி கொடுப்பனவுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் நிறுத்தியது. இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 6000க்கு குறைந்த வருட வருமானம் பெறும் 15-40 வயதுக்கிடையிட்ட (திருமணமாகாத) வேலையற்றோர் ஒவ்வொருவருக்கும் மாதாந்தம் ரூ. 50 கொடுப்பனவு வழங்கப்பட்டு வந்தது.

- 4 பாரிசில் முடிவுற்ற 12 உதவி வழங்கும் நாடுகளின் கூட்டத்தின்போது, மகாவலித் திட்டத்துக்கு பெரியேயுள்ள இலங்கையின் பொதுஅபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு 843.2 கோடி ரூபா உதவி வழங்க உதவி நாடுகளும், சர்வதேச முகவராண்மைகளும இணக்கம் தெரிவித்தன.

- 8 கொழும்புத் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்து, நவீனமாக்குவதற்காக ஜப்பான் ரூ. 570 கோடி பெறுமதியான மென் கடனென்றை இலங்கைக்கு வழங்கவிருப்பதாக வந்ததக, கப்பற் போக்குவரத்து அமைச்சு அறிவித்தது.

வளர்முக நாடுகளின் உணவு, விவசாய நிலைமைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து, பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை முன்வைக்கும் பொருட்டு அணிசோ இயக்கத்தின் 15 தொடர்பு கொள்ளும் நாடுகள் பெல்கிஷில் கூடின.

- 15 உலகின் பிரதான 10 தேயிலை உற்பத்தி நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அண்மையில் பாண்டிங்கில் கூடிய பொழுது, தம்மிடையே ஓர் இணக்கத்துக்கு வரத் தவறியமையினால் தேயிலை விலைகள் குறித்த சர்வதேச ஒப்பந்தமொன்றுக்கான வாய்ப்பு தவறிப் போய்விட்டது.

- 17 ஸ்ரீலங்கா அரசின் காட்டு வளச் செய்திட்டமொன்றுக்காக 94000 அமெரிக்க டொலர் தொழில் துட்ப உதவி நிதியொன்றை ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி அனுமதித்திருப்பதாக நிதியமைச்சு அறிவித்தது.

- 18 மகாவலிப் பிராந்தியத்தில் இயந்திரங்களைக் கொண்டு போளவில் இரத்தினக் கற்களை அகழ்வதற்கான ஒப்பந்தமொன்றுக்கு இலங்கை இரத்தினக் கல் கூட்டுத்தாபனமும் சிங்கப்பூர் கம்பனியொன்றின் உபநிர்வகமான ரெயின்போ (லங்கா) லிமிட்ட. நிறுவனமும் கைச்சாத்திட்டன.

பொது வேலை நிறுத்தம் ஒன்று குறித்த பயமுறுத்தலையடுத்து பொது மக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அவசரகால நிலையைப் பிரகடனம் செய்தது.

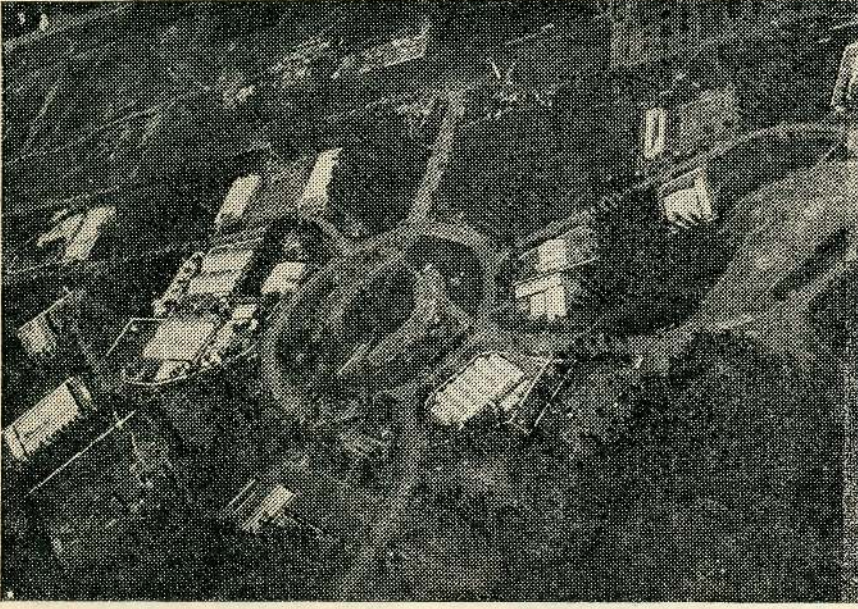
அரசாங்கம், அந்தியாவசிய சேவைகளில் வேலை நிறுத்தங்களைத் தடை செய்ததுடன், பொதுத்துறை ஊழியர்களின் வீடுகளையும் காத்து செய்தது.

- 19 சர்வதேச தேயிலைச் சந்தைகளுக்கு 18.8 கோடி கிலோ கிராம் தேயிலையை ஏற்றுமதி செய்ததன் மூலம் உலகின் மிகப் பெரிய தேயிலை ஏல விற்பனை நிலையம் என்ற அதன் முன்னணி ஸ்தானத்தை பெற்று வருடத்திலும் கொழும்பு பேணிக் கொண்டது.

- 20 உருக்காலகளுக்கு விநியோகிக்கப்படும் மின்சாரம், சமையல் நிலக்கரி என்பவற்றின் வழங்கலில் செய்யப்பட்ட குறைப்புக்கள் காரணமாக, 1970-80 காலத்தில் இந்திய உருக்குக் கைத்தொழிலில் 432 கோடி ரூபா பெறுமதியான உற்பத்தி நட்டம் ஏற்பட்டுள்ளதென 'எக்னமிக் டைம்ஸ்' செய்தி கொண்டு கூறியது.

- 23 பெருமளவிலான வெளிநாட்டுப் பண உள்வருகை காரணமாக கடந்த இரு வருடங்களில் சிங்கப்பூரில் ஆதன விலைகள் இரட்டிப்பாகியிருப்பதாக ரொய்ட்டர் அறிவித்தது.

3. முன்னாள் இராச மன்னரான ஷா புற்றுநோயின் பக்க விளைவுகள் காரணமாக கெய்ரோவின் இராஜாவை வைத்தியசாலையொன்றில் காலமானார். "இந்த துற்றாண்டின் இரத்தம் உறிஞ்சும் அட்டை இறந்து விட்டது" என ஈரானில் உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

இலங்கையின் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடை ஏற்றுமதிகளுக்கான பிரதான உந்துவிசையாக முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயம் விளங்குகிறது. உற்பத்தியைத் தொடங்கிய 13 தொழிற்சாலைகளில் 9 தொழிற்சாலைகள் இப்பொழுது ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்தியைச் செய்து வருகின்றன. இவ்வருட ஜூலை இறுதிவரை மேலும் 30 தொழில் முயற்சிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது.

தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைகள் கட்டுப்பாட்டை மீறிய அபிவிருத்தி

மிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் குறைந்த விலையுள்ள பல்வகைப்பட்ட ஆசிய உடுதுணிகள் மீது புதிய இறக்குமதி "கோட்டாக்களை" விதிக்க ஜூலை மாத மத்தியில் முடிவு செய்தது. இதனால் பாரதாரமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் ஒன்று இந்தோனீஷியா. மிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பதில் நடவடிக்கை எடுக்கப்

போவதாக இந்தோனீஷிய வர்த்தக மந்திரி பயமுறுத்தினார். ஆனால், 'உடுதுணிப் பிரச்சினை' மீது ஒரு வர்த்தகப் போர் மூளக்கூடுமெனத் தோன்றிய ஆபத்தான நிலைமையை விலக்கிவிடுவதற்காக இறுதியில் ஜனாதிபதி சுஹார்ட்டோ தலையிட்டார்.

இதற்கும் மிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் கூறிய சமாதானம்: 'உடுதுணிகள் உற்பத்திக் கைத்தொழிலில் ஏற்பட்ட வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினாலும்' தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தியாளர்கள் ஆசிய இரு சாராமிடமிருந்தும் வந்த நெருக்குதல்களினாலும் அலைக்கழிக்கப்பட்ட நிலையில், இந்தோனீஷிய ஜீன்சுகள், பிளவுஸ்கள், நெய்த சட்டைகள் ஆகியவற்றின் இறக்குமதியை அவற்றின் தற்போதைய மட்டங்களில் அரைப்பவர்க்கும் குறைவாக வெட்டுவதன் ஹொங் கொங், கைவான், மக்காவ் போன்ற மற்றும் ஆசிய ஏற்றுமதியாளர்களின் உடை வகைகள் மீது அதே போன்ற கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதையும் தவிர என் கருங்கு மாற்று வழி இல்லை என்பதுதான். இச்சம்பவத்தில் பிரச்சினை இந்தோனீஷியர்களின் ஆத்திரமான எதிர்ப்புடன் பேலெழுந்தது. ஆனால், அது ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்க நாடுகள் ஆகிய பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் என்ன நடைபெற்று வந்துள்ள கென்பதற்கு மேலும் ஓர் அறிஞரிடமாகும். அங்கு வேருன்றிவரும் தற்காலிக வர்த்தக மந்தம் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையை மோசமாக்கியுள்ளதுடன், இறக்குமதிகள் மீது தீர்வைகளை விதிக்கும்படி கோரும் காப்புக் கூப்பாடுகளுக்கும் வலுவூட்டியுள்ளன. ஆசிய உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வரும் உடுதுணிகள், கைத்த ஆடைகளுக்கான கோரிக்கை மீது அதிக கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுமெனக் கொள்வனவாளர்கள் சிந்திக்கும் அதே வேளையில், வழங்குநர்களின் புதிய கைத்தொழில்கள் இப்பொழுது உறுதியாக இயங்கத் தொடங்கிவிட்டதுடன் அவை தங்களுக்குள்ளேயே அதிக போட்டியை எதிர்நோக்குவது மாத்திரமன்றிப் பிரதான மேற்கத்திய சந்தைகளில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள கோரிக்கையையும் எதிர்நோக்குகின்றன. வழங்கல் நிலைமையிலுள்ள இன்னோர் அர்த்த புஷ்டியுள்ள காரணி என்னவென்றால், சர்வதேச சந்தைகளுக்குள் சீனா பிரவேசித்திருப்பதும், ஜூலை மாத முடிவில் அமெரிக்காவுடன் அந்நாடு செய்துள்ள ஒப்பந்தமும். இந்த ஒப்பந்தம் அடுத்த மூன்று வருடங்களுக்கு

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980.

அமெரிக்க சந்தைக்கு ஏற்றுமதி களைக் கணிசமாக அதிகரிக்க அந் நாட்டை அனுமதிக்கின்றது.

இந்த நிலைமைகளை முன்னிட்டு, இலங்கையின் கைத்த உடைகள் கைத்தொழில் எதிர்வரும் இரண்டு மூன்று வருடங்களில் ஒரு நெருக் கடியான கட்டத்தைக் கடக்க வேண்டியிருக்குமென்பதில் சந்தேகமேயில்லை. இவ்வருடம் மே மாதத்திலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு இலங்கையின் ஏற்றுமதிகள் மீது கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. இலங்கைக்கு 'அமெரிக்கா அனு மதித்த 'கோட்டாக்களில்' பாதி பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுவின் வலயத்திலுள்ள உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. நாட்டின் கைத்த உடைகள் ஏற்றுமதி இயக்கத்துக் குத் தலைமை தாங்கி நடத்திய நெடுங்கால உள்நாட்டு உற்பத்தியா ளர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு இந்த உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சலுகை வழங்கப்பட்டு வருவதாக ஆட் சேபனிகள் கிளப்பப்பட்டன. ஆனால், உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர் கள் தங்களுக்கு ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகம் அனுமதித்த கோட்டாக்களை இன்னும் நிறை வேற்ற வேண்டியவர்களாயிருக்கி ருர்கள் என்றும் அமெரிக்க கோட் டாக்கள் கூட ஒப்புநோக்குமிடத்து பெருத்தவையென்றும் அவர்களுக் குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்நாட் டில் அமைக்கப்பட்டுள்ள உற்பத் தித் திறன் அளவுகள் 1978ம் ஆண்டு மட்டத்தில் பிடித்து நிறுத் தப்பட்டால், இந்த நியாயம் ஏற் றுக்கொள்ளத்தக்க தாயிருக்க லாம்; ஆனால், இன்று 1000 மில்லி யனுக்கு மேற்பட்ட உடைகளை உற் பத்தி செய்யவல்ல திறன் அளவு கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, உயர்ந்த பட்சமாக ஏறக்குறைய 100 மில்லி யன் உடைகளை ஏற்றுமதி செய்வ தற்குச் சந்தை வாய்ப்பு இருக் கும்போது (இவ்வாய்ச்சிப் பரி சீலனையில் பின்னர் எடுத்துக் காட் டப்பட்டுள்ளது போல்) நிலைமை எவ்வளவோ வலுவான போட் டிக்கு இடங் கொடுப்பதாகவும், நம்பிக்கையைக் குறைப்பதாகவும் வளர்வதைத் தவிர்க்க முடியாது மற்றும் படுசோதனையான பிரச் சினைகள் என்னவென்றால்: இலங் கையின் பார்வைக் கோணத்தி லிருந்து கைத்தொழில் செய்முறை வலயத்தின் பிரதான பாய்ச்சல்

கைத்த ஆடைகள் கைத்தொழில் மூலமாகவே நிகழ்ந்துள்ளதோடு, அதன் எதிர்காலமும் பேரளவுக்கு இந்துறையிலேயே தங்கியிருக்கி ருது என்பதாகும். மேலும், ஆ சாங்கத்தின் வேலைத் திட்டத்தில் ஆக உயர்ந்த முதலிடம் பெற் றுள்ள விடயங்கள், வேலை வாய்ப் புகளை ஏற்படுத்துவதும் கைத் தொழில் செய்முறை வலயத்தின் வளர்ச்சியுமாகும். இதில் கைத்த உடைகள் துறை ஒரு ஜீவாதார மான பங்கெடுக்கவிருக்கிறது. இந் நிலைமையையும், சர்வதேச உடை கள் வர்த்தகத்தில் மிக அண்மை யில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியையும் முன்னிட்டு தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக் கைத்தொழில் தொடர் பான பிரச்சினைகளை தேசிய, சர்வ தேசிய மட்டத்தில் பரிசீலனை செய் வதற்கு இந்த இதழுக்கான விசேஷ அறிக்கை முயல்கிறது.

உடைக் கைத்தொழிலின் அபிவிருத்தி

மனிதவாழ்க்கைக்கு ஆதாரமான ஒரு முந்தேவையென்ற முறையில் உடை உளவுக்கும் உறைவிடத் துக்கும் அடித்தபடியாக மட்டுமே வருகிறது. சிதோஷ்ன பாதிப்புக் களிலிருந்து உடலைப் பாதுகாப் பதே உடையணிவதன் பிரதான நோக்கமாயிருந்து வந்துள்ள போதிலும் பலர் உடலை முடுவதற் காக மட்டுமன்றி அலங்காரத்துக் காகவும், காலவண்ணத்துக்காக வும், கௌரவத்துக்காகவுமே உடையணிந்துள்ளனர். ஆனால், மனிதன் ஏன் அல்லது எப்பொழுது முதலாவதாக உடையணிந்தானென்பது எவருக்கும் சரியாகத் தெரியாது. இன்று நாம் உடையணியும் அதே காரணங்களுக்காகவே ஆரம்ப காலத்திலிருந்து உடைகள் அணி யப்பட்டிருப்பது சாத்தியம்; மக் கள் உடையணியத் தொடங்கிய காலத்தைப் பொறுத்தவரை அது சுமார் 100,000 ஆண்டுகளிலிருக் கும் என்று அதிகாரபூர்வமான தகவல்களைக் கொண்ட நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

பழைய கற்காலத்தின் முடிவள வில் அஃதாவது சுமார் 25,000 வரு டங்களுக்கு முன்பு மனிதன் ஊசியை உபயோகிக்கத் தொடங்கி னான் என்பதை நிரூபிக்கச் சாட்சி யங்கள் கிடைக்கின்றன.

19ஆம் நூற்றாண்டளவில் கைத் தொழில் புரட்சி ஏற்பட்ட வரு டங்கள் வரை, மனிதன் உடைக

ளைத் தைப்பதற்கு இயந்திரங்களை உபயோகிக்கவில்லை. இரும்புசுரின் உபயோகம் தெரிய வந்ததும், உடை உற்பத்தியில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. இரும்புசுரையைச் சுலப மாகவும், துரிதமாகவும் கையாள் முடிந்தது. அத்துடன், மிருதுவாக வும் சிக்கலான முறையிலும், கைப் பதற்கும் இரும்புசுரி உதவியது. எனினும் பெரும்பாலான குடும் பங்கள் தங்கள் சொந்த உடை களைத் தாங்களே தயாரித்துக் கொண்டன.

19ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பாதி வரை தனிப்பட்ட தையல்காரர்கள் உடைகளைப் பெரு மளவில் கைத்துக்கொண்டிருந்த னர். அவர்கள் ஒன்றில் தனி யாகவோ அல்லது ஒரு சில பயிலுந் தர்களின் அல்லது கூலிக்குத் தைப் போரின் உலவியுடனோ வேலைசெய் தனர். எவ்வளவு விரைவில் சாத்தி யமோ அவ்வளவு விரைவில் ஒரு முழு ஆடையைத் தைக்கக் கற்றுக் கொள்வதும், ஒரு தலைமைத் தையல்காரராகிவிடுவென்பு மென் பதுமே ஒவ்வொரு பயிலுநரின தும் குறிக்கோளாயிருந்தது.

ஆரம்ப கட்டங்களிலிருந்தே, விசேஷ தேர்ச்சி பெறுவதே இக் கைத்தொழிலின் ஓர் அம்சமாக இருந்திருக்கிறதெனத் தோன்று கிறது; ஒரு தையல்காரரின் கைநி னைத்திறன் குறித்த ஆண்களின் உடைகள், குறித்த பெண்களின் உடைகள், குறித்த குழந்தைகளின் உடைகள் ஆகியவற்றுடன் வரையறுக்கப்பட்டநாயிருக்கும் கூலிக் குத் தைப்போர் விசேஷ தேர்ச்சி பெற்ற தலைமைக் கைநினைருகிட மிருந்து எவ்வளவைக் கற்றுக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவையும் கற்றுக்கொள்ள முயன்றனர்.

தொழிற்சாலை முறைக்கு மாற்றம்

18ம் நூற்றாண்டில் பிற்பகுதியிலும் 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி யிலும் அநேக இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் உடை தயாரிப்புக் கைத்தொழில் இல்லங் களிலிருந்து தனிப்பட்ட வேலைக் களங்களுக்கும், தொழிற் சாலை களுக்கும் மாறியது.

தையல் இயந்திரம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதுடன், உடைகளின் பெருற்பத்தி ஆரம்பமாகியது; உடை உற்பத்தியிலும் உடைகளைச் சந்தைப்படுத்துவதிலும் துரித

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

மான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இன்று உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் தாங்கள் விரும்பும் தைத்த உடைகளை வாங்கிக்கொள்ள முடியும். இந்த உடைகள் பெரிய ஆடை தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்பட்டவையாகும். ஆடைக் கைத் தொழில் பெரும்பாலான நாடுகளில் ஒரு பிரமாண்டமான வியாபாரமாக விளங்குகிறது. உடுத்துணிவகைகள் நாடுகளுக்கிடையே நடைபெறும் வர்த்தகத்தில் முக்கியமான பொருள்களாக இருக்கின்றன. பல நாடுகளில் கடைக்குச் செல்வோர் இத்தாலிய மின்னல் உடைகளையும், ஆஸ்திரேலிய கம்பளி ஆடைகளையும், சீனப் பட்டுத் துணி வகைகளையும் வாங்குகின்றனர். உலகெங்குமுள்ள நெப்பு அங்காடிகள் லண்டனிலும், பாரிஸிலும், ரோமிலும் அல்லது ஹொங்கொங்கில் வடிவமைக்கப்பட்ட உடைகளை விற்கின்றன. இதன் பயனாக, பல்வேறு நாடுகளிலுமுள்ள மக்கள் அதே பருவகாலத்தில் அதே பாங்குகளிலும், மோஸ்தர்களிலும் வடிவமைத்த உடைகளை அணிய முடிகிறது. இந்நூற்றாண்டின் முதற் பாதியில் உடை தயாரிப்புக் கைத்தொழில் அமெரிக்காவிலும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் உறுதியாக வேரூன்றிவிட்டது. எனினும், 1960களிலும் 70களிலும் இந்த நாடுகளிலுள்ள பெருஞ் சந்தைகளுக்குள் தாழ்வுக்கு உற்பத்தியாளர்களால் பிரவேசம் செய்ய முடிந்தது.

அமெரிக்காவில்

ஆடைக் கைத்தொழிலின் விஸ்தரிப்பு

20ம் நூற்றாண்டின் முதற் பாதியுமுதும் இந்த ஆடை தயாரிப்புக் கைத்தொழில் பெரும்பாலும் அமெரிக்காவிலும், பிரிட்டனிலும், மேற்கு ஐரோப்பாவிலுமே குவிந்திருந்தது. அமெரிக்காவில் இக் கைத்தொழில் இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திலிருந்து பேருக்கம் பெற்றது. அமெரிக்க ஆடைக்கைத் தொழில் ஆறு வகையான கம்பெனிகளுக்கிடையே பிரிந்திருந்தது. அவையாவன:

(1) பொருள்களை வாங்கி வியாபாரிகளுக்குத் தரவைத்து விற்கும் ஒருவருக்காகவோ அல்லது ஓர் உற்பத்தியாளருக்காகவோ மூலப் பொருள்களிலிருந்து உடைகளைத்

தயாரிக்கும் ஒப்பந்தக்காரர்கள் (கொந்தாத்துக்காரர்);

(2) உடைகளைத் தயாரிப்பதற்காக, மூலப் பொருள்களை வாங்கி அவற்றை ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குத் தரவைத்து வழங்குவோர்;

(3) மூலப் பொருள்களை வாங்கி, வடிவமைத்து, உடைகளைத் தயாரித்து அவ்வுடைகளைத் தாமே மொத்தமாக விற்ப உற்பத்தியாளர்கள்;

(4) தாங்கள் உற்பத்தி செய்த உடைகளைத் தங்கள் சொந்தச் சில்லறை நிலையங்களில் விற்ப உற்பத்தியாளர்களும் விறியோகஸ்தர்களுமாயிருந்தோர்;

(5) ஒரே இணைந்த கூரையின் கீழ் தூறிகழியிலிருந்து நிறைவாக்கிய உடை வரை சகல தொழிற்பாடுகளையும் நிறைவேற்றிய "செங்குத்தான தேர்ச்சிகள்" (அதே பொருளின் உற்பத்தியில் பல்வேறு கட்டங்களிலும் தேவைப்படும் தேர்ச்சிகள்) உள்ளடக்கிய கம்பெனிகள். இங்கு ஒரே இயந்திரசாலைக் கூரையின் கீழ் சகல காரியங்களும் நடைபெற்றன;

(6) தாங்கள் உற்பத்தி செய்த ஆடைகளைத் தங்கள் சொந்தச் சில்லறை நிலையங்கள் மூலம் சந்தைப்படுத்திய "செங்குத்தான தேர்ச்சிகள்" படைத்த ஆலை விநியோகஸ்தர்கள்.

ஆடைகளையும் துணை அணிகளையும் உற்பத்தி செய்யும் ஏறக்குறைய 29,000 கம்பெனிகளைக் கொண்ட கைத்தொழில் அமெரிக்காவிலுள்ள சிறிய வியாபாரிகளின் கடைசி அரண்களில் ஒன்றாகும். எனினும், 1960களில் 'பேருருவம்' பெறும் முன்னெப்போதும் காணப்படாத ஒரு போக்கு காணப்பட்டது—அஸ்தாவது உற்பத்திகளைப் பன்முகப்படுத்தல், இணைப்புகள், களீகரிப்புகள், பிரசித்த பங்கு முதல் வெளியீடுகள் ஆகியவற்றின் உருவில் பெரிய வியாபார ஸ்தாபனங்களாகும் போக்கு. பெண்களுக்குள்ள தைத்த உடைகள், துணை அணிகளின் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பல கம்பெனிகள் மேலதிகமான வியாபாரத் துறைகளில் அல்லது ஆண்களுக்கான தைத்த உடைகளை விற்கும் துறையில் கூட துணிந்து இறங்கின. ஆண்களுக்கான உடைகளின் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த சில கம்பெனிகள் பெண்களுக்கான தைத்த உடைகள் துறைக்குள் பிரவேசித்தன. நாகரிகப் பாங்குகள், மோஸ்தர்களின் திசைவிழிச் செல்லும் வியாபாரிகள் பெருமளவிலான தொழிற்பாடுகளையும், தாபன ரீதியில் ஒழுங்கமைந்த ஒரு கைத்தொழிலின் முகாமைக் கொள்கைகளையும் இலேசில் கைக்கொள்வதில்லையென்ற

பாரம்பரிய கருத்தை மறுதலிப்பவ்வாக இம்மாற்றங்கள் அமைந்தன.

இங்காலத்தில் பொது உடை உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு பஜன் கம்பெனிகளின் விற்பனைகள் 10 கோடி டொலர் பெறுமதியை மிஞ்சிவிட்டன; இதே வேளையில், 1 கோடி டொலருக்கு மேற்பட்ட வருடாந்த விற்பனைகளைக் கொண்ட 'கம்பெனிகள்' மொத்தக் கைத்தொழில் மதிப்பில் தங்களுடைய பங்கைப் படிப்படியாக உயர்த்திக் கொண்டிருந்தன.

உடை உற்பத்தித் துறையில் இறங்குவதற்கு ஒப்பீட்டு ரீதியில் அமெரிக்காவிலே சிறு மூலதனமே தேவைப்பட்டது. சிறிய அளவில் ஆரம்பித்தவர்கள் கணிசமான வளர்ச்சி கண்டுவிட்டனர். எனினும், ஒரு சில கம்பெனிகளைப் பல்லாண்டுகள் வரை இவ்வியாபாரத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டன. சகல உடை உற்பத்திக் கம்பெனிகளினதும் ஏறக்குறைய 17 சதவிகிதமானவை ஒவ்வொரு வருடமும் முறிந்து கொண்டோ, இன்னொரு பெயரில் ஒன்றிணைந்து கொண்டோ அல்லது மறு சீரமைப்பு செய்து கொண்டோயிருந்தன. பதிவேடுகளிலிருந்து அமெரிக்காவில் சராசரியாகத் தைத்த உடைகள் கம்பெனியொன்று ஏழு வருட ஆயுளைக் கொண்டதாகவே இருந்துள்ளதெனத் தெரிய வருகிறது.

அமெரிக்காவிலிருந்த பெரிய கம்பெனிகள் களஞ்சிய வேலைகளிலும் காரியாலய அலுவல்களிலும் மின்னணுப் புள்ளி விவரக் கணக்கு முறைகளையும், எண் கணவிகளை (கம்பியூட்டர்)யும் அதிகரித்த அளவில் உபயோகிக்கத் தொடங்கின. தாச் சிறப்புத் தொடர்ச்சியான ஒப்படைப்புகள் சம்பந்தமாக பிரமாண்டமான கம்பெனிகளுக்கு விஞ்ஞான முறைகளை உதவியாயிருந்தன. பருவகால பாங்கு (ஸ்டைல்) மாற்றங்கள் விரிவான அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கும், பேரளவில் உயர்த்துவந்த நவநாகரிக மோஸ்தர் (பாஷன்) வியாபாரத்தில் தவிர்க்க முடியாத துமாற்றங்களை ஆகக் கூடிய அளவு குறைப்பதற்கும் இம் முறைகளை உதவின. மேலும், ஒரு பகுதியின் பாங்கமைப்பிலிருந்தும், ஏனைய தோல்களிலிருந்தும் இந்தப் பெரிய கம்பெனிகளை மீட்க, பன்முகப்படுத்தலும் நிதிப்பல

முமே அடிக்கடி உதவின நியூ யார்க் மாநகரமே உடை உற்பத்தியில் முதன்மையான மத்தியநிலையமாகும். பெண்களுக்கான ஆடைகள், கோட்டுகள், சூட்டுகள் ஆகிய யன சம்பந்தமான தேசிய உற்பத்தியின் மொத்த மதிப்பில் சுமார் 70 சதவிகிதத்துக்கு இந்நகரமே பொறுப்பாயுள்ளது. உடை உற்பத்தி செய்யும் மற்றும் பிரதான மத்திய நிலையங்கள் சிகாகோ, லோஸ் ஏஞ்சலஸ், மில்டெல்பியா, பாஸ்டிமோர், கன்ஸாஸ் நகரம், டல்லாஸ், போர்ட்லொர்த், மியாமி, பென்சில்வேனியா ஆகியனவாகும். ஆடை வியாபாரம் அமெரிக்காவில் ஆகக் குறைந்த அளவு மாறியுள்ளதும், ஆகக் குறைந்த அளவு மாற்றத்தக்கதுமான வியாபாரங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. அது குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு (மேலே குறிக்கப்பட்டன) விசுவாசமாயிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது; ஆனால் கீழ் மண்டிட்டனில் செவ்வந்த் அவெனியூவைச் சுற்றியுள்ள 10 அல்லது 12 சதுக்கங்களுக்கு அது விசேஷ விசுவாசமுடையதாயிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இங்குள்ள உடை தயாரிப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் யூத அல்லது இத்தகைய குடும்ப நிறுவனத்தினராவர். பெண்களையும் ஹிஸ்பானிக்கியரையும் (மேற்கத்தியத் தீவுகளில் ஒன்றான ஹிஸ்பானியோலா என்னும் தீவுவாசிகள்) வேலைக்கமர்த்தும் இக்கம் பெணிகள் அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலிக்கு மேல் அவ்வளவாகக் கொடுப்பதில்லை. இக்கம்பெனிகள் இன்றும் அரசியல் செல்வாக்கை ஓரளவுக்குப் பிரயோகிக்கக் கூடிய சக்திவாய்ந்தவை. இறக்குமதி உடைகளுக்குத் தீர்வைகளை விதித்து உள்நாட்டு உற்பத்தியைப் பாதுகாக்க வேண்டுமெனக் கோரும் அமெரிக்காவிலுள்ள ஸ்தாபனத்துக்கு இந்தக் கம்பெனிகள் பின்பலமாய் அமைந்துள்ளன. உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகரித்து வருவதால் அமெரிக்க ஆடைக் கைத் தொழில் கருங்கி வந்துள்ளது. இதனால் அமெரிக்கக் கைத்தொழில் தனது முதலீட்டைக் குறிப்பாக ஆசியாவில், தொழிலாளர் கூலிகள் போட்டிக்கு அதிக வசதியளிக்கக் கூடியதாயுள்ள பிரதேசங்களுக்கு இட மாற்றியுள்ளது.

உள்நாட்டு உடை உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து கொள்வனவு செய்வதற்கு மேலதிகமாக உல

கெக்குமிருந்து உடைகளை வாங்கும் அமெரிக்க ஸ்டோர்களின் தொகை வளர்ந்து வருகிறது. 1975ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தூர கிழக்கிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குள் இறக்குமதி செய்யப்படும் உடைகளின் பெறுமதி இரு மடங்காகியுள்ளது. இன்று அமெரிக்க சந்தையிலுள்ள சட்டைகளிலும், பிளவுகளிலும் ஏறக்குறைய அரைவாசி தூரகிழக்கிலிருந்து வந்தவையாகவே இருக்கின்றன. 1978ம் ஆண்டில், பெரும்பாலும் ஆசியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட துணிவகைகளினதும் கைத்த ஆடைகளினதும் பெறுமதி 480 கோடி டொலராக இருந்தது. இது அமெரிக்க ஆடைக் கைத்தொழிலிலிருந்து ஆட்சேபணைகளைக் கிளப்பியுள்ளது.

ஏனைய நாடுகளில்

ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம்

1950களில் மேற்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள ஏனைய நாடுகள் தங்களுடைய ஆடைக் கைத்தொழில்களை விஸ்தரிக்கத் தொடங்கின. பிரிட்டனுக்குப் புறம்பாக, நெதர்லாந்து, கனடா, தென் ஆபிரிக்கா, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளும் கைத்த உடைகள் உற்பத்தியை விரிவாக்கின. 1950-களில் ஏற்பட்ட இன்னொரு சம்பவம் யாதெனில், உடை உற்பத்திக் கைத் தொழிலுக்குள்ளேயே அநேக கம்பெனிகள் பிற துறைகளில் விஸ்தரித்ததாலும், உதாரணமாக, ஆண் உடை உற்பத்தியாளர்கள் பெண் உடை உற்பத்தித் துறைக்குள் பிரவேசித்தனர்.

பிரான்ஸ்

நவநாகரிகப் பாங்குகளில் உடைகளை உற்பத்தி செய்வதில் பிரான்ஸ் முழுக்கவனம் செலுத்தியது. குறிப்பாக, பிரதி பண்ணப்படுவதற்காக வெளிநாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு விற்கப்பட்ட அசல் வடிவமைப்புகளின் உருவத்தில் உயர் பாங்குகளில் பேரளவில் உடைகளை உற்பத்தி செய்தது. 1976ம் ஆண்டில் 1400 கம்பெனிகள் ஆண்களினதும் பையன்களினதும் மேலாடைகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்தன. இவற்றில் 42 கம்பெனிகள் இந்த உடைகளின் மொத்த வியாபாரத்தில் 90 சதவிகிதத்துக்குப் பொறுப்பாயிருந்தன. 1978ம் ஆண்டில் ஏற்றுமதிகள் உட்பட, உற்பத்தியாளர்கள் விற்பனைகளினதும், பையன்களினதும்

மேலாடைகளின் மொத்த மதிப்பு 870 கோடி பிராங்குகள். (பெறுமதி சேர்க்கப்பட்ட வரி நீங்கலாக உற்பத்தியாளர்களின் விற்பனை விலைகளில்) இது 1977ம் ஆண்டின் மொத்த மதிப்பைவிட 11.5 சதவிகிதம் அதிகமாகும். கன அளவைப் பொறுத்த வரை, 1978ம் ஆண்டில் உள்நாட்டுச் சந்தையிலே விற்பனைகள் மாற்றங்காணவில்லை, ஆண்களினதும், பையன்களினதும் மேலாடைகளில் சில்லறை வியாபாரத்தின் மொத்த மதிப்பில் 9 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இலேசான அதிகரிப்பு காணப்பட்டது. இது விலைகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புக்குச் சமமாகும். 1978ம் ஆண்டில் குறிப்பாகக் கவனிக்கத்தக்க தென்னவெனில், நகர உடைகளில் மீண்டும் காட்டப்பட்ட பிரத்தையாகும், கையிலலாத மாப்புச் சட்டைகளுடன் கூடிய சூட்டுகள் சிறப்பாக விற்பனை. துணியால் நெருக்கமாகப் பின்னிய மேல் கோட்டுக்கு உற்சாகமான கோரிக்கை இருந்தது. ஓம்ஷு நோ உடைகளைப் பொறுத்தவரை, வெல்வெட் துணியாலான உடைகள் மக்களின் பேரமிமானத்தைப் பெற்றன. டெனிம் ஜின்ஸ்களின் விற்பனைகள் முன்பு பதவான உயர்மட்டங்களிலேயே தொடர்ந்து இருந்து வந்தன.

குறித்த ஆண்டின் தொழிலாளர் படையிலிருந்த 79,000 பேரில் 85 சதவிகிதத்தினர் பெண்ணாவர். பிரான்ஸில் தயாரிக்கப்படும் ஆண்களினதும், பையன்களினதும் மேலாடைகளுக்கு மேற்கு ஜெர்மனியே பாரம்பரியமாகச் சிறந்த சந்தையாயிருந்து வந்துள்ளது. ஆண்மையில் பெல்லியமும் ஒரு நல்ல சந்தையாக மாறியுள்ளது. காற்சட்டைகளும் ஜின்ஸ்களும் தான் பிரான்ஸ் நாட்டின் அதிக விலையுள்ள ஏற்றுமதிப் பொருள்களாகும். இந்த ஏற்றுமதிகளில் பெரும் பகுதி ஆசிய நாடுகளிலிருந்து குறிப்பாகத் தென்கிழக்காசியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு மறு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் சரக்குகளாகும். பிரான்ஸில் விற்கப்படும் சகல பருத்தியாலான காற்சட்டைகளில் கிட்டத்தட்ட அரைவாசி வெளிநாடுகளிலிருந்து வருவன.

1975ம் ஆண்டில் பிரான்ஸிலே சுமார் 2,600 கம்பெனிகள் பெண்களினதும் சிறுமிகளினதும் உடை

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

களை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்தன. மொத்த வியாபாரத்தில் 93 சதவிகிதத்துக்கு இக் கம்பெனிகளில் 46 சதவிகிதத்தினாலே பொறுப்பாயிருந்தன. அதே சமயத்தில் 6 சதவிகிதமான கம்பெனிகள் மொத்த வியாபாரத்தில் 44.6 சதவிகிதத்துக்குப் பொறுப்பாயிருந்தன. கைத்தொழிலின் பெரும் பகுதி கிலோ-மீ-பிரான்ஸ் எனும் பிராந்தியத்திலேயே குவிந்திருந்தது. அங்கு 1,370 உள்நாட்டுக் கம்பெனிகள் உள்நாட்டின் மொத்த வியாபாரத்தில் 78 சதவிகிதத்தை உற்பத்தி செய்துள்ளன. 1956ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மொத்த வியாபாரத்தில் 78 சதவிகிதம் பெண்களின் நகர உடைகளிலும், விளையாட்டு உடைகளிலும் நடந்த வியாபாரமாகும்; 10 சதவிகிதம் சிறுமிகளின் உடைகளில் நடந்துள்ளது. இந்த உடைகளின் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 63 சதவிகிதம் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்தைச் சேர்ந்த மற்றும் நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. 1975ம் ஆண்டில் இத்துறையில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட மொத்தத் தொழிலாளர்களின் தொகை 61,100. 1978ம் ஆண்டில் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த கோரிக்கை 15 சதவிகிதம் அதிகரித்ததையனுசரித்துச் செய்யப்பட்ட ஏற்றுமதியே மொத்த உற்பத்தியாகும். இதன் விளைவாக பிரெஞ்சு உற்பத்தியாளர்களது

ஏற்றுமதி விற்பனைகளின் மதிப்பு 2,279 பிராங்குகளாயிருந்தது. குறிப்பாக, ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வந்த கோரிக்கை உற்சாகமட்டுவதாயிருந்தது; விற்பனைகள் 1810 மில்லியன் பிராங்குகளுக்கு (சக 16 சதவிகிதம்) உயர்ந்தன. பெண்களினதும் சிறுமிகளினதும் மேலாடைகள் சம்பந்தமாக பெல்ஜியம் பிரான்ஸின் தனிச்சிறந்த வாடிக்கையாளராக இருந்தது; விற்பனைகள் 705 மில்லியன் பிராங்குகளுக்கு (சக 18.4 சதவிகிதம்) உயர்ந்தன. ஏனைய பிரதான கொள்வனவாளர்கள், மேற்கு ஜெர்மனி, கவிட்ஸர்லாந்து, நெதர்லாந்து, மிரிட்டன் ஆகிய நாடுகள், பெண்களினதும் சிறுமிகளினதும் உடைகள் சம்பந்தமாக அமெரிக்கா தற்போது பிரான்ஸின் முன்னுலகநிறந்த வாடிக்கையாளராக உள்ளது. மத்தியகிழக்கு நாடுகளிடையே பிரெஞ்சு உடைகளை விற்பதற்கான வாய்ப்புகள் அபிவிருத்தியடைந்துள்ளன. 1978 ஆம் ஆண்டில் மத்தியகிழக்கு நாடுகள் பிரான்ஸிடமிருந்து 168 மில்லியன் பிராங்குகள் பெறுமதியுள்ள பெண்களினதும் சிறுமிகளினதும் உடைகளை வாங்கின. இது முந்திய ஆண்டில் வாங்கியதைவிட 35 சதவிகிதம் அதிகமாகும்.

நெதர்லாந்து

70களின் தசாப்தம் ஆரம்பமானதிலிருந்து டச்சு உடைக் கைத் தொழில் கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகியது. நெதர்லாந்தில் உடை உற்பத்தியில் காணப்பட்ட இறங்கு முகப் போக்கு 1978ம் ஆண்டு முழுவதும் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. எனினும், இது மிக மிதமான அளவிலேயே இருந்து வந்தது. 1978ம் ஆண்டில் உற்பத்தியாளர்களது விற்பனைகளின் மொத்த மதிப்பு நிலைமாமூலம் ஏறக்குறைய 1,850 மில்லியன் பிராங்குகளாக இருந்ததாகக் கருதப்பட்டது, வருடாந்த பணலிக்கு விகிதமான 4—5 சதவிகிதத்தைக் கணக்கிலெடுக்கும் போது, உற்பத்தியின் கன அளவு குறைந்துவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது. மத்திய புள்ளி விவரப் பணியகம் வெளியிட்டவாறு, உடைகள் துணியைக் களின் பேரில் துகர்வோர் செலவினம் 1976ம் ஆண்டுக்கும் 1977ம் ஆண்டுக்குமிடையே 5 சதவிகிதம் அதிகரித்து 14,200 பிராங்குக்கு மில்லியனுக்கு உயர்ந்தது; உண்மையில் செலவு இவ்விதமாக அதே நிலையிலேயே இருந்துள்ளது.

நெதர்லாந்து பெருமளவுக்கு உடைகளின் ஒரு மறு விற்பனையாளராகவே இருந்து வந்துள்ளது. நெதர்லாந்தின் உடை இறக்குமதிகளில் ஏறக்குறைய ஐந்தில் ஒரு பங்கு அயல் நாடுகளுக்கு, குறிப்பாக பெல்ஜியத்

அட்டவணை 1

செடுத்த உடைகளின் ஏற்றுமதியாளர்களது ஒப்பியல் நிலை

	பெறுமதி	1967		1972	
		உலகின் சதவிகிதம்	பெறுமதி	உலகின் சதவிகிதம்	சதவிகிதம் வளர்ச்சி
உலகம்	3,209.2	100	8,364.4	100	21.2
அபிவிருத்தியடைந்த சந்தைப் பொருளாதாரங்கள்	2,415.4	75.3	5,608.8	67.1	18.4
அபிவிருத்தியடைந்துவரும் சந்தைப் பொருளாதாரங்கள்	569.2	17.7	2,004.9	23.9	28.6
ஹொங் கொங்	398.8	12.4	1,059.7	12.7	21.6
கொரியக் குடியரசு	59.2	1.8	439.5	5.2	49.3
சிங்கப்பூர்	16.0	0.5	79.1	1.0	37.7
இந்தியா	12.0	0.4	67.3	0.8	41.4
தாய்லாந்து	0.9	0.03	13.0	0.2	69.2
சுரான்	3.5	0.1	22.7	0.3	45.5
எகிப்து	3.4	0.1	19.4	0.2	41.7
லெபனான்	3.0	0.1	16.7	0.2	41.2
மொராக்கோ	1.2	0.1	12.7	0.2	51.9
இஸ்ரவேல்	19.4	0.6	73.6	0.9	30.5
மிரோஸில்	0.4	0.01	29.3	0.4	137.0
மெக்ஸிகோ	4.3	0.1	19.1	0.2	35.0

ஆதாரம்: அட்டாட்—சர்வதேச வர்த்தகம் அபிவிருத்தி பற்றிய கையேடு

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

துக்கும் மேற்கு ஜெர்மனிக்கும் மறு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. கப்பலிலேற்றப்படும் சரக்குகளில் பெரும் பகுதி ஹொங் கொங், தைவான், தென் கொரியா, ஜப்பான், இந்தியா போன்ற ஆசிய நாடுகளிலிருந்து வந்த பொருள்களாகவே காணப்படுகின்றன. உடைகளின் இறக்குமதிகள் (பின்னலுடை நீங்கலாக) 1977ம் ஆண்டிலிருந்து 2,378 மில்லியன் பிராங்குகளிலிருந்து 1978ம் ஆண்டில் 2,674 மில்லியன் பிராங்குகளுக்கு அதிகரித்தன (சக 12.4 சதவிகிதம்). ஏற்றுமதிகள் 1977ம் ஆண்டிலிருந்து 764 மில்லியன் பிராங்குகளிலிருந்து 1978ம் ஆண்டில் 786 மில்லியன் பிராங்குகளுக்கு உயர்ந்தன (சக 2.9 சதவிகிதம்). குறைந்த விலைகளைக் கொண்ட நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஏறக்குறைய 480 மில்லியன் பிராங்குகள் மதிப்புள்ள பொருள்களில் 421 மில்லியன் பிராங்குகள் மதிப்புள்ள பொருள்கள் ஆசிய நாடுகளிலிருந்து (பிரதானமாக ஹொங் கொங், தைவான், இந்தியா, தாய்லாந்து) வந்தவையாகும். மேற்கு ஜெர்மனியே நெதர்லாந்தின் பிரதான வர்த்தகப் பங்காளியாக இருந்து வந்துள்ளது. 1978ம் ஆண்டில் மொத்த டச்சு உடை இறக்குமதிகளின் மதிப்பில் மேற்கு ஜெர்மனியின் பங்கு 45 சதவிகிதம்; மொத்த டச்சு உடை ஏற்றுமதிகளின் மதிப்பில் மேற்கு ஜெர்மனியின் பங்கு 32 சதவிகிதம். இரண்டாவது வர்த்தகப் பங்காளியான பெல்ஜியத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பு 1978 ஆம் ஆண்டில் 320 மில்லியன் பிராங்குகளுக்கு உயர்ந்தது. இது மொத்த மதிப்பில் 12 சதவிகிதமாகும். டச்சு உடை ஏற்றுமதிகளில் ஏறக்குறைய 45 சதவிகிதம் அதே ஆண்டில் பெல்ஜியத்துக்கும் லக்ஸம்பர்க்குக்கும் சென்றது. பெல்ஜியத்துக்குச் செய்யப்பட்ட டச்சு ஏற்றுமதிகளில் ஏறக்குறைய 30 சதவிகிதம் ஆசிய நாடுகளிலிருந்து வந்தவையாகும். 1978ம் ஆண்டில் டச்சு இறக்குமதிகளில் 7 சதவிகிதம் இத்தாலியிலிருந்தும் 6 சதவிகிதம் பிரிட்டனிலிருந்தும் வந்தவையாகும்.

இந்தக் குறைந்த விலையுள்ள பொருள்களின் (பிரதானமாகப் பின்னல் உடைகள், டி-சட்டைகள், பிளவுஸ்கள், சட்டைகள்) இறக்கு

மதியளவு உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களும் அயல் நாட்டு உற்பத்தியாளர்களும் துகில் கொள்வதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. இந்தச் சரக்குகளின் ஒப்படைப்பு களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு டச்சுக் கைத்தொழில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுள்ளது. கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் வட ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் (பிரதானமாக தான்சானியா) உள்ள டச்சு உற்பத்தியாளர்களின் உப வஸ்தாபனங்கள் செழித்தோங்கிக் கொண்டிருக்கையில், டச்சுக் கைத்தொழிலுக்காக பெல்ஜியத்தில் நிறைவாக்கப்படும் உடைகளின் தொகை குறிப்பிடத்தக்கவாறு குறைந்து வந்துள்ளது.

பெல்ஜியம்

பெல்ஜிய உடைக் கைத்தொழிலுக்கு இரு வெவ்வேறு வர்த்தக சங்கங்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்றன. பெனடெரி பெல்ஜி மத்திய கூமிட்டி பின்னல் கைத்தொழிலுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்றது. எனினும், அதன் அங்கத் தவர்களில் சிலர் பின்னல் உடைகளிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் ஆடை வகைகளுக்கு மாறியுள்ளனர். மற்றத் தொழிற் சங்கம் உடைக் கைத்தொழில் பெல்ஜி சம்மேனாமாகும். இதன் அங்கத்தவர்கள் உடை வகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காகப் பின்னல் உடைகள் மீது பாவு தூலும் ஊடை தூலும் போட்டு நெய்தவற்றை வாங்குகின்றனர். சகல கம்பெனிகளும் தங்களுடைய பிரதான நடவடிக்கைகளுக்கோப்ப ஏதாவதொரு தொழிற் சங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கின்றன.

பெல்ஜிய உடை உற்பத்தியாளர்களின் (அஃதாவது உடைக் கைத் தொழில் பெல்ஜி சம்மேனாத் தைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கங்களின் அங்கத்தவர்கள்) மொத்த விற்பனைகளில் 1978ம் ஆண்டில் 3.6 சதவிகித வீழ்ச்சி காணப்பட்டது—அஃதாவது 103.2 மில்லியன் அலகுகளிலிருந்து 99.5 மில்லியன் அலகுகளுக்குக் குறைந்தது. பெறுமதியைப் பொறுத்த மட்டில், விற்பனைகள் 0.7 சதவிகிதம் உயர்ந்தன—அஃதாவது 1977ம் வருட மதிப்பான 30,635 மில்லியன் பெல்ஜியன் பிராங்கிலிருந்து 1978ம் ஆண்டில் 30,847 மில்லியன் மதிப்புக்கு அதிகரித்தது. 1978ஆம்

ஆண்டில் இறக்குமதிகள் 4.4 சதவிகிதம் அதிகரித்து, ஏற்றுமதிகள் 2.3 சதவிகிதம் குறைந்ததன் விளைவாக பெல்ஜியத்தின் வெளிநாட்டு வர்த்தகப் பற்றாக்குறை 1977ம் ஆண்டிலிருந்து தொகையான 520 கோடி பெல்ஜியன் பிராங்கிலிருந்து 1978ம் ஆண்டில் 690 கோடிக்கு விரிவடைந்தது. 1978ம் ஆண்டில் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் காணப்பட்ட போக்கைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்:

● ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்தில் பெல்ஜியத்தின் போட்டியிடும் நிலை சீர்கெட்டது. மேற்கு ஜெர்மனியுடனும் நெதர்லாந்துடனும் உள்ள வர்த்தக நிலுவைகளில் வளர்ந்துவரும் இடைவெளியே இதற்குப் பிரதான காரணம். மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்தும் நெதர்லாந்திலிருந்தும் இறக்குமதிகள் அதிகரித்ததற்கு, கிழக்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நிறைவாக்கப்பட்ட அல்லது ஓளவு நிறைவாக்கப்பட்ட குறைந்த விலையுள்ள பொருள்களை இந்த நாடுகள் மறு ஏற்றுமதி செய்ததே பிரதான காரணமாகும்.

● கிழக்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து நேரடி இறக்குமதிகளில் ஏற்பட்ட குறைவு.

● பல்நாடு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டதன் காரணமாக, தென் கிழக்காசியாவிலிருந்து இறக்குமதிகள் விரிவடைந்தன.

● மால்டாலிலிருந்து அதிகரித்த இறக்குமதிகள். ஆனால் மற்றும் மத்தியதரைக் கடல் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதிகள் நிலை மாறாதிருந்தன.

உடைகளின் வெளித்தொகைத் துகர்வு 1978ம் ஆண்டில் 5.3 சதவிகிதம் அதிகரித்து, பெறுமதியில் பெ. பிராங்க் 37,743 மில்லியனுக்கு உயர்ந்தது. உள்நாட்டுச் சந்தையில் பெல்ஜிய உற்பத்தியாளர்களின் பங்கு 1977ம் ஆண்டிலிருந்து 24.8 சதவிகிதத்திலிருந்து 1978ம் ஆண்டில் 25.5 சதவிகிதத்துக்கு அதிகரித்தது.

இத்தாலி

இத்தாலி பெருமளவில் பின்னல் மேலாடைகளையும், குறிப்பாகக் குறுங் காற்சட்டைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சகல வகையான பெண்களின் உடைகளையும்

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

உற்பத்தி செய்யும் ஒரு நாடாகியது. பொருள்களின் ஏற்றுமதி மொத்த உற்பத்தியில் 15 சதவிகிதத்துக்கும் 20 சதவிகிதத்துக்கு மிடையே மாறுபட்டது. பின்னல் மேலாடைகளின் உற்பத்தி நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் ஏறக்குறைய முக்கால் பங்காக அமைந்துள்ளது. பெறுமதியின் அடிப்படையில், உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட வருடாந்த வளர்ச்சி 2 சதவிகிதத்திற்கும் 3 சதவிகிதத்துக்கு மிடையே இருந்துள்ளது. பெறுமதியைப் பொறுத்து, வளர்ச்சி விகிதம் 11 சதவிகிதத்துக்கும் 12 சதவிகிதத்துக்குமிடையே மாறியுள்ளது. மிகப் பெரிய கொள்வனவாசனாயிருந்த மேற்கு ஜெர்மனி, இத்தாலியின் ஏற்றுமதிகளில் ஏறக்குறைய 40 சதவிகிதத்தை வாங்கியுள்ளது. பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, நெதர்லாந்து, ஐப்பான், பிரிட்டன், சுவிட்சர்லாந்து, பெல்லியம், லக்ஸம்பர்க் ஆகிய நாடுகள் மற்றும் பிரதான இறக்குமதியாளர்களாக விளங்கின. இந்த நாடுகளுக்குச் செய்யப்பட்ட ஏற்றுமதிகள் நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 85 சதவிகிதமாகும். இத்தாலி தனது உள்நாட்டு உடைத் தேவைகளில் ஏறக்குறைய 10 சதவிகிதத்தை இறக்குமதி செய்கிறது. இவை பிரதானமாகக் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. 1977ம் ஆண்டில் வெளிநாட்டுக் கோரிக்கை அதிகரித்ததன் விளைவாக உடைகளின் மொத்த உற்பத்திகளான அளவில் 2 சதவிகிதம் உயர்ந்தது. உள்நாட்டில் கோரிக்கை நிலை மாறுதிருந்த போதிலும் வெளிநாட்டுக் கோரிக்கை ஏற்றுமதிகளை 14 சதவிகிதம் உயர்த்தியது.

மொத்தத்தில், குறிப்பாகப் பாரம்பரிய ஆண்களின் மேலாடைகள், ஆண்களின் சட்டைகள் ஆகியவற்றின் துறையில் மிதமிஞ்சிய உற்பத்தித் திறன்கள் உள்ளன. 1960களின் முற்பகுதியில் இத்துறையில் ஏற்பட்ட திடீர் வளர்த்தகப் பெருக்கமே அதற்குக் காரணம். இத்திடீர்ச் சமீபத்தில் தங்களுடைய உற்பத்தி வேலைத் திட்டங்களைத் துரிதமாக விரிவுபடுத்த உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஊக்கமுட்டியது. எனினும், 1970களில் மாறும் உடைப்பாங்குகள், அதிகமாகச் சமயா சமய உடைகளுக்கு ஆதர

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட். 1980

வாக ஆண்களின் நேர்த்தியான உடைகளுக்கான கோரிக்கையின் ஒரு வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தின.

1978ம் ஆண்டில் உற்பத்தியின் பொது மட்டம் கனவுளவில் 5 சதவிகிதம் வீழ்ச்சியுற்றதாக மதிப்பிடப்படுகிறது. உள்நாட்டுச் சந்தையிலிருந்து வந்த கட்டளைகள் 1977ம் வருட மட்டத்திலிருந்து 16 சதவிகிதம் வீழ்ச்சியடைந்தன. இதேவேளையில் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளிலிருந்து வந்த கட்டளைகளில் 20 சதவிகித வளர்ச்சி காணப்பட்டது.

1977ம் ஆண்டில் உடைகளின் ஏற்றுமதி தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது; அத்துடன் இது மொத்த இத்தாலிய உடை உற்பத்தியில் மூன்றிலொரு பங்குக்கு மேற்பட்ட அளவையும் பிரதிபலித்தது. 1977ம் ஆண்டில் ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி முந்திய வருடத்தின் பெறுமதியை விட 44 சதவிகிதம் அதிகரித்தது. ஆனால் 1978ம் ஆண்டில் இந்த அதிகரிப்பு 40 சதவிகிதமாகவே இருந்தது. மேலாடைகளின் ஏற்றுமதி 1977ம் வருட மொத்த ஏற்றுமதியில் 68 சதவிகிதமாகவும் 1978 ஆம் வருட மொத்த ஏற்றுமதியில் 72 சதவிகிதமாகவுமிருந்தது.

மேற்கு ஜெர்மனி

மேற்கு ஜெர்மனியில் இரு வித்தியாசமான கைத்தொழில்துறைகள் உடைகளின் உற்பத்தியை மேற்கொள்கின்றன. அவை முறையே உடைக் கைத்தொழிலும் பின்னலுடைக் கைத்தொழிலுமாகும். இரு கைத்தொழில்களுக்கு மிடையே யுள்ள வித்தியாசம் பிரதானமாக உற்பத்திச் செயல் முறைகளிலேயே உள்ளது. உடை உற்பத்தியாளர்கள் “புன்டென்வெர்பண்ட் பெக்லிடுன்ஸ் இன்டஸ்ட்ரி” என்னும் ஸ்தாபனத்திலும் பின்னல் உடை உற்பத்தியாளர்கள் “கேஸல் வெர்பண்ட் டெர்டொயிசென் மன்சென் இன்டஸ்ட்ரி” என்னும் ஸ்தாபனத்திலும் அங்கத்தவர்களாயுள்ளனர்.

ஜெர்மனி மிகப் பேரளவில் கைத்த உடைகளை இறக்குமதி செய்யும் ஒரு நாடாகும். சில சமயங்களில் உற்பத்திப் புள்ளி விவரங்களில் பெருவாரியான இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் அடங்கியுள்ளன. கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்தும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் குறைந்த விலையுள்ள

இறக்குமதிப் பொருள்கள் பெருமளவில் உட்சரிலேகிப்பதால், ஜெர்மன் உற்பத்தியாளர்கள் அதிகவிலையுள்ள தரமான பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கு மாறும் போக்கு காணப்பட்டுள்ளது.

ஆடைக் கைத்தொழிலில் உள்ள ஊழியர்களில் ஏறக்குறைய 80 சதவிகிதத்தினர் பெண்களாவர். அவர்களில் ஆயில் ஒரு பங்கினர் சம்பளம் பெறுவோர்; ஏனையோர் கலிக்கு வேலை செய்வோர். ஜெர்மன் பெண்களில் ஏறக்குறைய 30 சதவிகிதத்தினர் தங்கள் சொந்த உடைகளைத் தாங்களே தயாரித்துக் கொள்கிறார்களென நுகர்வோர் பரிசீலனைகள் நிலைநிறுத்தியுள்ளன. இவர்களில் மூன்றிலொரு பங்கினர் கிராமமாக இப்படிச் செய்கின்றனர்; எஞ்சியோர் அவ்வப் பொழுது மட்டும் இப்படிச் செய்கிறார்கள். வீட்டுத் தையல் சாராரியாக இரு பின்னல்களைக் கொண்ட 50 வயதுக்கும் 50 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட இப்பெண்டிரிடையே மிக அதிக அளவில் நடைபெறுகிறது. நடுத்தர பரிமாணமுள்ள நகர்களுள்ள பெண்களை வேற்றிடங்களில் வசிக்கும் பெண்களை விட தங்கள் சொந்த உடைகளைத் தாங்களே தயாரித்துக்கொள்வது சாதாரணமாயுள்ளது. சராசரி வருமானத்துக்கு மேற்பட்ட வருமானத்தைக் கொண்ட இல்லங்களிலேயே வீட்டுத் தையல் ஆகக் கூடிய அளவில் நடைபெறுகிறது.

மேற்கு ஜெர்மன் உடை உற்பத்திக் கைத்தொழிலின் மொத்த வியாபாரம் (வெளிநாட்டில் நிறைவாக்கப்பட்ட பொருள்கள் உட்பட) உள்நாட்டுச் சந்தையிலும் வெளிநாட்டுச் சந்தையிலும் 20 ஊழியர்களையோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஊழியர்களையோ கொண்ட கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்களின் விற்பனைகள்) 1977ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் 1978ம் ஆண்டில் 1 சதவிகித வளர்ச்சி கண்டது; அல்லாவது, மொத்த வியாபாரத்தின் பெறுமதி 1977ம் வருடப் பெறுமதியான டொயிஷ் மார்க் 19,141 மில்லியனிலிருந்து 1978ம் ஆண்டில் டொ. மா. 19,328 மில்லியனுக்கு உயர்ந்தது. அதே காலத்தில் உற்பத்தியாளர்களின் விலைகள் சராசரியாக 3-5 சதவிகிதம் உயர்ந்ததால், உண்மையான மொத்த வியாபாரம் 1977ம் ஆண்டுக்கும் 1978ம் ஆண்டுக்குமிடையே மெய்யாகவே குறைந்தது.

2,748 மில்லியனுக்கு மதிப்பி லுயர்ந்து, 5 சத விசி தம் மட்டுமே அதிகரித்தன. எதிர்மறையான வெளிநாட்டு வர்த் தக நிலுவைகள் டிஎம். 3,665 மில் லியனுக்கு விரிந்தன -அல்லது 10 சத விசிதம் அதிகரித்தன வெளி நாட்டு விற்பனைகளால் கணக் கணிக்கப்படும் 1978ஆம் வருட மொத்த வியாபாரத்தின் விகித சமம் முழு ஆடைக் கைத்தொழி லுக்கும் 14.2 சதவிகிதமாகுமெனக் குறிக்கப்பட்டது—இது முந்திய வருடத்தில் குறிக்கப்பட்ட 13.7 சதவிகிதத்தைவிட சற்றே உயர் வான விகித சமமாகும்.

அ. உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் சந் தைகளில்—10 பேரை அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொகை யினரை வேலைக்கமர்த்திய கைத்தொழிற் சாலைகளால் 1976ஆம் ஆண்டு வரையும், 20 பேரை அல்லது அதற்கு மேற் பட்ட தொகையினரை வேலைக் கமர்த்திய கைத்தொழில் ஸ்தா பனங்களால் 1977, 1978ம் ஆண்டுகள் வரையும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவை — வெளி நாட்டில் நிறைவாக்கப்பட்ட பொருள்கள் உட்பட;

ஆ. உற்பத்தியாளர்களின் விற்பனை விலைகள்—பெறு மதி சேர்க்கப்பட்ட வரி நீங்கலாக;

இ. 1976ம் ஆண்டுக்கு முன்பு பையன்களின் உடைகள் ஆண் களின் உடைகளுடன் சேர்க்கப்பட்டன, 1976ஆம் ஆண்டு முதல் பையன்களின் மேலாடைகள் பெண்களினதும் குழந்தைகளினதும் உடைகளுடன் சேர்க்கப்பட்டன;

ஈ. முந்திய கைத்தொழில் பகுதி களுக்கிடையே நடைபெற்ற இரட்டை எண்ணலைக் கணக் கில் எடுத்துக்கொள்வதற்காக மொத்தத் தொகை கீழ்க்கா கச் சரிக்கட்டப்பட்டது; 1976 ஆம் வருட மொத்தத் தொகை

20 பேரை அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொகையினரை ஆடைகளில் உலக வர்த்தகம்

1960களில் ஆடைக் கைத் தொழில் கிட்டத்தட்ட சகல மேற் கத்திய உற்பத்தி நாடுகளிலும் துரித அபிவிருத்தி கண்டது. இக் கைத்தொழிலில் இறங்கிய புதிய நாடுகள் மிக வேகமான வளர்ச் சிக்கு ஆதரவாக நின்றன. கைத் தொழில்மயமான நாடுகளில் பெரும்பாலானவற்றில் — ஐரோப் பாவிலும் வட அமெரிக்காவிலும் தென் அமெரிக்காவிலும் ஆஸ்திரேலியாவிலும் நியூஸிலாந்திலும் தென் ஆபிரிக்காவிலும் இஸ்ரவேலிலுமுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் தம்மைத்தாமே ஆதரித்துக்கொள் றும் நிலைக்கு மாறிவிட்டனர். அத் துடன், உலக வர்த்தகத்தில் பிரமாண்டமான விலைநிப்பு ஏற்பட்டது. ஆரம்ப கட்டங்களிலே பிரிட்டனிலும், பிரான்ஸிலும், இத்தாலியிலும், ஸ்பெயினிலும், சுவீடனிலும், மேற்கு ஜெர்மனியிலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சரக்குகள் உலக வர்த்தகத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிலையை வகித்தன. 1967ம் ஆண்டில் உலக வர்த்தகத் தில் எழுபத்தைந்து சதவிகிதம் கைத்தொழில் துறையில் அபிவிருத்தியடைந்த இந்த நாடுகளின் ஏற்றுமதிகளைக் கொண்டதாகவே இருந்ததென்பதைக் கீழே தரப் பட்டுள்ள அட்டவணையைப் பார்த்தால் தெரியவரும். அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கு இடையே உயர் மதிப்புள்ள சர்வதேச வர்த்தகம் நடைபெற்றது. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு நாடும் குறிப்பிட்ட உடை வகைகளின் விசேடித்த உற்பத்தியில் முழுக்கவனம் செலுத்தியது.

எனினும், அறுபதுகளின் பிற்பகுதியிலும் எழுபதுகளின் முற்பகுதியிலும் ஆசிய நாடுகளின் உற்பத்திப் பொருள்களும் கூட உலக ஆடை வர்த்தகத்துக்குள் படிப்படியாகச் செலுத்தப்பட்ட தொடங்

கின. முதலில் ஜப்பான் அரங்குக்கு வந்தது. அந்நாட்டைத் தொடர்ந்து, ஹொங் கொங்கும் தென் கொரியாவும் தைவானும் வந்தன. பின்னர் பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கப்பூர், இந்தோனேஷியா, தாய் லாந்து மலேசியா, பாகிஸ்தான், இந்தியா, இலங்கை போன்றபுதிய உற்பத்தி நாடுகள் வந்தன.

1972ம் ஆண்டளவில் உலக வர்த்தகத்தில் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் பங்கு 1967ம் ஆண்டிலிருந்த 18.4 சதவிகிதத்திலிருந்து 24.9 சதவிகிதத்துக்கு உயர்ந்து விட்டதென்பது அட்டவணை 2 இலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதம் 28.6 சதவிகிதத்தை அடைந்த அதே வேளையில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதம் 18.4 சதவிகிதத்தில் நின்று கொண்டிருந்தது.

அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளின் அதிகரித்துவரும் முக்கியத்துவம் அண்மைக்கால புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெளிவாகின்றது. 1975ம் ஆண்டில் நிலவிய விலைகளின்படி புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. மொத்த வியாபாரத்தின் மதிப்பு 1970ம் ஆண்டிலிருந்த 1,139.6 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களிலிருந்து 1975ம் ஆண்டில் 4,434.7 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களுக்கு அதிகரித்தது—இது நாலு மடங்கு அதிகரிப்பாகும். சராசரி வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதம் 31.2 சதவிகிதத்தில் நின்றது. ஆசிய நாடுகளினதும் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளினதும் வளர்ச்சி விகிதங்கள் மிகத் துரிதமான அதிகரிப்பு களைக் கண்டன. உதாரணமாக, ஈக்வடோர் 78.7 சதவிகிதம், எல்சல்வடோர் 34.8 சதவிகிதம், மலேசியா 51.5 சதவிகிதம், பிலிப்பைன்ஸ் 136.7 சதவிகிதம், தாய் லாந்து 127.5 சதவிகிதம் முதலியன.

1960 களிலும் 70களிலும் உடுதுணிக் கைத்தொழிலை மேற்கொண்ட ஆசிய நாடுகளில் சில, உடைகளின் கணிசமான வழங்குநகர்களானது மாத்திரமன்றி உடைகள் வர்த்தகத்தை அதிகரித்த அளவிலும் சார்ந்திருக்கலாயின. இந்த நாடுகளின் ஏற்றுமதித் திசை வழிப்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தி உபாயங்கள், அவற்றின் விரிவாகி

அட்டவணை 2

துணி வகைகள், தைத்த ஆடைகளின் மொத்த ஏற்றுமதி களின் சதவிகிதம்

	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979
பாகிஸ்தான்	48.8	48.6	52.6	52.0	46.5	—	—
கொரியக்குடியரசு	—	27.2	19.3	21.8	—	—	—
இந்தியா	39.7	34.3	36.3	36.9	—	—	—
ஹொங் கொங்	57.2	46.3	55.6	47.5	48.2	—	—

வந்த சுதந்திர வர்த்தக வலயங் களுடன் அவற்றின் பொருளாதா ரங்களை உலக வர்த்தகத்தினதும் முதலீடுகளினதும் முழுத் தாக்கத் துக்குத் திறந்து விட்டன. இக் காலத்தில் உடுதுணிக் கைத் தொழில் ஆசியாவின் மிக முக்கிய மான ஏற்றுமதிக் கைத்தொழிலாக ஸ்தாயிதமடைந்து விட்டது. அத் துடன், விவசாயத்துக்கும் புறம் பாக ஆகக் கூடிய அளவில் வேலை களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. 1973ம் ஆண்டுக்கும் 1979ம் ஆண் டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலே ஹொங்கொங் சுமார் 50 சதவிகித மும், இந்தியா சுமார் 25 சதவிகித மும் தென் கொரியா சுமார் 36 சதவிகிதமும் பாங்கோதான் ஏறக் குறைய 55 சதவிகிதமும் தங்களு டைய மொத்த ஏற்றுமதி வருமா னத்துக்குத் துணி வகைகளின தும் உடைகளினதும் ஏற்றுமதி யைச் சார்ந்திருக்கலாயின. கைத் தொழில் மயமானவதில் ஆசியா அடைந்த முன்னேற்றத்துக்கும் அந்நியச் செலாவணிச் சம்பாத்தி யங்கள் துரிதமாக உட்பாய்வதற் கும் வேறெந்தக் கைத்தொழிலே யும் விட உடுதுணிக் கைத் தொழிலே பொறுப்பாக்குமெனக் கூறப்பட்டது. ஆனால், இந்தக் கள னியே தனது காப்புலரித் தடை களை எழுப்ப மேற்கைத் துண்டி யதுடன் ஒரு புதிய முகத்தைக் காட்டுமாறு ஆசிய உடுதுணி உற் பத்தியாளர்களையும் நிர்ப்பந்தித் தது—மலிவான, குறைந்த தா முள்ள உடுதுணி வகைகளைக் கைவிட்டு, அவற்றிற்குப் பதிலாக உயர்ந்த தரமும் முய்நாகரிகப் பான்குமுள்ள சரக்குகளை உற்பத்தி செய்ய ஆசிய உற்பத்தியாளர்களைக் கட்டாயப்படுத்தியது.

இதற்கு ஒரு தூற்றாண்டுக்கு முன்பு கைத்தொழில்மயமாகிவந்த மேற்குலகில் போளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மலிவான உடுதுணி கள் இந்தக் குடியேற்ற நாடுகளின் சந்தைகளில் வெள்ளம் போல் வந்து குவிந்திருந்ததுதான் இதி லுள்ள வேடிக்கையாகும். அப் பொழுது மேற்கின் கைத்தொழில் இன்று மூன்றாம் உலக நாடுகள் எனப்படுவனவற்றின் உடு துணிக் கைத்தொழில்களை நாசஞ் செய் தது. ஆனால் அதே நாடுகள் இன்று அந்நிலைமையைத் தலை கீழாக மாற்றிவிட்டன. அவற்றின் கைத்தொழில்களில் காணப்படும் விளைத்திறன் மேற்குலகிலுள்ள

இந்த நாடுகளிடையே போழின்வ உண்டாக்கி வருகிறது. எனினும், ஒரு வித்தியாசம் உள்ளது. ஒரு தூற்றாண்டுக்கு முன்பு குடியேற்ற நாடுகள் தங்களுடைய மூலப் பொருள்களை இடையகுது காலி செய்து வந்த மேற்கிலிருந்து போ ளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுவந்த மலிவான சரக்குகளை ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி யில்லாதிருந்தன. இன்று மேற்கு இன்னும் அதிகமாக ரூரலில் நிபந் தனைகளை விதிக்கக்கூடிய நிலையி லிருப்பதுடன், இலேசான முன் னறிவிப்பின்றியே தங்களுடைய காப்புலரித் தடைகளையும் எழுப் பக் கூடியதாயுள்ளது.

ஏர்வெதேச உடுதுணி வர்த்த கத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் பிரதான முறை பல்பக்கநார் ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாகவே கைக்கொள்ளப்பட் டது. ஆசிய ஏற்றுமதியாளர்க ளைக் கட்டுப்படுத்துவதே இந்த ஒப் பந்தத்தின் தன்மையாகும். முன் னர் ஐரோப்பிய பொருளாதா ர சமூகத்தால்கும் பிரதான மா க ஆசியாவையும் தென் அமெரிக்கா வையும் சேர்ந்த 30க்கு மேற்பட்ட ஏற்றுமதியா ள் ர க ளு க் கு ம் இடையே பேசி முடிக்கப்பட்ட இவ்வொப்பந்தம் மின்னல் சட்டை கள், பூச்சட்டைகள் ஜோர்ஸிகள் (சிக்கெடுத்த கம்பினி யா லா ன இறுக்கமான சட்டைகள்), கம் பனியாலான மேலாடைகள் (புல் ஓவர்), காற்சட்டைகள், தெய்த சட்டைகள், பிளவுஸ்ஸ்கள் ஆகிய வற்றின் மீது இறக்குமதிக் கட்டுப் பாடுகளை விதித்தது. இந்தப் புதிய உற்பத்தியாளர் க ளி ட மிருந்து வந்த ஏற்றுமதிகளின் வளர்ச்சி மீது அது குறைந்தபட்ச மாக சேத விதித் உச்சவரம்பை நிர்ணயித்தது. பெரிய ஆசிய உற் பத்தியாளர்களின் ஏற்றுமதிகள் மீது விதிக்கப்பட்ட “கோட்டா” வரையறைகள் அவர்களுடைய செங்குத்தாக ஏறிவந்த உற்பத்திக் கான சந்தை வாய்ப்புகளைச் சஞ் சலத்துக்கிடமான வை யா க த் தோன்றச் செய்துவிட்டன. இதற் கிடையில், தாய்லாந்து, பிலிப் பைன்ஸ், இந்தோ னீ ஷி யா, இலங்கை போன்ற அநேக புதிய உற்பத்தியாளர்கள் அந்த வரை யறைகளைப் பூரணமாகப் பயன் படுத்திக் கொள்ளும் நிலையை இன் னும் அடையவில்லை.

1960களில் முழு உலகின் உடைக் கைத்தொழிலும் துரிதமாக விரி வடைந்தது. ஆனால் அதைவிட மிக முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற் பட்டு வந்தன. புதிய உற்பத்தி நாடுகள் 1960களில் தங்களுடைய உற்பத்தியிலும், ஏற்றுமதிகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புகளைக் காட்டி வந்தன. இத்தசாப்தத் தில் ஏற்றுமதிவர்த்தகத்தின் மிகப் பெரிய கனஅளவு தூரகிழக்குக்குத் திசைமாறியது. இந்த வர்த்தகம் பிரதானமாக நான்கு உற்பத்தியா ளர்களிடையே—ஜப்பான், ஹொங் கொங், தைவான், தென் கொரியா- பகாப்பட்டது. 1969ம் ஆண்டில் இந்த நான்கு நாடுகளும் ஏற்று மதி செய்த உடைகளின் பெறுமதி யாவது: ஹொங்கொங் 680 மில்லி யன் டொலர்; ஜப்பான் 451 மில்லி யன் டொலர்; தைவான் 295 மில்லி யன் டொலர்; தென் கொரியா 171 மில்லியன் டொலர். 1970களில் ஜப் பான் துணி வகைகளினதும் உடை களினதும் உற்பத்தியிலிருந்து தூா விலகியபோது ஆசியாவின் ‘முப் பெரும்’ உற்பத்தியாளர்களான ஹொங்கொங்கும் தென் கொரியா ளும் தைவானும் சர்வதேச சந்தை யில் உடை ஏற்றுமதிகளின் பிர தான வழங்குநர்களாகத் தங்களை தாமித்துக் கொண்டன. கடந்த தசாப்தத்துக்குள்ளே ஹொங் கொங், தென் கொரியா ஆகிய நாடுகளின் அதிகச் ‘எழுச்சி’ விரிசேஷமாகக் கவனிக்கத் தக்கது.

1960களிலும் 70களிலும் காணப் பட்ட இன்னொரு முக்கியமான போக்கு என்னவென்றால், ஹொங் கொங், தென் கொரியா, தைவான் சிக்கப்பூச், பிலிப்பைன்ஸ், பிரே வில் மெக்ஸிகோ போன்ற சில ஆசிய நாடுகளுக்குள்ளும் தென் அமெரிக்க நாடுகளுக்குள்ளும் அமெரிக்க கம்பெனிகளும் மேற்கு ஐரோப்பிய கம்பெனிகளும் விரி வடைந்ததாகும். பங்குடைமைகள் அல்லது முழு உடைமைக்குப்புறம் பாக, அநேக அமெரிக்க, ஐரோப் பிய கம்பெனிகள் தங்களுடைய வர்த்தக சலுகை நலனை அல்லது தங்களுடைய ‘பாஷன்’ நிலையங் களின் தனியுடையமைப்பு முறை களையும் பெயரையும் விற்பதன் மூலம் தங்களுடைய செயற்பாடு களை விரிவாக்கின.

சில ஆசிய நாடுகளில் உடு துணி—உடைக் கைத்தொழில்கள் எவ்வளவோ துரிதமாக அபி விருத்தியடைந்ததால் அவை அந்

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

நாடுகளின் ஏற்றுமதி வருமானங்களின் பிரதான மூலமாக. உலகின் பிரதான சந்தைகளுக்கு வழங்குவதற்காக இந்த நாடுகள் லைத்த உடைகளைப் பேரளவில் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கின. ஒப்பியல் ரீதியில் மலிவான இந்த உற்பத்திப் பொருள்களின் பாய்ச்சல் மேற்கூலக நாடுகளிலுள்ள உடைக் கைத்தொழில்கள் மீது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த நாடுகளிலுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய போட்டியிட முடியாத நிலையை விரைவில் உணர்ந்தனர். தொழிற்சாலைகளை இழுத்துப் பூட்டி மூடிவிட வேண்டியிருக்குமென்றும், இத்துறையில் பெருந்தொகையானோர் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்துக்கு உட்படுவார்களென்றும் அச்சங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. மேற்கில் கைத் தொழில் துறையிலே அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் பெரும்பாலானவை—அமெரிக்கா, கனடா முதல் பிரிட்டன் சமூக ஸ்காண்டிநேவிய நாடுகள், ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்தைச் சேர்ந்த நாடுகள் ஆகிய எல்லா நாடுகளும் இத்தாக்கத்தை உணர்ந்தன. புதிய உற்பத்தியாளர்களின் ஏற்றுமதிகளுக்கெதிராகக் காப்பு வரித் தடைகளும் காப்பு வரியற்ற தடைகளும் தொடர்ந்து போடப்பட்டன. இத்தக் கட்டுப்பாடுகள் 1970களில் தொடர்ந்து இறுக்கப்பட்டு வந்தன. அதே வேளையில் பிரதான உற்பத்தியாளர்களில் சிலர் இதில் தோற்றுவிடாதிருப்பதற்காக இக்கட்டுப்பாடுகளை முறியடிக்கப் பல்வேறு உபாயங்களைக் கையாளத் தொடங்கினர்.

1970களில் ஆசியாவின் 'முப்பெரும்' உற்பத்தியாளர்களான ஹொங் கொங், தென்கொரியா, தைவான் ஆகிய நாடுகள் சர்வதேச சந்தைக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் உடைகளின் பிரதான வழங்குநர்களாகத் தங்களை ஸ்தாபித்துக்கொண்டன. கடந்த தசாப்தத்துக்குள்ளே ஹொங் கொங், தென்கொரியா ஆகிய நாடுகளின் அதிகார எழுச்சி குறிப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

ஹொங் கொங்

1973ம் ஆண்டளவில் ஹொங் கொங் உடை ஏற்றுமதிகளின் ஒரு முன்னணி வழங்கல் மூலம் என்ற முறையில் இத்தாலியை முந்திவிட்டது. 1975ம் ஆண்டளவில் அக்

குடியேற்ற நாட்டிலே உடைகள் மிகப் பேரளவில் பணத்தைத் துரிதமாகச் சம்பாதித்துத் தரும் ஒன்றாகிவிட்டன. அவ்வாறு தீவில் ஹொங் கொங் ஏற்றுமதி செய்த சகல பொருள்களிலும் உடைகள் சுமார் 45 சதவிகிதமாக அண்மத்தன; அத்துடன் உலகின் மிகப் பெரிய ஏற்றுமதியாளர் என்ற அந்தஸ்தும் ஹொங் கொங்குக்கு வழங்கப்பட்டது. உடைகளின் உற்பத்தியாளர் என்ற முறையில் ஹொங் கொங்கின் புகழ் 70களின் பிற்பகுதியில் அந்நாடு ஏற்றுமதி செய்த பிரமாண்டமான அளவிடவிரிந்தே பெரும்பாலும் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. எனினும், சமீப வருடங்களில் அதன் உடைகளின் தரச் சிறப்பும் ஒரு பிரதான காரணியாகியுள்ளது. அக்குடியேற்ற நாட்டிலுள்ள உடை உற்பத்தியாளர்கள் உடைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஆரம்பித்த ஓர் இயக்கத்தின் விளைவாக, அதன் நிறைவாக்கப்பட்ட சரக்குகளின் தோற்றம் பொலிவும் புதுமைக் கவர்ச்சியும் அதிகரித்தன. ஹொங் கொங்கின் வர்த்தக அபிவிருத்திச் சபையும் துணியோடும் செயலாக்கத்துடனும் நிற்பனைப் பெருக்க இயக்கங்களை நடத்தியது; அத்துடன், பிரான்ஸின் பியரி கார்டின், பால்டெயின்; பிரிட்டனின் காரி லொராக் ஹார்டி ஏமிஸ்; இத்தாலியின் எம்லியோ பக்கி; அமெரிக்காவின் கேதி ஹார்ட்லிக் ஆகிய நவ மோஸ்தர் நிலையங்களின் வழவமைப்புகளைக் கொண்ட லைத்த உடைகளையும் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கியது.

1975ம் ஆண்டு முடிவில் ஹொங் கொங்கில் 6500க்கு மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் 100,000க்கு மேற்பட்டோர் வேலை செய்தனர். இவர்கள் பிரதானமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்காகவே, அணிவதற்குத் தயார் நிலையிலுள்ள உடைகளை உற்பத்தி செய்தனர். அமெரிக்காவே ஹொங் கொங்கின் மிகப் பெரிய தனிச் சந்தையாக விளங்கியது. ஹொங் கொங்கின் உலகளாவிய பின்னலுடை ஏற்றுமதிகளில் 30 சதவிகிதம் அமெரிக்க சந்தையில் விற்பனையாகின. ஏனைய பெரிய சந்தைகள், பிரிட்டன், மேற்கு ஜெர்மனி, ஆஸ்திரேலியா, கனடா, நெதர்லாந்து, சுவிட்சர், சுவிட்சர் லாந்து, ஐப்பான் லைஜீரியா ஆகிய நாடுகளாகும். லிபியா, ஐக்கிய அரபு அமீர் இராஜ்யங்கள் (எமி

ரேட்டுகள்) போன்ற மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் சந்தைகள் இருந்தன.

இந்த நாடுகள் ஹொங் கொங்கின் உற்பத்தியாளர்களுக்கு "கொட்டாக்களை" ஒதுக்கின. சில குறிப்பிட்ட நாடுகளைப் பொறுத்தவரை, "கொட்டா" வரையறைகளை இன்னும் விதிக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே தங்களுடைய "கொட்டாக்களின்" வரம்புகளை எட்டிவிட்ட உற்பத்தியாளர்கள் இந்நிலைமையிலுள்ள சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக ஏற்றுமதி வாய்ப்பு அதிக அளவில் காணப்பட்ட இந்நாடுகளில் முதலீடு செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

இலங்கையின் உடைக் கைத்தொழில்

இலங்கை ஏறக்குறைய 1950களின் மத்தியிலிருந்து கைத்தலுடைகளை உற்பத்தி செய்து வந்துள்ளது. அப்பொழுதுதான் இக்கைத்தொழிலின் உற்பத்தி உள்நாட்டுச் சந்தையின் சேவையை நிறைவேற்ற முதன் முதலாக ஆரம்பித்தது. 1950கள் முழுதும் பொருளாதாரம் தொடர்ந்து அந்நிய நாட்டு வர்த்தகத்தின் ஆதிக்கத்திலேயே இருந்து வந்தது. அதே வேளையில் ரீலியிடா வசையைச் சேர்ந்த ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது. ஆதலால், அச்சமயத்தில் வெளிநாட்டுப் போட்டியின் எதிரில் கைத்தொழிலில் முதலீடு செய்யத் துனியார் துறை வேண்டா வெறுப்புடனிருந்தது. எனினும், வர்த்தக மாற்ற விதங்கள் குறைந்து கொண்டு வந்ததாலும், துகர்வோர் இறக்குமதிகளுக்குக் காண்கொரிக்கை அதிகரித்து வந்ததாலும், இலங்கையின் பொருளாதாரம் ஓர் அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடியை எதிர்நோக்க ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது கொள்கைகள் அடியோடு மாற்றப்பட்டன. 1960களின் முற்பகுதியில், அந்நியச் செலாவணி வளங்களின் நிர்ப்பந்தத்தால் பொருளாதாரம் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டைத் தீவிரமாகக் கைக்கொள்ளும் ஒரு வேலைத் திட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்தது. அத்துடன், கைத் தொழிலில் இறக்குமதிப் பொருள்களுக்குப் பிரதீடுகளைக் காணும் ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றுவது ஆரம்பமாயிற்று. முக்கிய

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

மான அடிப்படைக் கைத்தொழில் கள் அரசாங்கத்துக்கு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட அந்த வேளையில், பாத்த அளவிலான நுகர்ப் பொருள்களின் கைத்தொழில்கள் தனியார் துறையின் முன்புக்குத் திறந்துவிடப்பட்டன. தனியார் துறைக்குப் பல்வேறு முதலீட்டு ஊக்கிகளும் பாதுகாக்கப்பட்ட சந்தையொன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதன் விளைவாக இறக்கு மதிப் பொருள்களுக்கும் பிரதியீடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு குறிப் பிடத்தக்க வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. 60களின் போது, நிலையான விலைகளில் (1959ம் வருட விலைகள்) உற்பத்தித் துறையின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி கிட்டத்தட்ட இரட்டித்தது. அந்தத் தசாப்தத்தின்போது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் அதன் ஒப்பியல் பங்கு 1963ம் ஆண்டிலிருந்து 11.6 சதவிகிதத்திலிருந்து 1970ம் ஆண்டில் 13.8 சதவிகிதத்துக்கு அதிகரித்தது.

60களின் முற்பகுதியில் இறக்குமதிப் பொருள்களுக்கும் பிரதியீடுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட இந்தக் காலகட்டத்தில் அநேக இலேசாக நுகர்வோர் கைத்தொழில் கள் தோன்றின. அவற்றுள் முதன்மையான இடத்தைத் தைத்த ஆடைகள் கைத்தொழிலே வகித்தது. இந்தக் கைத்தொழில் அதிகர்களால் போளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தனிவொரு பொருள் சட்டைகளாகும். முன்னோடி உற்பத்தியாளர்களிடையே பென்ட்லி இண்டஸ்ட்ரீஸ், பெர்னாட் பொத்தேஜு இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிட்டெட் சிலேன் டயா சட்டைக் கம் பெனி, கண்டி கார்மெண்ட்ஸ், சிலேன் நிட்-வெயர் இண்டஸ்ட்ரீஸ், ஹென்ட்லி கார்மெண்ட்ஸ் லிமிட்டெட், ஹைதாராமணி லிமிட்டெட், லங்கா வீலிங் மில்ஸ், ஹெலோனா இண்டஸ்ட்ரீஸ் நூர் டெக்ஸ் கார்மெண்ட்ஸ் லிமிட்டெட், மேக்லிம்ஸ் லிமிட்டெட் ஆகியன இருந்தன. ஏறக்குறைய 1960களின் மத்தியிலேதான் இலங்கையின் தைத்த ஆடைகள் ஏற்றுமதிச் சந்தைகளுக்குள் பிரவேசித்த தைத்தொழில்கள், இலங்கையின் சட்டைகள் பிரிட்டன், சோவியத் யூனியன் போன்ற சந்தைகளில் ஏற்கப்படலாயின. பிரபல உள்நாட்டு உற்பத்தியாளரொருவர் இருநாடுகளுக்குமிடையே செய்யப்பட்ட பரஸ்பர வர்த்தக ஒப்ப

பந்தமொன்றின்படி ரஷ்யாவுக்கு வருடாந்தம் 2 மில்லியன் ரூபாயை பெறுமதியான சட்டைகளை ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருந்தார்.

1966ம் ஆண்டளவில் சுமார் 250 உற்பத்தியாளர்கள் (அவர்களில் பெரும்பாலோர் சிறிய உற்பத்தியாளர்கள்) பிரதானமாக உள்நாட்டுச் சந்தைக்காகப் பல்வேறு வகை ஆடைகளின் உற்பத்தியில் விசேஷ அக்கறை காட்டி வந்தனர்; அதே வேளையில், ஒரு சில பெரிய உற்பத்தியாளர்கள் சோவியத் யூனியன், பிரான்ஸ், பாகிஸ்தான், மாலேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாட்டு சந்தைகளுக்கு 327,375 ரூ. பெறுமதியான உடைகளை அவ்வாண்டில் ஏற்றுமதி செய்தனர். தைத்த உடைகள் உற்பத்தியின் மொத்த மதிப்பு இருவருட்காலத்தில் கிட்டத்தட்ட இரு மடங்காகியது—1965ம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய 25 மில்லியன் ரூபாயாக இருந்த மதிப்பு 1967ம் ஆண்டில் 45 மில்லியன் ரூபாயுக்கு அதிகரித்தது.

ஆனால், இக்கைத்தொழில் முற்றாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப் பொருள்களையும், ஊண்சாதனங்களையும் சார்ந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்கள் தையல் வேலையைத் தவிர வேறென்றையும் செய்யவில்லை. 60களின் முடிவில் அத்தியச் செலாவணி நிலைமை மோசமடைந்ததால், இக்கைத் தொழிலுக்கான மூலப் பொருள்களைக் குறைக்க வேண்டியிருந்தது. கைத்தொழில் தற்காலிக வர்த்தக மந்தத்தை எதிர்நோக்கியது. இக்காலத்தில் உற்பத்தித் திறன்கள் மிகக் குறைவாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே வேளையில் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலைகள் மேலேறிவிட்டன. பல்வேறு சமயங்களில் உள்நாட்டுச் சந்தையில் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

1970களின் முற்பகுதியில் இத்தகைய ஒரு வேலைத் திட்டத்தின் பயனற்ற தன்மை உணரப்பட்டது. 1972ம் ஆண்டில் வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் கிடைக்கக்கூடிய தாயிருந்த அத்தியச் செலாவணியின் கீழ் தற்சார்புக்கொள்கைகள் எனக் கூறப்பட்டவற்றின் நிர்ப்பந்தங்களுக்குள்ளே கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் முழுப் போக்கையும் மாற்றியமைக்க ஒரு முயற்சி செய்யப்பட்டது. இந்த முறை சில குறிப்பிட்ட துறைகள் சம்பந்தமாக இருந்து வந்த கொள்கையை நீக்கிவிடவும்; சில குறிப்பிட்ட கைத்தொழில்கள் சம்பந்தமாக ஏற்றுமதித் திசை வழிப் படுத்தப்பட்ட ஒரு முறையை மேற்கொள்ளவும் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. ஏற்றுமதி செய்வதற்காக, மூலப் பொருள்கள் மீது தீர்வைக் கழிவு, அரசுறைச் சகாயம், வரிச் சலுகைகள், அதிக அளவில் மூலப் பொருள்களின் ஒதுக்கீடு லி. ஆர். ஏ. (மாற்றத்தக்க ரூபாய்களைக்கு) அனுசூலிக்கப் போன்ற அநேக ஊக்கச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. 1970களின் முற்பகுதியில் அமுல் செய்யப்பட்ட ஒரு முழுச் சலுகைத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்றுமதித் திசை வழிப்படுத்தப்பட்ட கைத்தொழில்களுக்கு விசேஷ அத்தியச் செலாவணி ஒதுக்கீடுகள் மிகத் தாசாஸமாக வழங்கப்பட்டன.

இக்காலனிதான் 70 களின் பிற்பகுதியிலே இலங்கைக்கு அக்கைத் தொழில்களிலிருந்து பெரும் வருமானத்தைக் கொண்டு வந்தது.

ஏற்றுமதிக்காக உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில் தரபளங்களுக்கு அரசுறை வரி, ஆயத் தீர்வைச் சலுகைகளையும் தாராளமான அத்தியச் செலாவணியையும் கொண்டு சலிஸ்தாரமான ஊக்கச் சலுகைத் திட்டமொன்றை ஏற்படுத்துவதென 1972ம் ஆண்டில் ஒருகொள்கைத் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. இந்த ஊக்கச் (15ம் பக்கம் பார்க்க)

அட்டவணை 3

இலங்கையின் தைத்த ஆடைகள் ஏற்றுமதி—அளவும் மதிப்பும் 1972—76

வருடம்	'000 டன்களில் மதிப்பு	சதவிகித வளர்ச்சி	க. த. இ. மதிப்பு (மில்லியன் ரூபா)	சதவிகித வளர்ச்சி
1972	60		6.1	
1973	100	67	14.1	131
1974	180	80	29.3	108
1975	190	6	30.7	6
1976	300	58	71.8	131

ஆதாரம்: ஏற்றுமதி அறிவிருத்திப் பகுதி, கைத்தொழில் அமைச்சு

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

ஆசிய உடுதுணி உற்பத்தித்துறை

உடுதுணி உற்பத்தித்துறை சென்ற மூன்று தசாப்தங்களாக மிகப் பிரதான ஏற்றுமதிக் கைத் தொழிலாக மாறியுள்ளது. விவசாயத் துறையை அடுத்த பெரும் பாலானோருக்கு வேலை வாய்ப்புக் களை வழங்குகின்ற ஒரு மூலமாக இது விளங்குகின்றது. ஆகையால், அரசாங்கத்துடன், நேரடித் தொடர்பு கொள்கின்ற ஒரு மூலமாகவும் இது மாறியுள்ளது. மிக முக்கியம் வாய்ந்த இக் கைத்தொழில் துறையை ஒழுங்குபடுத்த பல்வேறு அரசாங்கங்களும் மேற்கொள்கின்ற முயற்சிகள் குறைபாடுகளைக் கொண்டவையாக காணப்படுகின்றன.

தாய்வாலில் அரசாங்கம் வழங்கிய ஊக்குவிப்புக்கள் குறைந்த கேள்விக்கு மத்தியில், அபரிமிதமான செயற்கைத் துணி உற்பத்திக்கு வழிவகுத்த அதேவேளை, அதிகரித்த கேள்வி நிலவியபோது இயந்திரங்களை செயல்படுத்தா திருப்பதற்கு பருத்தி உற்பத்தியாளர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். பருத்தி உற்பத்திக்குப் பொருத்தமான ஒரு நாடான பங்களாதேஷ் தற்போது 97 சத வீதமான பருத்தியை இறக்குமதி செய்கின்றது. சமீபத்தில் இந் நாடு தனது பிரதான பருத்தி விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தது. தாய்லாந்தில் செயற்கைத் துணி உற்பத்தியாளர்கள் வருடாந்தம் 100 சதவீத உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்பினை எதிர்நோக்கியபோது விதிக்கப்பட்ட 30 சதவீத மேலதிக கட்டணம் நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியது; இக் கட்டணம் சென்ற வருடம் ஓரளவு நீக்கப்பட்டது. இந்தியாவில், அண்மையில் பதவியிலிருந்து அகற்றப்பட்ட ஜனதா அரசாங்கம், பொருளாதாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தி, வேலை இன்மையைக் குறைக்கும் வகையில் கைத்தறி நெசவு உற்பத்தியை விஸ்தரித்து, பன்முகப்படுத்தியமையால், அந் நாட்டின் பொறியியல் தரப்பட்ட நெசவுத் துறை திறனை இழந்ததுடன், உற்பத்தியும் குறைவடைந்தது.

அதன் தற்போதைய பரிமாணமும், வளர்ச்சியும் எவ்வாறிருந்த போதிலும், ஆசியாவின் நெசவுக் கைத்தொழில் திடகாத்திர நிலையில் இல்லை எனலாம். 1950, 1960களில் குறைவிற்குத் தாடுகளைக் கைத்தொழில் மயப்படுத்துவதற்குரிய இலகுவான மார்க்கமாகவும், இச் செய்முறையின் மூலக்கல்லாகவும், வயல்வெளிகளில் இருந்து மக்களை தொழிற்சாலைகளுக்குள் இழுக்கும் ஒரு முயற்சியாகவும் நெசவுக் கைத்தொழிலை பெரும்பாலான ஆசிய நாடுகள் கருதின. இத் தொழிற் துறை தன்னிடம் பல்வேறு கவர்ச்சிகளைக் கொண்டிருந்தது. இதற்குத் தேவைப்பட்ட தொழில்துட்பத்தினை பெரும்

பாலான நாடுகளுக்குப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. பருத்தி, சணல் போன்ற மூலப் பொருட்கள் உள்நாட்டில் வீணாக்கப்பட்டன; ஏனைய கைத் தொழில்மய முயற்சிகளை விடவும், இதற்குத் தேவைப்பட்ட மூலதனச் செலவு ஒப்பீட்டு ரீதியில் குறைவாகவிருந்தது; இது ஊழியச் செறிவு மிக்கதாக இருந்தமையால், வேலையில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சிறந்த வாய்ப்பாக விளங்கியது; இதன் கேள்வி முடிவற்றதாக விருந்தது.

பல வருடகால செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் இந் நோக்கங்களை அடைய முடிந்தது. ஆசியப் பொருளாதாரங்களின் கைத்தொழில்மய முயற்சியின் பிரதான கருவியாக நெசவுக் கைத்தொழில் மாறியது. ஆனால், இதன் வெற்றி இரு பிரதான பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுத்தது.

மேற்கு நாடுகளில் பாதுகாப்பு வாதத்தின் எழுச்சி இவற்றுள் முதலாவதும், பிரதானமானதுமான அம்சமாகும். குறிப்பாக தமது நாட்டுக் கைத்தொழிற் துறையில் இவை வேலைவாய்ப்பின்மையைத் தோற்றுவித்தமையால் அறிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் குறைந்த நிலையில் போளவில் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய முன்வரவில்லை. அரசியல் அம்சங்கள் வர்த்தக கட்டுப்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இரண்டாவது பிரச்சினை தெளிவற்றதும், தீவிரமானதாகும். குறைவிற்குத் தாடுகளில் இக் கைத்தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட வெற்றி காரணமாக, தொழில் வழங்குகின்ற மூலம், வெளிநாட்டுச் செலாவணி உழைப்பு மூலம் என்ற வகையில் இந் நாடுகள் பெருமளவிற்கு புடைவைக் கைத்தொழிலில் தங்கியிருக்க வேண்டி ஏற்பட்டது; இந் நாடுகளில் அதி நவீன கைத்தொழில் துறையின் வளர்ச்சிக்கு இது குந்தகம் விளைவித்தது. ஆனால், உள்நாட்டில் ஏனைய கைத்தொழில்களின் வெற்றி பொருளாதாரத்திற்குள்ளாக வருமானம், வாழ்க்கைத் தரம் என்பவற்றை அதிகரிப்பின், ஒரு நாடு புடைவைக் கைத்தொழில் போன்ற குறைந்த தொழில் துட்பமும் ஊழியச் செறிவும் மிக்க கைத்தொழில்களில் படிப்படியாக குறைந்த போட்டிக்கு உட்படும்.

மறுபுறத்தில் தொடர்ச்சியான அபிவிருத்தியை நோக்குமிடத்து ஜப்பான் முக்கியம் பெறுகின்றது. ஒரு காலத்தில் ஜப்பானில் புடைவைக் கைத்தொழில் பாரிய கைத்தொழில் ஏற்றுமதித் துறையாக விளங்கியது. இன்று ஜப்பானின் சர்வதேச, கைத்தொழில் வர்த்தக அமைச்சு இத் தொழிற் துறையை அமைப்பு ரீதியில் சோர்வுற்ற தொழில் என அழைக்கின்றது;

இன்று ஜப்பானின் ஏற்றுமதியில் பெரும் பகுதி தொழில்துட்ப ரீதியில் விருத்தியடைந்த மின்ப்பொறி, பொறியியற் தயாரிப்புக்களாக உள்ள அதேவேளை புடைவைத் தயாரிப்புக்கள் 7 சதவீதமாக உள்ளன.

(பார் ஈஸ்டான் இகொணமிக் ரிவீவ் (28-03-80) சஞ்சிகையில், போல் விக்ஸன்)

ஐ-அ- ஆடை இறக்குமதி

அமெரிக்க சந்தையில் உள்ள ஷேர்ட், ரளிக்கை என்பவற்றில் அரைவாசி இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையாகும் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. வாழ்நாளில் ஒரு தடவையாவது ஒருவர் அணிவதற்கு 400 டொலர் பெறுமதியான முழு ஆடைகளை (சூட்) அமெரிக்க வர்த்தகர்கள் கொரியா அல்லது போலந்து போன்ற நாடுகளிலிருந்து அரை விலையில் இறக்குமதி செய்கின்றனர். 1972லிருந்து ஆடை இறக்குமதியை வருடாந்தம் 8 சதவீத மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளர்ச்சி விதிதாசாரத்தில் வைத்திருக்கும் வகையில், சமீபடி அரசாங்கம் 18 நாடுகளில் இருபக்க வர்த்தக உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது; இது உள்ளூர் சந்தையின் வளர்ச்சி விதிதாசாரத்தை விடவும் அதிகமாகும். 1978ன் முதல் அரைப் பகுதியில் சாதாரண உடைகளினதும், நீட்டுக் காற்சட்டைகளினதும் இறக்குமதி பெரும்பாலும் 70 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. இதேவேளை, உள்ளூர் நீட்டுக் காற்சட்டைத் தயாரிப்பு 1977ல் 20 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது.

குறைவிற்குத் தாடுகளின் ஏற்றுமதிப் பெருக்கின் தாக்கத்தை அமெரிக்காவை விடவும், ஐரோப்பாவே கூடுதலாக அனுபவித்தது. ஏனைய இறக்குமதிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டவையிலிடவும், கூடுதலான 30 சதவீத சுங்கவரியின் மின்னணியில் அமெரிக்க ஆடைத் தயாரிப்புக் கைத்தொழிலினால் உயிர்வாழ முடிந்தது. கம்பனி ஆடைகள், தயாரிக்கப்பட்ட முழு ஆடைகள், நீட்டுக் காற்சட்டைகள் என்பவையிற்று சில சமயங்களில் 57 சதவீத சுங்கவரி விதிக்கப்பட்டது, சுருங்கக் கூறின், அமெரிக்க புடைவைக் கைத்தொழில் சிறப்பாகப் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தது. 1978ல் புடைவை இறக்குமதி தொடர்பான வர்த்தக இடைவெளி 420 கோடி டொலர்களாகும்; இது எண்ணெய் இறக்குமதிக்கு அடுத்த வர்த்தக இடைவெளியாகும். இவ் வருடம் கூர் ஏற்றுமதி அதிகரித்து, இறக்குமதி வீழ்ச்சி அடையலாயிற்று. இந் நிலையில் கூட அமெரிக்க ஆடைத் தயாரிப்புகள் சிறிய அளவில் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன.

இக் காரணங்களின் நிமித்தம் நாட்டின் ஆடைக் கைத்தொழில் நன்னிலையில் இருந்தது. நீண்ட காலத்திற்கு சிறந்த சக தயாரிப்புக்

(13-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
சலுகைகள் 17 உற்பத்திப்பொருட் குழுக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தில் தெரிவு செய்யப் பட்ட முன்னுரிமையுள்ள உற்பத்திப் பொருள்களிடையே தைத்த ஆடைகள் முக்கிய வகையானதை வகித்தன. இந்த வகைகளும் சலுகைகளும் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளுக்குத் தங்களுடைய கவனத்தை மிகப் பூரணமாகத் திரும்புவதற்கும் பிரபல ஆடை உற்பத்தியாளர்களில் ஒரு சிலருக்கு ஊக்க மூட்டின. எனினும், அவர்கள் அடிக்கடி உள்நாட்டுக் கோரிக்கையைக் கவனிக்காமல் விட வேண்டியிருந்தது வழங்கப்

களை உற்பத்தி செய்வதே அமெரிக்க ஆடைத் தயாரிப்பாளர்களின் நோக்கமாகும். ஆகையால் வெளிநாட்டு இறக்குமதிக்கு மத்தியில் இவர்களால் இயங்க முடிகின்றது. அண்மைக் காலத்தில் ஆடைத் தயாரிப்பாளர்கள் அலங்கார உரு (டிசைன்) வரைபவர்களுடன் வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்வதன் மூலம், ஏனையோர் குறித்த பெயர்களையோ அல்லது அலங்காரங்களையோ பிரதிபண்ண முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

எவ்வாறாயினும், ஆடைக் கைத்தொழில் தொழிலாளர்களுக்குக் கவர்ச்சி குறைந்ததாகவே உள்ளது. 1978 மே மாத இறுதியில் வட கிழக்கின் 130,000 ஆடைத் தயாரிப்புத் தொழிலாளர்களின் கலியை உயர்த்தும் வகையில் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் மணித்தியாலத்திற்கு 4-50 டொலர் கலியை உத்தரவாதப்படுத்தியது. மணித்தியால சராசரி கலி 6-47 டொலர்களாகும். தென் பிராந்திய உடுகுணித் தொழிற்சாலைகளின் நிலைமையை விடவும் இங்கு நிலைமை சிறப்பாக விருந்தபோதிலும், சில சமயங்களில் நிலைமை அதிர்ச்சி தரக் கூடியதாக உள்ளது. அண்மையில் மண்ணுட்டனில் நடைபெற்ற சில மாற்றங்களால் பெருந்தொகையான தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். பிரியாயில் குடிபெயர்ந்து வருகின்ற கியூப வேலைப் பட்டாளத்தினர் மரியாதை மிக்க தொழில்களைப் பெறுவதனை ஆடைக் கம்பனிகள் கண்டறிந்துள்ளன. 1977ல் மொத்தமாக முழு நாட்டிலும் ஆடைக் கைத்தொழிலில் 76,000 பேர் வேலை இழந்துள்ளனர். கலிபோர்னியாவில் 28,000 பேர் மேலதிகமாக வேலை பெற்றுள்ளனர். பிராந்தியக் கம்பனிகள் சட்ட ரீதியற்ற முறையில் குடியேறுவோரை தையல் நிலையங்களில் வேலைக்கு அமர்த்துவதே இதற்குக் காரணமாகும்.

மூலம்: த இகோனமிஸ்ட், ஜூலை 14, 1979.

பட்ட ஊக்கங்களை அவர்கள் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் என்பது 1972ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அவர்களுடைய ஏற்றுமதிகளில் பதிவு செய்யப்பட்ட துரிதமான வளர்ச்சி விதிதங்களில் தெளிவாகப் புலப்பட்டது. கடல்-உணவுகளுக்கு அடுத்தபடியாக, இத் துறையே கைத்தொழில் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களுக்கு மிகப் பெரிய தொகையை உதவியது.

1971ம் ஆண்டு முடிவிலிருந்து புதிய உற்பத்தி அலகுகளை அங்கீகரிப்பதில், குறித்த காலத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கைத்தொழில்கள் பெரும்பாலும் உடுகுணிகளையும், உடுகுணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்வன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஏற்றுமதியாளர் களுக்கு வழங்கப்பட்ட பல்வேறு ஊக்குவிப்புகள் ஒருபுறமிருக்க, இத்துறையின் இடையூறு வளர்ச்சிக்கு பல காரணிகள் பொறுப்பாயிருந்தன. மேலும் இவை வெளிநாட்டு மூலதனத்தோடும் சந்தைப்படுத்தல் ஒத்துழைப்புடனும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுவந்த புதிய உற்பத்தி அலகுகளாகவுருந்தன; புதிதாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இயந்திரங்கள், துணைச் சாதனங்கள் மூலமாயும், தொழிற்சாலை இயந்திரோபகரணங்களை நவீனமயமாக்குவதன் வாயிலாகவும் அப்போதிருந்த அலகுகளில் உற்பத்தியின் தரம் உயர்த்தப்பட்டது; சம்பளம்/விலை, பண வீக்கம், ஹோம் கொங், தைவான், தென் கொரியா, சிங்கப்பூர் போன்ற தைத்த ஆடைகளின் பரம்பரிய ஆசிய வழங்குநர்கள் மீது சில மேற்கத்திய நாடுகளால் வர்த்தக “கோட்டாக்கள்” விதிக்கப்பட்டமை; ஒப்பியல் ரீதியாக இலங்கையில் உற்பத்திச் செலவு குறைந்திருந்தமை.

70களின் முற்பகுதியில் ஏற்றுமதி வழிப்படுத்திய கைத்தொழில் அமைப்பு முறையிலுள்ள ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில், முதலீடுகள் பிரதானமாக உணவுத் துறைக்கும், துணி உற்பத்தித் துறைக்கும் சென்றதாகும். துணி உற்பத்தித் துறையைப் பொறுத்த வரை, முதலீடுகள் குறிப்பாக அணியும் உடைகள், தைத்த ஆடைகள் ஆகியவற்றிற்கே சென்றன. எனினும், அக்கட்டத்தில் கூட, துணி உற்பத்தித்

துறையில் மூலப் பொருள்களின் உபயோகம் மிக உயர்வாயிருந்ததென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது; 1975ம் ஆண்டில் மூலப் பொருள்களின் உபயோகம் அவற்றின் உற்பத்திப் பெறுமதியில் 63 சதவிகிதத்துக்கு மேலிருந்தது. இதைவிட அதிக மனக்கலக்கமூட்டியதென்னவென்றால், 1975ம் ஆண்டில் இப் பொருளின் இறக்குமதியளவு மீ உயர்வாயிருந்ததாகும். துணிகளின் உற்பத்திக்கான பொருள்களைவகையில் இது 70 சதவிகிதத்துக்கு மேலிருந்தது. இந்த அம்சத்தைப் பற்றி விமர்சித்த 1976ம் வருட அங்டாட் பரிசீலனையறிக் கையொன்று கூறியதாவது: “ஏற்றுமதி வழிப்படுத்திய வளர்ச்சி உபாயங்களுக்கிணங்க தோன்றிய புதிய கைத்தொழில்கள் பெருமளவுக்கு இறக்குமதிகளையே சார்ந்திருப்பதால் பொருளாதாரத்தில் துணை வளர்ச்சிக்கான இணைப்புப் பயன் ஆகக் குறைவாகவே இருக்கக்கூடும். இத்தகைய கைத்தொழில்களுக்கு ஊக்கமூட்டுவதனால் நாட்டுக்கு மீதப்படும் நிகர அத்தியச் செலாவணி கணிசமான அளவிலிருப்பது சாத்தியமில்லை. மறுபக்கத்தில், இந்தக் கைத்தொழில் அமைப்பு முறையினால் உள்நாட்டு நிதி வளங்களுக்கு ஏற்படும் செலவு உயர்வாயுள்ளதனைச் சந்தேகிக்கலாம்.”

ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட வேண்டிய உற்பத்திப் பொருள்களை இனங்கண்டு தெரிவு செய்வதற்கான முறையியலொன்றைக் கைத்தொழில் அமைச்சின் ஏற்றுமதி அபிவிருத்திப் பகுதி 1970ம் ஆண்டு முற்பகுதியிலேயே வகுத்திருந்தது. இச் செயல்முறை நடுநிலைக் காலத்திலும் நெடுங் காலத்திலும் பல்மொகுந்திய பன்முகப்படுத்திய ஏற்றுமதி வழங்கல் அடிப்படையொன்றை அபிவிருத்தி செய்வதன் அவசியத்தைக் கருத்திற் கொண்டதென்பது தெளிவு; அதே சமயத்தில், குறுகிய காலத்தில் அபிவிருத்தி செய்யப்படக் கூடிய ஏற்றுமதி வாய்ப்பும் ஆற்றல்களுமுள்ள உற்பத்திப் பொருள்களுக்கும் அது ஊக்கமளித்தது. “போரம்” என்னும் சஞ்சிகையின் சமீபத்திய இதழொன்றில் இவ்வேலைத் திட்டத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ள ஏற்றுமதி அபிவிருத்திப் பகுதியின் அப்போதைய பணிப்பாளர் கூறுகிறார்: “சாத்தியமான

வரை ஆகக் குறுகிய காலத்தில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டத்தின் நம்பகத் தன்மையை நிலைநாட்டும் மனத்தோடு காரணத்துக்காகவும் அச்சமயத்தில் ஏற்றுமதிக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள பல பொருள்களுக்கு உலகச் சந்தை நிலைமையிலிருந்து துரிதமான பொருளாதார ஆதாயங்களைப் பெறுவதற்கும் இச்செயல் முறை தேவைப்பட்டது.”

இக் கொள்கைப் பிரச்சினைகளின் பல்வேறு அம்சங்களெவ்வாறு கருத்திற் கொள்ளப்பட்டனவென்பதற்கான உதாரணங்களைக் கீழ்க்கண்ட விஷயங்களில் காணலாம். தைத்த ஆடைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டதற்கு, ஆக்கைத்தொழில் அதிக தொழிலாளர்களை வேலைக் கமர்த்தலாம் ஒரு சில தேர்ச்சிகளை தேவைப்படும்; ஏற்றுமதி விற்பனைகளைத் துரிதமாக அதிகரிக்க முடியும்; இதன் மூலம் ஏற்றுமதிகளைப் பெருக்கும் இயக்கத்துக்கு நம்பகத் தன்மையைக் கொடுக்கலாம் என்பதே காரணமாகும் எனினும்; மூலப்பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருந்ததால், நிகர வெளிநாட்டு சம்பாத்தியம் ஏறக்குறைய 20 சதவிகிதத்திலிருந்து 25 சதவிகிதமாக மட்ட

மே இருந்தது. மறுபக்கத்தில் சைக்கிள் பயர்ஸ்களும், டியூப்களும்; ரப்பர் உற்பத்திப் பொருள்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டதற்கு, இதனால் துரிதமான ஆதாயங்களை உண்டாக்க முடியுமென்பதுடன் மூலப்பொருள்களும் நாட்டில் கிடைக்கக் கூடியன என்பதே காரணமாகும். அவற்றின் அபிவிருத்தி மூன்று வழிகளில் நாட்டுக்கு உதவும்; மூலவளங்கள் பயன்படுத்தப்படும்; தொழில் துட்பத் தேர்ச்சிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படும்; நிறைவாக்கப்பட்ட பொருள்களாகப் பதப்படுத்துவதன் மூலம் மதிப்பு பெருமளவுக்கு அதிகரிப்பதனால் நிகர அந்நியச் செலாவணிச் சம்பாத்தியம் அதிகரிக்கும்.

இந்த விவரத்திலிருந்து தைத்த ஆடைகளின் விற்பனையைப் பெருக்குவதில் ஒரு பிரதான காரணம் யாதெனில், தைத்த ஆடைகளிலிருந்து 20—25 சதவிகித நிகர அந்நியச் செலாவணிச் சம்பாத்தியம் மட்டுமே கிடைத்தபோதிலும், ஏற்றுமதிகளைப் பெருக்கும் இயக்கத்துக்கு நம்பகத் தன்மை கொடுப்பதற்கே தைத்த ஆடைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

1977ம் ஆண்டுக்குப் பின் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட கொள்கை மாற்றங்களின் விளைவாகக் கைத்தொழில் உற்பத்தி ஆரம்பத்தில் ஒரு செக்குத்தான அபிவிருத்தியைக் கண்டது. ஏனென்றால் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்நுகர்வன கிடைக்கக் கூடியனவாயிருந்தன எனினும், கடந்த ஆண்டளவில் அந்த ஆரம்ப அதிகரிப்பு குறையத் தொடக்கிவிட்டது. கைத்தொழில் உற்பத்தி 1976ம் வருடம் 1977ம் வருடம் ஆகிய இருவருடங்களிலும் ஏற்பட்ட 1 சதவிகித அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் 11 சதவிகித அளவுக்கு உண்மையிலேயே அதிகரித்து விட்டதென 1977ம் ஆண்டில் மத்திய வங்கி மதிப்பிட்டது; இதே வேளையில், 1979ம் ஆண்டில் உண்மையான வளர்ச்சி விகிதம் சுமார் 4 சதவிகிதமென மதிப்பிடப்பட்டது. 1977ம் ஆண்டில் சுமார் 61 சதவிகிதமாகவும் அதற்கு முந்திய ஆண்டில் 50 சதவிகித மட்டத்துக்குக் குறைவாகவுமிருந்த உற்பத்தித் திறன் பயன்பாட்டு விகிதம் 1978ம் ஆண்டில் 70 சதவிகிதத்தை எட்டிவிட்டதாக மதிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால், கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளைப் பெறுமதிக்க கணக்கில் மிகப் பெரிய அதிகரிப்பைக் காட்டின. 1978ம் ஆண்டில் 1,963

அட்டவணை 4

கைத்தொழில் அமைச்சரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட புதிய உள்நாட்டுத் தனியார் கைத்தொழில்கள்: 1971—1975

(அலகுகளின் தொகை)	1971	1972	1973	1974	1975 (ஜனவரி)
1. உணவும் பாணிகளும்	23	37	33	23	21
2. உடுதூணிக் கைத்தொழில்களும் உடுதூணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்களும்	8	194	402	1,059	195
3. இரசாயனப் பொருள்களும் இரசாயன உற்பத்திப் பொருள்களும்	16	41	26	27	20
4. தோல், ரப்பர், மர உற்பத்திப் பொருள்கள்	16	45	44	27	16
5. உலோகமல்லாத உற்பத்திப் பொருள்கள்	14	34	12	6	5
6. இழிந்த உலோகக் கைத்தொழில்கள்	15	11	22	27	6
7. வாகனப் போக்குவரத்து சாதனங்கள், இயந்திரங்கள்	16	29	42	23	5
8. மின்சாரப் பொருள்கள்	4	6	8	2	1
8. நானுவித உற்பத்திக் கைத்தொழில்கள்	2	13	30	11	1
மொத்தம்	114	410	619	1,205	270

*இழிந்த உலோகங்கள்—ஈயம், துத்தநாகம், செம்பு, இரும்பு

ஆதாரம்: கைத்தொழில் விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சரால் வழங்கப்பட்ட தகவல்கள்—இலங்கையில் தொழில் துட்பவியலின் இடமாற்றமும் அபிவிருத்தியும் பற்றிய ‘அங்டாட்’ தூதுக்குழுவின் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டது.

மில்லியன் ரூபாவை எட்ட மதிப்பு இரட்டித்ததுடன், மீண்டும் 1979ம் ஆண்டில் மதிப்பு கிட்டத்தட்ட இரட்டித்து 3,701 மில்லியன் ரூபாவை எட்டியது. பெரிய அதிகாரிப்புகள் துணிவகைகளில் மும்மைத்த ஆடைகளிலும் வெண்மட்டாண்ட உற்பத்தியிலும், பதப்படுத்திய உணவுகளிலும் பதிவு செய்யப்பட்டன. மேலும் மொத்தக் கைத்தொழில் உற்பத்தியில் ஏற்றுமதிகளின் பங்கு 1978ம் ஆண்டிலிருந்து 22 சதவிகிதத்திலிருந்து 1979ம் ஆண்டில் 35 சதவிகிதத்துக்கு அதிகரித்தது; நாட்டின் கைத்தொழில் உற்பத்தியில் மூன்றிலொரு பங்கு கடந்த வருடம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதென்பதையே இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

1978ம் ஆண்டிலும் 1979ம் ஆண்டிலும் சுமார் 4,500 கைத்தொழில் நிலையங்களுக்குப் பன்னேறு அதிகாரிகளால் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது. இவற்றில் ஏறக்குறைய 4,200 கண்டிப்பாக உள்நாட்டு முதலீட்டை மட்டுமே வேண்டி நின்றன. இவற்றுள் 2,013 வரை துணிவகைகளையும், அணியும் உடைகளையும் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஸ்தாபனங்களை அமைப்பதற்காக உள்நாட்டு முதலீட்டுக் கைத்தொழில் கமிட்டியின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றன. இவற்றில் ஏறக்குறைய 1,800 தைத்த ஆடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கானவை. (பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுவுக்கு வெளியே வெளிநாட்டு ஒத்துழைப்புடன் உடை உற்பத்தி நிலையங்களை நிறுவுவதற்காக) இவ்விரு வருடங்களில் மேலும் 82 கைத்தொழில்கள் வெளிநாட்டு முதலீட்டு ஆலோசனைக் கமிட்டியிடமிருந்து அங்கீகாரத்தைப் பெற்றன. இங்கும் கூட சுமார் 30 கைத்தொழில்கள் பிரதானமாக ஏற்றுமதி செய்வதற்காகத் தைத்த ஆடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கானவை. எனினும் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க மட்டத்திலான முதலீடும் உற்பத்தியும் பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழும் பகுதிக்குள்ளே அல்லது கைத்தொழில் செய்முறை வலயப் பகுதிக்குள்ளே செய்யப்படும் முதலீட்டின் உருவத்தில் வரவிருந்தன. 1978, 1979 ஆகிய இரு வருடங்களின்போது கைத்தொழில் செய்முறை வலயத்துக்குப் பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

குள்ளே 83 செய்திட்டங்கள் வரை அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டன. அவற்றில் 43 சம்பந்தமாக ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட்டுவிட்டன. இந்த 43இல் 25 வரை தைத்த ஆடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்குரியன. 1979ம் ஆண்டிடிசம்பர் மாத அளவில் 13 மட்டுமே உண்மையான உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்தன. ஆனால், இவற்றில் 9 வரை தைத்த ஆடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கானவை, கைத்தொழில் பதப்படுத்தல் வலயத்துக்குள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தப் பதினமூன்று (13) முயற்சிகளில் சுமார் 6,000 பேர் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டனர். 30 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்டோர் அல்லது 5,500 பேர் தைத்த ஆடைகள் கைத்தொழிலில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டனர். இந்தப் 13 முயற்சிகளில் மொத்த முதலீட்டுத் தொகை 19.7 கோடி ரூபாவாகும். இதில் 85 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட தொகை அல்லது 16.4 கோடி ரூபா கைத்தொழில் பதப்படுத்தல் வலயத்தில் தைத்த ஆடைகள் துறையில் முதலீடு செய்வதற்குரியமிருந்து வந்ததாகும். 1979 டிசம்பர் மாதத்தில் கை. ப. வலயத்துக்குள் வரவிருந்த 69 வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களில் 19 பேர் வரை அல்லது 70 சதவிகிதத்தினர் ஹொங்கொங்கையும் 8 பேர் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்தவர்கள். தைத்த ஆடைகள் கைத்தொழிலிலும் முதலீடுகள் கிட்டத்தட்ட அதே முறையையே பின்பற்றின. 1978, 1979 ஆகிய இரு வருடங்களிலும் ஏற்றுமதிகளின் மதிப்பு இரட்டித்ததற்கு இந்த முதலீட்டாளர்களே பெரும்பாலும் பொறுப்பாளிகளாவர்; 1979ம் ஆண்டில் அமெரிக்க சந்தைக்குள் இலங்கையின் தைத்த ஆடைகள் நிகழ்த்திய பெரும்பாய்ச்சலுக்கும் இவர்களே காரணஸ்தர்கள்.

1980ம் ஆண்டில் தைத்த ஆடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக இன்னும் அதிகமான கருத்திட்டங்கள் பாரிய கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு (பா. கொ. பொ.ஆ.) அதிகாரிகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்தன. 1980 ஜூலை 31ந் திகதி வரை மேலும் 14 கருத்திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. இதனால் இத்திகதியில் தைத்த ஆடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக பா. கொ. பொ. ஆ.வின் அங்கீகாரத்தைப்

பெற்ற கருத்திட்டங்களின் மொத்தத் தொகை 39 ஆகும். கை. ப. வலயத்துக்குள்ளே தைத்த ஆடைகள் உற்பத்திக்காக முதல் 16 கருத்திட்டங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட 1978ம் ஆண்டு முடிவில் மக்கள் வங்கி நடத்திய பரிசீலனையொன்று சந்தை வாய்ப்புடன் ஒப்பிடுகையில் மிதமிஞ்சும் உற்பத்தித் திறன் பிரமாண்டமான அளவில் இருக்கக் கூடுமென எச்சரித்தது. இப்பரிசீலனையறிக்கை பார்த்த அளவில் சுற்றோட்டமாக விடப்பட்டது. இந்த எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டிருந்தும், 1979ம் ஆண்டில் மேலும் 9 கருத்திட்டங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. 1978ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மேலும் 23 திட்டங்கள் வரை அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏற்றுமதிகளின் வளர்ச்சி

1970களில் இலங்கையின் தைத்த ஆடைகள் உற்பத்தியையும், ஏற்றுமதிகளையும் மொத்தமாக நோக்குமிடத்து, 1976ம் ஆண்டளவிலிருந்து வியத்தகு வளர்ச்சி விகிதங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கிறோம். 1975ம் ஆண்டிலிருந்து 1979ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலத்துக்கான சராசரி வளர்ச்சி விகிதம் ஏறக்குறைய 103 சதவிகிதமாகும். இதனால், ஒரு நீடித்த காலத்துக்கு இந்நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யப்பட்ட எந்தத் தனியொரு கைத்தொழில் உற்பத்திப் பொருள் சம்பந்தமான உற்பத்தியிலும் மிக வேகமான வளர்ச்சி தைத்த ஆடைகளுக்குக் கிடைத்தது. 1975ம் ஆண்டில் சகல உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களினதும் ஏற்றுமதிகளின் மொத்த மதிப்பில் தைத்த ஆடைகளின் ஏற்றுமதி 4.9 சதவிகிதமாக மட்டுமே இருந்தது. 1976ம் ஆண்டிலும் 1977ம் ஆண்டிலும் இந்த ஏற்றுமதிகள் மொத்தக் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் விகித சமத்தில் முறையே 9.6 சதவிகிதத்துக்கும், 10.6 சதவிகிதத்துக்கும் உயர்ந்தன. 1978ம் ஆண்டிலும் 1979ம் ஆண்டிலும் அது 20 சதவிகிதத்துக்கும் 30 சதவிகிதத்துக்குமிடையே தளம்பிக் கொண்டிருந்தது. குறித்த பொருளின் வளர்ச்சி விகிதம் ஆகக் குறைந்த அளவான 36 சதவிகிதத்துக்கும் ஆகக்கூடிய அளவான 150 சதவிகிதத்துக்குமிடையே பாய்ந்து வந்துள்ளது.

(19ம் பக்கம் பார்க்க)

கைத்தறி நெசவு உற்பத்தியில் புதிய போக்குகள்

வருடாந்தம் 9.3 கோடி யார் புடைவையினை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உற்பத்தி இயலாமை நாட்டில் உள்ள 110,000 கைத்தறிக்களிடம் உள்ளன. தராள இறக்குமதிக்கொள்கை, 1977ல் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கத்தின் பிரதான பொருளாதாரக் கொள்கைகளுள் ஒன்றாக விளங்கியது, 25 சதவீத வரியின்கீழ் சாரி சாரம், அலங்காரத் துணிகள், காற்சட்டைத் துணிகள் என்பவற்றை இறக்குமதி செய்ய இறக்குமதியாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1977ல் ரூபா 45.8 கோடியாக இருந்த புடைவைகள், புடைவைத் தயாரிப்புகள் என்பவற்றின் இறக்குமதி, 1978ல் ரூபா 121.8 கோடியாக அதிகரித்ததாக கணக்கிடுகின்ற தெரிவிக்கின்றது. இது 1977ம் ஆண்டின் விடவும் 165.4 சதவீத அதிகரிப்பாகும். இதன் காரணமாக கைத்தறிப் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவது பெரும் பிரச்சினையாகியது. மேலும், இதன் விளைவாக விற்பனையாகாத கைத்தறிப் பொருட்கள் விற்பனை நிலையங்களில் குவியலாயின. நாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள 33,000 கைத்தறிகளின் ஏறக்குறைய 60,000 கைத்தறிகள் முறையாக இயங்குவதில்லை. இது மொத்த இயலாமை 2/3 பங்காகும்; ஆகையால், தனியார் கைத்தறி நெசவாளர்கள் தொழிலை இழக்கும் அபாயத்தினை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

பல ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு வேலைவாய்ப்பினை வழங்குகின்ற கைத்தறி நெசவு எமது உள்ளூர்க்கைத்தொழில்களுள் பிரதான இடத்தினை வகிக்கின்றது. ஒரு குடிசைக் கைத்தொழில் என்ற நிலையிலிருந்து, இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பிரதான துறையாக மாறுவதற்கு பல படிகளைத் தாண்ட வேண்டியிருந்தது. தனியார் துறையினருக்கும், கூட்டுறவுத் துறைக்கும் விரிவான சேவையை வழங்கும் நோக்குடன், தொகுதி அடிப்படையில் ஒரு புதிய திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இதன் முதற் படியில் கைத்தறி நெசவுச் சேவை நிலையங்களையும், இரண்டாவது படியில் நெசவு நிலையங்களையும் நிறுவ எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் பின்னணியிலிருந்த அடிப்படை நோக்கங்கள் வருமாறு:

- (1) எமது புடைவைத் தேவைகளை உள்ளூரில் தயாரித்தல்
- (11) இக் கைத்தொழிற் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருள்ள ஆயிரக் கணக்கான ஆண்களினதும், பெண்களினதும் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துதல்.
- (111) தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துதல்.

தற்போது நாட்டில் ஏறக்குறைய 110,000 கைத்தறிகள் உள்ளன. ஒரு நெசவுச் சேவை நிலையம், தொகுதிவாரியாக 500 இயந்திரங்களுக்கு உதவும் வகையில் நிறுவ எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. நெசவுத் தொழிலுக்கு மேலாக, நிலையத்துடன் இணைந்துள்ள அங்கத்தவர்களுக்கு உதவுவதும் இதன் நோக்கமாகும். இலங்கையில் 500 கைத்தறிகளின், 400 கைத்தறிகள் இற்றளவு நெசவாளர்களுடையதாகும்; இவர்கள் 1—10 வரையிலான சிற்றளவு நெசவாளர்களுடையதாவர்கள், இவர்களுள் பெருந்தொகையானோர் 1—5 இயந்திரங்களுக்கு மத்திரம் உரிமையாளர்களாக உள்ளனர். உற்பத்திச் செலவுப் பிரச்சினையை எதிர்நோக்குகின்ற, சிற்றளவு நெசவாளர்களுக்கு, மூலப் பொருட்களையும்; தொழில்நுட்ப அறிவினையும் வழங்குதல், நெசவு சேவை நிலையங்களின் பிரதான நோக்கமாகும். இதுவரையிலும், இத்தகைய 44 சேவை நிலையங்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன; மேலும், 20 நிலையங்கள் தொடர்பாக வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொகுதிகளில் நெசவு சேவை நிலையங்களை நிறுவும் வகையில், 1979ல் நெசவுத் திணைக்களத்திற்கு ரூபா 4கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1976ன் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து ரூபா 16,500,000/- இத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது. நெசவு சேவை நிலையங்களை நிறுவுவதற்குப் பொருத்தமான கட்டிடங்களைத் தேடுதல் நெசவுத் திணைக்களம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரதான பிரச்சினையாகும்; ஏனைய அரசாங்க திணைக்களங்களுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களில் இவற்றை நிறுவியதன் மூலம் இப் பிரச்சினை தற்காலிகமாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. 24 கைத்தறிகளைக் கொண்ட ஒரு சேவை நிலையத்தை நிறுவுவதற்கு 150,000 ரூபாவும்; கருவிகளுக்கு 120,000 ரூபாவும் தேவைப்படுமென மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு முழுமையான சேவை நிலையத்திலிருந்து வருடாந்தம் ரூபா 82,340/- இலாபம் பெறலாம் எனவும், இதற்குரிய மூலதனச் செலவினை 10 வருடங்களுக்குள் மீள்பெறலாம் எனவும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

40 கைத்தறிகளைக் கொண்ட ஒரு சேவை நிலையத்தினை தொகுதிவாரியாக நிறுவுதல் இத் திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டமாகும். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு சந்தைத் தேவைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் உடுத்துணிகளைத் தயாரித்தலும், இதன் மூலம் கைத்தறி நுட்பவியலாளர்களின் மேலதிக வருமான மார்க்கங்களை அதிகரிக்கச் செய்து அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்தலும் 40 இயந்திர சேவை

நிலையங்களின் பிரதான நோக்கமாகும்.

இதுவரை இத்தகைய நிலையங்கள் 34 நிறுவப்பட்டு, உற்பத்தி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. காலகதியில் இன்னும் 20 நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டவுள்ளன. ஒரு நிலையத்தில் 75 தொழில்துட்பவியலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பினை வழங்க நெசவுத் திணைக்களம் எதிர்பார்க்கின்றது. ஏனைய அரசாங்க திணைக்களங்களுக்குச் சொந்தமான, பாளிக்கப்பட்ட கட்டிடங்களைப் பெற்றுத் திருத்துவதன் மூலம் இதற்குத் தேவையான கட்டிடத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 1975ல் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தின்கீழ், 40 இயந்திர நிலையங்களை நிறுவுவதற்கு 4½ இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. முழு இயலாவுடன் இயங்குகின்ற ஒரு இயந்திரம் வருடாந்தம் 1200 யார்துணியை உற்பத்தி செய்யலாம் என நெசவுத் திணைக்களம் மதிப்பீடுகள் கூறுகின்றன. இதன் பிரகாரம் 1980ல் இத் தேசிய நெசவு நிலையங்களில், 3,464 இயந்திரங்களின் மூலம் 41,56,800 யார்துணியை உற்பத்தி செய்யலாம். இதற்கு மேலாக 1980ல் நிறுவப்பட்டவுள்ள நெசவுச் சேவை நிலையங்களின் மூலம்; 6,466,560 யார்துணை உற்பத்தி செய்ய எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கைத்தறி நெசவுக் கைத்தொழிலில் தங்கியுள்ள ஒரு நெசவாளர், மாதாந்தம் ஆகக் குறைந்தது 250 ரூபாவையும் சராசரி நிலையை விடவும் உயர் நிலையிலுள்ள நெசவாளர் மாதாந்தம் ஏறக்குறைய 300 ரூபா வினையும் பெறுவதற்கு வழி செய்யும் வகையில் இத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இச் சேவை நிலையங்களின் நோக்கத்தினை நிறைவு செய்யவும், அவற்றின் தயாரிப்புகளை சந்தைப்படுத்தவும் மேலதிக பிரிவு ஒன்று இயங்குகின்றது. தயாரிக்கப்பட்ட ஆடைப் பிரிவு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு, அரசு உதவியுடன் வெளிநாட்டு சந்தைகளைப் பெறல் வேண்டும். பிரதேச புடைவை விற்பனை நிலையங்களிலும், தயாரிப்பு நிலையங்களிலும் இத் தயாரிப்புகளை சந்தைப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்து வாப்படுகின்றது. மாவட்ட ரீதியிலான புடைவைக் கண்காட்சிகள் இது தொடர்பாக சிறந்த சேவையாற்றலாம்.

எவ்வாறாயினும், உள்ளூர் நெசவாளர்கள் நுகர்வோரைக் கவரக் கூடிய, கவர்ச்சிகர வண்ணங்களில் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற புடைவைகளுக்கு ஈடான வகையில் புடைவைகளைத் தயாரிப்பதற்கு நெசவுத் திணைக்களம் முயற்சி எடுத்தல் வேண்டும். கைத்தறி நெசவுத் தயாரிப்புகள் நுகர்வோரைக் கவரும் அளவிலேயே இக் கைத்தொழிலின் வெற்றி தங்கி உள்ளது.

(17-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கூடந்த பல வருடங்களாகச் சட்டங்களே முன்னணி ஏற்றுமதிப் பொருளாக இருந்து வந்துள்ளன. 1973ம் ஆண்டில் இது ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதைத் தடை ஆடைகளின் மொத்த அளவில் சுமார் 57 சதவிகிதமாக அமைந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில் மற்றிரு பிரதான பொருள்கள் மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தன—அலி தாவது பிளவுஸ்களும் ஜாக்கெட்டுகளும் (34 சதவிகிதம்) மீ-சட்டைகள் (9 சதவிகிதம்) 1974ம் ஆண்டுக்கும் 1979ம் ஆண்டுக்கு மிடையே தைத்த ஆடைகளில் சுமார் 20 வகைகள் மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட லா யி ன். 1974ம் ஆண்டிலிருந்து 1977ம் ஆண்டு வரை சட்டைகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட தைத்த ஆடைகளின் மொத்த அளவில் சுமார் 35 சதவிகிதமாக அமைந்தன. 1978ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மொத்த ஏற்றுமதிகளில் சட்டைகள் 29 சதவிகிதமாக மட்டுமே இருந்தன; 1973ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மொத்த ஏற்றுமதிகளில் சட்டைகள் 23 சதவிகிதமாயிருந்தன. 1979ம் ஆண்டளவில், எப்பொழுதுமே ஒரு பிரதான ஏற்றுமதி இனமாக இருந்து வந்துள்ள பிளவுஸ்களும், ஜாக்கெட்டுகளும் முன்னணி நிலையடைந்து, தைத்த ஆடைகள் ஏற்றுமதியின் மொத்த அளவில் சுமார் 31 சதவிகிதமாயின. மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க ஏற்றுமதித் துணி வகையாக இருந்து வந்துள்ள பையன்களின் காற்சட்டைகளும், கனவான்களின் காற்சட்டைகளும் 1975ம் ஆண்டில் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 24 சதவிகிதமாகவும் 1978ம் ஆண்டின் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் 18 சதவிகிதமாகவும் 1979ம் ஆண்டில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட தைத்த

ஆடைகளின் மொத்த அளவில் 12 சதவிகிதமாகவும் அமைந்தன. மற்றும் பிரதான துணி வகையான சட்டைகள் தைத்த ஆடைகளின் மொத்த ஏற்றுமதியில் ஏறக்குறைய 10 சதவிகிதமாயிருந்தன. இலங்கையின் தைத்த ஆடைகள் ஏற்றுமதி முறையில் காணப்படும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில் சட்டைகளும் பிளவுஸ்களும் ஜாக்கெட்டுகளும் வகைத்துள்ள நிலையாகும். மொத்தத்தில் இம் மூன்று உடுதுணி வகைகளும் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் எப்பொழுதுமே 50 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இருந்து வந்துள்ளன.

தைத்த ஆடைகள் துறையில் ஏற்றுமதியின் வளர்ச்சியைக் கவனிக்கையில், பெறுமதியில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு கன அளவில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பை விட வேகமாக ஏற்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கிறோம். 1975ம் ஆண்டு முதல் 1979ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலத்துக்குச் சராசரி வளர்ச்சி விகிதம் ஏறக்குறைய 170 சதவிகிதமாக இருந்துள்ளது. 1978ம் ஆண்டில் அதற்கு முந்திய ஆண்டிலிருந்த சுமார் 94 மில்லியன் ரூபாவிலிருந்து 420 மில்லியன் ரூபாவுக்கு முன்னெம் போதும் காணத்தக்க ஏற்பட்ட உயர்வுக்கு அவ்வருடம் நாணய மதிப்பு குறைக்கப்பட்டதே பெரும்பாலும் காரணமாகும். எனினும், ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட அளவு 1977ம் ஆண்டிலிருந்த 5.2 மில்லியன் துண்டுகளிலிருந்து 1979ம் ஆண்டில் 13.1 மில்லியன் துண்டுகளுக்குத் திடீரெனத் தாவி, அவ்வருடம் உடுதுணிகள் அமைச்சரால் குறிக்கப்பட்ட ஏற்றுமதி இலக்கான 1 கோடி துண்டுகளை எவ்வளவோ மிஞ்சிவிட்டது. பா.கொ. பொ. ஆ. கருத்திட்டங்களும்தான்.

சேர்ந்து கொண்டதால் 1979ம் ஆண்டுக்கான வளர்ச்சி இதை விடப் பெருமளவுக்கு உயர்வாயிருந்துள்ளது. பெறுமதிக் கணக்கில் இந்த அதிகரிப்பு 42.2 கோடி ரூபாவிலிருந்து 90 கோடி ரூபாவுக்கும், அளவில் 13.1 மில்லியன் துண்டுகளிலிருந்து 26.5 மில்லியன் துண்டுகளுக்கும் ஏற்பட்டது. ஆனால், இங்கு தொல்லை தந்தாவந் துள்ள ஒரு கேள்வி என்னவென்றால் இந்த வளர்ச்சி விகிதத்தை எவ்வளவு தூரம் தொடர்ந்து வைத்திருக்க முடியும் என்பதாகும்.

அளவு, பெறுமதி ஆகிய இரண்டின்படியும் ஏற்றுமதிகளின் ஆகக் கூடிய விகிதசமம் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூக (ஐ. பொ. ச.)த்தைச் சேர்ந்த நாடுகளுக்கே போய்க்கொண்டிருந்தது. ஆனால், 1979ம் ஆண்டளவில் பா.கொ. பொ. ஆ. ஏற்றுமதிகள் ஒரு முதன்மையான நிலைக்கு முன்னேறி, அமெரிக்க சந்தை பெரும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. கை, ப. வ. தனது வளர்ச்சிக்கு இதுவரை தைத்த ஆடைகளையே பாரிய அளவுக்குச் சார்ந்திருந்தது; அதன் சம்பாத்தியங்களில் ஏறக்குறைய அரைவாசி அமெரிக்காவிலிருந்தே வந்துள்ளது. இதற்கிடையில், சகல ஆகிய உடுதுணி ஏற்றுமதிகள் மீதும் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க விரும்பிய அமெரிக்க அரசாங்கம் 1980ம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையின் தைத்த ஆடைகள் ஏற்றுமதி மீது “கோட்டாக்களை”த் திணிக்க முடிவு செய்தது. இது பா.கொ. பொ. ஆ. பகுதிக்குள்ளேயும் வெளியேயுமுள்ள தைத்த ஆடைகளின் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு ஒரு பயமுறுத்தலாக இருந்துவருகிறது.

கோட்டா விதிப்புகள்

தற்போதைக்கு ஐ. பொ. ச. நாடுகளும் சுவீடனும் அமெரிக்காவும் கனடாவும் இலங்கையின் தைத்த ஆடைகள் மீது “கோட்டா” கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளன. வழங்கப்பட்டுள்ள “கோட்டா” விவரங்களை அட்டவணையில் காணலாம்.

மேற்கண்ட ஐ. பொ. ச. கோட்டாக்களுக்கு மேலதிகமாக, ஜெர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசு சட்டைகளுக்கும் பிளவுஸ்களுக்கும் தலா 1 மில்லியன் துண்டுகளுக்கான இருபக்க வர்த்தக ஒப்பந்தமொன்

அட்டவணை 5

இலங்கையின் தைத்த ஆடைகள் மீது ஐ. பொ. ச. விதித்

துள்ள கோட்டா

அளவு: மில்லியன் துண்டுகள்

பொருள்	கோட்டா	அனுமதிக்கப்பட்ட வருடந்த வளர்ச்சி விகிதம் %
1. ஆண்களின் சட்டைகள்	3.10	1.5
2. பெண்களின் பிளவுஸ்கள்	2.75	1.5
3. ஆண்களினதும் பெண்களினதும் காற்சட்டைகள்	1.60	5.0
4. ஜெர்விகளும், கம்பளி மேலாடைகளும்	0.70	6.0
5. மீ-சட்டைகள்	1.00	10.0

ஆதாரம்: வர்த்தகத் திணைக்களம்

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

நின்படியான கோட்டாவொன்றை வழங்கியுள்ளது.

நோர்வே அரசாங்கமும் ஸ்கான் டிநேவிய குழுவைச் சேர்ந்த மற்றும் அரசாங்கங்களும், பல ஏற்று மதி நாடுகளுடன் பரஸ்பர ஒப்பந்தங்களைத் தாங்கள் பேசி முடித்த பின்பு மட்டுமே பல்நாடு ஒப்பந்தம் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கு ஒப்புக் கொள்வதனை முடிவுசெய்தன. 1975 ஜனவரியில் நோர்வேயிலிருந்து துணுக்கு முகவொன்று இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தது; பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்ற பின், 1978 ஜனவரியிலிருந்து 1982 டிசம்பர் வரை அமுலிலிருக்கத்தக்கதாக நோர்வேயுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி உருப்படிகள் இரு தொகுதிகளாகப் பிரித்தமைக்கப்பட்டன — வெளிச்சத்திகளால் உடன் பாதிக்கப்படுவன வென்றும் அவ்வளவாகப் பாதிக்கப்படாதனவென்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றுள் அடங்கிய 25 வகைகளில் முதலாவது தொகுதியில் 10 உருப்படிகளும், இரண்டாவது தொகுதியில் மற்றும் 18 உருப்படிகளும் சேர்க்கப்பட்டன. முதலாவது தொகுதியிலுள்ள சகல உருப்படிகளும் இரண்டாவது தொகுதியிலுள்ள சில உருப்படிகளும் 'கோட்டா' முறையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன.

முதலாவது தொகுதியிலுள்ள உருப்படிகள் 0.5 சதவிகித வருடாந்த வளர்ச்சிக்கும், இரண்டாவது தொகுதியிலுள்ள உருப்படிகள் 2.5 சதவிகிதத்துக்கும் உட்படுத்தப்படுவனவென்றும், நோர்வே சந்தையில் வெளிச்சத்திகளால்

பாதிக்கப்படக் கூடியனவென்று கருதப்பட்ட இரண்டாவது தொகுதியிலுள்ள உருப்படிகள் "தானாகவே செயலாற்றும் பொறி முறை"யின் கீழுள்ளவையென்று கொள்ளப்பட்டன. இலங்கையால் ஏற்றுமதிக்கென இன்னும் தெரிவு செய்யப்படாத உருப்படிகளும் இம் முறையின் கீழ் வரவேண்டும். இரண்டாவது தொகுதியிலுள்ள எந்த உருப்படிகளின் ஏற்றுமதியும் அவற்றின் முந்திய வருடத்து மொத்த ஏற்றுமதியில் 2.5 சதவிகிதத்தை மிஞ்சினால், உடனடியாகப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று, அவற்றின் அளவு பற்றிய வரையறைகள் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும்.

அமெரிக்கா வழங்கிய 'கோட்டா' சுதந்திர வர்த்தக வலயத்துக்குள்ளேயுள்ள ஏற்றுமதியாளர்களுக்கும் சுதந்திரவர்த்தக வலயத்துக்கு வெளியேயுள்ள உள்நாட்டுக் கைத்தொழில் அதிபர்களுக்கும் கீழ்க்கண்டவாறு பகிர்ந்துகொடுக்கப்பட்டுள்ளது; மற்றும் நாடுகளுக்கான 'கோட்டாக்கள்' உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு மட்டுமேன ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளன.

உண்மையான

ஏற்றுமதிகளுடன்

'கோட்டா'வை ஒப்பிடுதல்

மறுபக்க அட்டவணையில் கோட்டாக்கள் விதிக்கப்பட்ட உடை வகைகளின் உண்மையான 1979ம் வருட ஏற்றுமதிச் செயற்பாடு 1980ம் ஆண்டுக்கான கோட்டாக்களுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றன. ஏற்றுமதிகளை எவ்வளவு தூரம்

விசாலமாக்க முடியுமென்பதையும், எந்தெந்த உருப்படிகள் சம்பந்தமாகச் சந்தைகள் பூரித (தெவிட்டல்) நிலையை அடைந்துவிட்டனவென்பதையும் ஆராய்விதே இதன் நோக்கம்.

(அ) 1980ம் ஆண்டுக்கு ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்துக்குச் சந்தைப்படுத்தக் கூடிய கோட்டா வரையறைகள் வளர்ச்சி விகிதங்களைக் கண்டிப்பாகப் பாராவிட்டாலும், 3-19 மில்லியன் துண்டுகளாகும். 1979ம் ஆண்டில் 3.2 மில்லியன் துண்டுகளைக் கொண்ட ஓர் அளவு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இது இவ் வருடத்தின் கோட்டாவைவிட 27,000 துண்டுகள் அதிகமாகும். இந்நிலைமையிலிருந்து இலங்கையிலிருந்து வரும் சட்டைகளுக்கு ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்திலுள்ள சந்தை பூரிதமாகிவிட்டது (தெவிட்டிவிட்டது) என்பது தெளிவு. எனினும், மேற்கு ஜெர்மனி வழங்கியுள்ள ஒரு மில்லியன் துண்டுகளுக்கான மேலதிக கோட்டா சிறிது நம்பிக்கையூட்டுவதாயுள்ளது.

ஆ. 1980ம் ஆண்டுக்கு ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகத்துக்கு ஏற்றுமதி செய்ய பிளவுஸ்களுக்கும், ஜாக்கெட்டுகளுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள கோட்டா 2.83 மில்லியன் துண்டுகளாகும். 1979ம் ஆண்டில் மொத்தம் 1.90 மில்லியன் துண்டுகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. 1980ம் ஆண்டில் இவ்வகையில் இன்னொரு 0.7 மில்லியன் துண்டுகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு இங்கு இடம் உள்ளது. மேற்கு ஜெர்மனி வழங்கியுள்ள மேலதிக கோட்டாவான ஒரு மில்லியன் துண்டுகளில் மேலும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது.

இ. அதே பிரதேசத்துக்கு 1980ம் ஆண்டுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள ஜீன்ஸ்கள், காற்சட்டைகளுக்கான கோட்டா 1.76 மில்லியன் துண்டுகளைக் கொண்டதாகும். 1979ம் ஆண்டில் உண்மையில் நடந்த ஏற்றுமதி 1.53 மில்லியன் துண்டுகளாகும். 1980ம் ஆண்டில் இங்கு மேலும் 0.23 மில்லியன் துண்டுகளை ஏற்றுமதி செய்ய முடியும்.

உருப்படிகள்	கோட்டா (டஸன் துண்டுகள்)	ச. வ. வலயம் உள்நாடு (டஸன்)	உள்நாடு (டஸன்)
பருத்திச் சட்டைகள்	350,000	175,000	175,000
பருத்தி பிளவுஸ்கள்	360,000	120,000	240,000
பருத்தி கோட்டுகள்	100,000	30,000	120,000
காற்சட்டைகளும் ஜீன்ஸ்களும்	200,000	60,000	140,000
தொகுப்புச் சட்டைகள்	80,000	38,000	42,000
தொகுப்பு பிளவுஸ்கள்	360,000	240,000	120,000
பருத்திக் கையுறைகள்	700,000	425,000	275,000

1980 மே மாதத்திலிருந்து அமுலுக்குவந்த இந்தக் 'கோட்டா'வைச் ச. வ. வலயத்திலுள்ள கைத்தொழில் அதிபர்களும் வெளியேயுள்ள உள்நாட்டுக் கைத்தொழில் அதிபர்களும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டியிருந்தது.

சம் உள்ளது. இங்கு பெரும் விஸ்தரிப்பு சாத்தியம். கனடா, ஈ. ஜெர்ஸிகளுக்கும் கம்பனி மேலாடைகளுக்கும் வழங்கப்பட்ட கோட்டாவிலுள்ள ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் அது ஒருபோதும் நிறைவேற்றப்படாததாகும். 1980ம் ஆண்டில் முழு அளவான 786,520 துண்டுகளை ஏற்றுமதி செய்ய முடியும்.

அமெரிக்கா

அமெரிக்கா 7 உருப்படுகளைக் கோட்டா முறையின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ளது. எனினும், பருத்தி உடைகளையும், தொகுப்பு உடைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கும் போது, அவை உண்மையில் ஐந்து உருப்படுகளாகக் குறைந்துவிடுகின்றன. எனினும், இந்த 5 உருப்படுகள் மிகவும் ஜனாஞ்சகமான வையாகவும், உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிகவேகமாக விசாலித்து வருவனவாகவும் இருக்கின்றனவென்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும்; அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் 17 உருப்படுகளில் சுமார் 10ன் மீது எத்தகைய கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாத போதிலும், ஜனாஞ்சகமான உருப்படுகளின் ஏற்றுமதி மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள கோட்டாக்களால் அமெரிக்க சந்தையில் எதிர்கால வளர்ச்சி பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்படும் என்பது நிச்சயம். 1980ம்

வருட கோட்டாவுடன் ஒப்பிடுகையில் 1979ம் வருடத்தில் சட்டைகளின் ஏற்றுமதி 50 சதவிகிதத்துக்கும் குறைவாக இருந்தது. மிளவுஸ்களைப் பொறுத்தமட்டில் இன்னொரு 3-04 மில்லியன் துண்டுகளை ஏற்றுமதி செய்ய முடியும். ஜின்ஸ்களையும் காற்சட்டைகளையும் பொறுத்த வரை, அவற்றையும் மிகப் பெரிய அளவுகளில் ஏற்றுமதி செய்ய முடியும். கோட்டுகள், கையுறைகள் சம்பந்தமாக கோட்டாவில் பெரும் பகுதி 1980ம் ஆண்டில் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

சுவிடன்

1979ம் ஆண்டில், 1980ம் வருடத்துக்குச் சட்டைகளுக்கான கோட்டாவில் அரைவாசிக்குச் சற்று

அமெரிக்கா

உருப்படுகள்

பருத்திச் சட்டைகள் 4,200,000
பருத்தி மிளவுஸ்கள் 4,320,000
பருத்தி கோட்டுகள் 1,200,000
காற்சட்டைகளும் ஜின்ஸ்களும் 2,400,000
தொகுப்புச் சட்டைகள் 960,000
தொகுப்பு மிளவுஸ்கள் 4,320,000

இத்துடன், பருத்தி மிளவுஸ்கள் 340,000 ஜோடிகள் வரம்புவரை கூட அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

கனடா

உருப்படுகள்

சட்டைகள்
மிளவுஸ்களும்
ஜாக்கெட்டுகளும்

மேற்பட்ட தொகை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இதனுடன் ஒப்பிடுகையில் மிளவுஸ்களும் ஜின்ஸ்களும் பெருமளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ஜின்ஸ்களுக்கும் காற்சட்டைகளுக்கும்மான கோட்டாச் சம்பந்தமாகவும் மேலும் சுமார் 60,000 துண்டுகளை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டியிருந்தது.

கனடா

கனடா 256,000 சட்டைகளை ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதியளித்திருந்தது. ஆனால், 1979ம் ஆண்டில் 149,000 சட்டைகள் மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. மிளவுஸ்கள், ஜாக்கெட்டுகள் சம்பந்தமாக அனுமதிக்கப்பட்ட கோட்டாவுக்கும் ஏற்றுமதிச் செயற்பாட்டுக்குமிடையே பெரிய வித்தியா

கோட்டா (துண்டுகளின் தொகை)	வளர்ச்சி விகிதம்
பருத்திச் சட்டைகள்	7%
பருத்தி மிளவுஸ்கள்	7%
பருத்தி கோட்டுகள்	7%
காற்சட்டைகளும் ஜின்ஸ்களும்	7%
தொகுப்புச் சட்டைகள்	7%
தொகுப்பு மிளவுஸ்கள்	7%

கோட்டா
(துண்டுகளின்
தொகை)

3,072,000
5,580,000

அட்டவணை 6

1980ம் ஆண்டுக்கான கோட்டாக்களுக்கும் 1979ம் ஆண்டில் உடை ஏற்றுமதியாளர்களின் உண்மையான செயற்பாட்டுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பு

பிரதேசம்	சட்டைகள்	மிளவுஸ்கள்	ஜின்ஸ்கள்,	ஜெர்ஸிகள், கம்பளி மேலாடைகள்	உ-சட்டைகள்	கோட்டுகள், கையுறைகள்
ஐ. பொ. ச. கோட்டா சாதிக்கப் பட்டது	1980	3,193,690	2,833,115	1,764,000	786,520	1,210,000
வித்தியாசம்	1979	3,220,726	1,905,185	1,530,688	—	175,987
அமெரிக்கா		27,036	927,930	233,312		1,034,013
கோட்டா	1980	5,160,000	8,640,000	2,400,000	—	—
உண்மைச் செயற்பாடு	1979	2,256,479	5,603,431	833,384		
வித்தியாசம்		2,903,521	3,036,569	1,566,616		
கனடா கோட்டா	1980	256,000	465,000			
உண்மைச் செயற்பாடு	1979	149,252	100,077			
வித்தியாசம்		106,748	364,923			
நோர்வே கோட்டா	1980	230,000	100,000	60,000		
உண்மைச் செயற்பாடு	1979	20,837	88,333	4,166		
வித்தியாசம்		209,163	21,667	55,834		

(உ) உ-சட்டைகள் சம்பந்தமாக 1.21 மில்லியன் துண்டுகளுக்கு கோட்டா இருந்தும், எங்களுடைய ஏற்றுமதிச் செயற்பாடு 0.17 மில்லியன் துண்டுகளாகவே இருந்துள்ளது இங்கே 1 மில்லியன் துண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஒரு கணிசமான கோட்டா பூர்த்திசெய்யப்படவில்லை.

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

கோட்டா கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து மற்றெல்லா உருப்படிக்கையும் விடுவித்துள்ளது.

நோர்வே

சட்டைகள் சம்பந்தமாக 1980ம் ஆண்டுக்குக் குறிக்கப்பட்ட கோட்டாவில் ஒரு சிறிய விகிதமே கடந்த வருடம் நோர்வேக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. பிளவுஸ் ஏற்றுமதிகளை விலைதிக்கக் குறைவான இடமே உள்ளதெனினும் ஜீன்ஸ், காற்சட்டைகள் ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதிகளைப் பெருமளவுக்கு அதிகரிக்க முடியும். சட்டைகள், பிளவுஸ்கள், ஜாக் கெட்டுகள், ஜீன்ஸ்கள், காற்சட்டைகள் ஆகியன சம்பந்தமாக இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளில் மிகப் பெரிய விகிதம் கோட்டா கட்டுப்பாடுகள் உள்ள நாடுகளுக்கே சென்றுள்ளனவென்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

சட்டைகளின் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் 96 சதவிகிதமும், பிளவுஸ்கள், ஜாக் கெட்டுகளின் ஏற்றுமதிகளில் 99 சதவிகிதமும், ஜீன்ஸ், காற்சட்டைகளின் ஏற்றுமதிகளில் 78 சதவிகிதமும் கோட்டாக்கள் அமுலிலுள்ள பிரதேசங்களுக்கே சென்றுள்ளனவென்பது தெளிவு. தற்போதுள்ள கோட்டாக்கள் மீது அனுமதிக்கப்படும் வளர்ச்சி விகிதங்கள் மிகக் குறைவானவையென்று நாம் முன்பு கூறினோம். இந்நிலைமைகளில் கோட்டாக்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ள நாடுகளுக்குத் தைத்த ஆடைகளின் ஏற்றுமதிகள் சம்பந்தமாக அதே வளர்ச்சி விகிதங்களை நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

மேற்போந்த பரிசீலனையிலிருந்து மூன்று சாத்தியப்பாடுகள் வெளிப்படுகின்றன:

(1) உருப்படிகளின் குறிப்பிட்ட வகைகள் சம்பந்தமாகச் சில நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிக்க கோட்டா மட்டங்கள் பூர்த்தி

செய்யப்பட வேண்டும். இந்தத் திசைகளில் திரும்ப, கைத் தொழில் அதிபர்களுக்கு இவை உடனடியான சாத்தியக் கருவிகளாகும்.

(2) உள்நாட்டுக் கைத்தொழில் அதிபர்கள் அவ்வளவாக விரும்பாத மற்றும் அநேக பொருள்கள் உள்ளன. இந்த வாய்ப்பு ஆராயப்படவேண்டியதவசியமாகும்.

(3) கோட்டா அளவைகளுக்கும் இறக்குமதித் தடைகளும் இன்னும் அமுலுக்கு வராத மற்றும் ஐரோப்பிய, ஆபிரிக்க, மத்தியகிழக்குச் சந்தைகள் இருக்கின்றன. புதிதாக விரிவடையும் உற்பத்திக்கு மிகப் பெரிய சாத்தியப்பாடுகள் இப்பிரதேசங்களில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

சில நாடுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோட்டாக்களில் நிறைவேற்றப் படாத பாக்கிகளை நாம் நிறைவேற்ற முடியாதிருப்பதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. பெரும் உற்பத்தித் திறன்களைக் கொண்டவையென மதிப்பிடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் இன்னும் முழு உற்பத்தி நடைபெறாதது இவற்றுள் ஒரு காரணமாகும். 1979ம் ஆண்டு முடிவுக்குள் அநேக அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுவிடுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அவற்றில் இன்னும் உற்பத்தியே தொடங்கப்படவில்லை. ஒப்புநோக்குகையில் 'ஏசியன்' நாடுகள் குழு (இந்தோனேசியா, மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து) போன்ற புதிய ஆசிய உற்பத்தியாளர்கள் சமீப வருடங்களில் தைரியமாகவும், செயலாக்கத்தோடும் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய சந்தைகளுக்குள் புகுந்திருக்கும் போது, ஆசியப் பிரதேசத்திலுள்ள பாரம்பரிய உடை உற்பத்தியாளர்கள் தங்களு

டைய ஏற்றுமதிகள் மீது விதிக்கப்பட்ட கோட்டா கட்டுப்பாடுகளைச் சூழ்ச்சியால் முறியடிக்கப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளைக் கையாண்டு வருகின்றனர். இது சந்தையில் ஓரளவு பூரித நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதற்கிடையில் இந்த இறக்குமதி நாடுகளில் சிலவற்றிலுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பாகச் சங்கத் தீர்வை போன்ற காப்பு வரித் தடைகளை இறக்குமதிகள் மீது அதிகரிக்கும்படி தங்களுடைய அரசாங்கங்களை நெருக்கி வருகின்றனர். இவ்விரு காரணிகளும் இலங்கையின் தற்போதைய சந்தைகளில் பாரிய அளவில் பிரவேசிப்பதை அதிக கஷ்டமானதாகக் கருதுகின்றனர். மேலும் இறக்குமதியாளர்கள் கோருவது போலச் சந்தைகளுக்குப் பொருள்களை அனுப்பிவைக்க உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களால் சில சமயங்களில் முடியவில்லை. இலங்கையின் உடைக் கைத்தொழிலில் தற்போது செய்யப்பட்டுள்ள முதலீடுகள் நன்கு பயன்படுத்தப்பட்டு, பொருளாதாரத்திலுள்ள மற்றும் பல்வேறு காரணிகள் இக்கைத் தொழிலிலிருந்து ஆதரவு பெற வேண்டுமாயின், அரசியல் உறவுகள், வாகனப் போக்குவரத்து, சந்தைப்படுத்தல் முகாமை, பொதுப் போட்டியிடும் திறன் போன்ற மற்றும் காரணங்களிலும் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்தது வரும் சில வருடங்களில் நமது நாட்டின் ஆடைக் கைத்தொழில் பல்வேறு நெருக்கடிகளையும் எதிர்நோக்கும் என்பது தெளிவாகும். தலைநீர் வர்த்தக கோட்டாபொன்றின் கீழ் சந்தைகள்பற்றிய சரியான மதிப்பீடுகளோ ஒருங்கிணைப்புக்களோ மேற்கொள்ளப்பட்டபிறகு ஒரு பின்னணியில் சிக்கலான பிரச்சினைகள் உருவாதல் ஒருவகையில் தவிர்க்க முடியாததாகும். வழங்கல் முனையில் கடும்தலையீடுகளும், கட்டுப்பாடுகளும் அவசியமாகும். உற்பத்தித் திறன்கள் நிறுவப்பட்ட பின்னர் வெளிமூலங்கள் எம்மீது கட்டுப்பாடுகளைத் திணிக்கின்றன; இந்நிலைமை தவிர்க்கப்படுதல் வேண்டும். ஏற்கனவே நாம் தாமதித்துவிட்டோமாயினும், ஏற்படவிருக்கும் சேதத்தைக் குறைந்த மட்டத்தில் வைத்துக்கொள்ள இயலுமாக இருக்கும்.

அட்டவணை 7

கோட்டா நாடுகளுக்குப் பிரதான தைத்த உடைகளின் ஏற்றுமதிக் கோட்டாக்களும் உண்மையான ஏற்றுமதிகளும்—1979

(1) வகை	(2) 1980—கோட்டா மொத்த ஏற்றுமதிகள்	(3) 1979	(4) கோட்டா நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிகள்	(5) 3 சம்பந்தமாக 4 இன் விதம்
சட்டைகள்	9,279,690	6,106,823	5,879,484	96.3
பிளவுஸ்களும்				
ஜாக் கெட்டுகளும்	12,483,115	8,173,736	8,110,039	99.2
ஜீன்ஸ்களும்				
காற்சட்டைகளும்	4,406,000	3,202,955	2,489,406	77.7

பணவீக்கம்

மிக மோசமானதாகக் கருதப் படுகின்ற வீக்கம் ஒரு அனாதையாகும்; அதிகரித்துச் செல்கின்ற விலைகள் நிறமையற்ற முகாமையின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே உள்ளது. ஆயினும் இவ்வீக்கத்திற்கு தாமே பொறுப்பு என எவரும் கூறுவதில்லை. 1974-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒபெக் நிறுவனமே இதற்குப் பொறுப்பு எனக் குற்றம் சாட்டப்படுவதுடன், வீக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்குரிய மிகப் பெரிய காரணி “எண்ணெய் விலைகளின் அதிகரிப்பு” எனவும் கூறப்படுகின்றது.

உற்பத்திக் காரணிகள் அல்லது உள்வீடுகளின் விலை அதிகரிப்பின் விளைவாக, உற்பத்திப் பொருட்களின் விலையும் அதிகரித்தல் வேண்டும் என்பது கட்டாயம் அல்ல. குறிப்பாக, தீவிர போட்டி நிலவுகின்றதும் சிறந்த பண நிரம்பல் முகாமைத்துவம் உள்ளதுமான சந்தைப் பொருளாதாரங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இது உண்மையாகும். ஒரு காரணிச் செலவில் ஏற்படுகின்ற அதிகரிப்பு, வெளியீட்டில் எத்தகைய விலை மாற்றத்தினையும் ஏற்படுத்தாது. காரணிகளின் ஒப்பீட்டு ரீதியான விலைகளை மாத்திரமே மாற்றி அமைக்கும் ஆனால் செயல்பாட்டில், பெரும்பாலான சந்தைப் பொருளாதாரங்கள், உள்வீடுகளின் செலவில் ஏற்படுகின்ற அதிகரிப்பினை அடுத்த உற்பத்தி வட்டத்திற்கு மாற்றக் கூடிய அளவிற்கு இறுக்கமான அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளன. மேலும், சமூகத்தில் உள்ள பல்வேறு தரத்தினருக்கும் இடையில் வருமான மீள்பகிர்வினைச் செய்கின்ற ஒரு கருவியாகவும் வீக்கம் விளங்குகின்றது. வருமான மீள்பகிர்விற்கான இப் போராட்டத்தில், சமூகத்தின் எத்தரத்தினரும் மொத்த உற்பத்தியில் தமக்குரிய ஒப்பீட்டு ரீதியான பங்கினைக் குறைக்க விரும்புவதில்லை. இச்சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகவே, உயர்ந்த கூலியுடன் இணைந்த அதிகரித்த வேலைவாய்ப்பு இன்மை

என்ற முரணான அம்சத்தினை ஆராயவேண்டி உள்ளது.

வீக்கம் (நாணயமாற்று விகிதாசாரத் தளம்பல்) உள்ளூர் மட்டத்தில் மாத்திரமன்றி, சர்வதேச ரீதியிலும் ஒரு வருமானப் பகிர்வுக் கருவியாக விளங்குகின்றது. சர்வதேச ரீதியிலான வருமான மீள் பகிர்வும் வர்த்தக மாற்று விகிதாசார மாற்றங்களும் வீக்க அசைவுகளின்போது மோதுகின்றன. கைத்தொழில் நாடுகளின் முடிவுப் பொருள் ஏற்றுமதி விலைகளில் ஏற்படுகின்ற ஒவ்வொரு விலை அதிகரிப்பும் வளர்முக நாடுகளுக்கும், கைத்தொழில்மய நாடுகளுக்கும் இடையிலான செல்வப் பகர்வில் முரணான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்து

கின்றது; இதன் விளைவாக செல்வந்தர், வறியோர் இடைவெளி விரிவடைகின்றது. இந்நிலையில் வளர்முக நாடுகள் என்ற வகையில் ஒபெக் நாடுகளே மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 1973-ம் ஆண்டிலிருந்து ஒபெக் அங்கத்தவ நாடுகளின் இறக்குமதி விலைச் சுட்டெண் நான்கு மடங்காக அதிகரித்துள்ளது.

இந்நிலையில் சர்வதேச ரீதியிலான வீக்கத்திற்கு ஒபெக் நாடுகளின் பங்களிப்பு தொடர்பாக யதார்த்தமாக ஆராய்தல் முக்கியமாகும். 1977 லும், 1978 லும் எண்ணெய் விலைகள் பெருமளவிற்கு நிலையானதாக விருந்தபோது இத்தாலி, ஐக்கிய இராச்சியம் ஆகிய நாடுகளில் வீக்கம்

1980 ஜனவரி 15-ந் திகதிவரையிலும் ஒபெக் தாபனம் மிகக் குறைந்தளவு வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளுக்கு வழங்கிய நேரடிக் கடன்

(தொகை அமெரிக்க மில்லியன் டொலரில்)

நாடுகள்	சென்மதி நிலுவை உதவிக் கடன்	அபிவிருத்தித் திட்டக் கடன்	மொத்தம்
ஆப்கானிஸ்தான்	3.75	3.55	7.30
பங்களாதேஷ்	13.90	29.00	42.90
பெனின்	2.00	6.10	8.10
போட்ஸ்வானா	2.00	1.00	3.00
புரூஷியா	6.20	2.00	8.20
கேப் வெர்டி	3.55	—	3.55
மத்திய ஆபிரிக்க குடியரசு	1.75	—	1.75
சாட்	2.40	2.45	4.85
கொமொரோஸ்	1.00	1.00	2.00
எதியோப்பியா	4.80	—	4.80
கம்பியா	4.65	—	4.65
கினியா	8.85	—	8.85
ஹெய்டு	3.15	4.00	7.15
லாஓஸ்	7.15	—	7.15
லெஸோதோ	1.90	3.00	4.90
மாலாவி	—	1.80	1.80
மாலை தீவுகள்	1.30	1.00	2.30
மாலி	7.05	7.00	14.05
நேபாளம்	4.15	9.30	13.45
நைஜர்	6.75	—	6.75
ருவான்டா	6.20	2.35	8.55
சோமாலியா	7.05	8.16	15.21
சூடான்	7.45	20.45	27.90
தன்சானியா	10.45	5.00	15.45
உகண்டா	4.55	—	4.55
அப்பர் வோல்டா	6.75	4.50	11.25
மேற்கு செமோவா	3.35	—	3.35
யேமன் அ-கு-	2.25	8.70	10.95
யேமன் ஜ- ம- கு-	8.40	—	8.40
மொத்தம்	142.75	120.36	263.11

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

நிலவியது; இதே போன்று பெரு மாஷு எண்ணெயை இறக்குமதி செய்கின்ற நாடுகளிலும் வீக்கம் பொதுவானதாகக் காணப்பட்டது. எண்ணெய் விலைகள் நிலை யானதாகவிருந்தால், வீக்கம் பூச் சிய நிலையில் இருக்கும் என்ப தற்கு எத்தகைய ஆதாரங்களும் இல்லை. 1978-ல் எண்ணெய் விலை களில் எத்தகைய மாற்றங்களும் இல்லாதவேளையில், ஐக்கிய அமெ ரிக்காவில் வீக்கநிலை உயர்வடைந் தது. எண்ணெய் விலை மாற்றங் களுக்கு வீக்கப் போக்கில் எத் தகைய பங்கும் இல்லை எனக் கூறுவது இதன் நோக்கமல்ல. ஆனால், வீக்கப் போக்கிற்கு எண் ணெய் விலைகள் மிகச் சிறிய அள விற்கே காரணமாக உள்ளன என்ப தனை அறிவுபடாத மக்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். பிரதான எண்ணெய் இறக்குமதி நாடு களில் நிலவுகின்ற இறுக்கமான அமைப்புமுறை காரணமாக, எண் ணெய் விலை அதிகரிப்பு முடிவுப் பொருட்களுக்கு மாற்றப்படுகின்ற து.

எண்ணெய் விலை மாற்றங்கள் முடிவுப் பொருட்களின் விலைகளின்மீது எத்தகைய பாதிப்பினைக் கொண்டுள்ளன? என்ற வினா இங்கு எழுகின்றது. அலுமினியத் தயாரிப்பிற்கு நுகரப்படுகின்ற வலுவூடன், விவசாயத் தயாரிப் புக்களின் வலு நுகர்வினை ஒப்பிடு மிடத்து அது மிகக் குறைவாகும். 1978-ல் பீப்பாய் 12.70 டொலரி லிருந்து 1979-ல் பீப்பாய் 18 டொலராக அதிகரிக்கப்பட்டமையால், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் எண்ணெய் இறக்குமதிச் செலவில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, அந்நாட் டின் மொத்தத் தேசிய வருமானத் தில் 0.7 சதவீதமாகும். அதி உயர்ந்த அளவு வீக்கம் நிலவிய இத்தாலியின் மொத்தத் தேசிய வருமானத்தில் இதன் பங்கு 1.6 சதவீதமாகும். எண்ணெய் விலை யில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் வீக்கத்தில் ஏற்படுத்துகின்ற அதி உயர் தாக்கம் இதுவாகும்.

ஒபெக் நாடுகளினால் எண்ணெய் விலைகள் அதிகரிக்கப்படுவதனால் எல்லா வகையான வலு உள்நீடு களதும் விலைகள் அதிகரித்து வீக் கம் ஏற்படுகின்றது என்ற ஒரு பிழையான மதிப்பீடு காணப்படு கின்றது. எண்ணெய் விலைகள் அதிகரிக்கும்போது, அணு உலைக்

களத்திலிருந்து பெறப்படுகின்ற மின்சார விலை ஏன் அதிகரித்தல் வேண்டும் என்பதற்குத் தெளி வான காரணங்கள் இல்லை. வீக் கத்திற்கு எண்ணெய் விலைகளின் பங்களிப்புத் தொடர்பாக மதிப் பீடு செய்யும்போது இவ்வம்சங் களே ஆராயப்படல் வேண்டும். 1973-ல் ஒரு பீப்பாய் கலப்பு எண்ணெய் நுகர்வோரைச் சென் றடையுட்போது அதன் விலை சரா சரியாக 54 டொலராகவிருந்தது; இதில் ஒரு பீப்பாய்க்கு 22 டொலர் இத்துகாவு நாடுகளினால் வரியாகப் பெறப்பட்டது. நுகர் வோரின் பெற்றோரேயி விலையைக் குறைக்கும் வகையில் இவ்வரியை யும் குறைத்து இருக்கலாம். உண் மையில் இடம்பெற்றது யாதெ னில் 1979-ல் ஒரு பீப்பாய்மீதான வரி 4 டொலரினால் அதிகரிக்கப் பட்டமையாகும். ஒபெக் விலை மாற்றங்களைப் போன்று இதுவும் உள்ளூர் வீக்கத்திற்குக் காரண மாக விளங்கியது.

இவ்வருட முற்பகுதியில் ஒரு பீப்பாய் எண்ணெய் விலை 18 டொலரிலிருந்து 28 டொலராக அதிகரிக்கப்பட்டதன் விளைவாக இத்தாலியின் வீக்கத்தில் 1 சத வீதத்திற்குள்ளான அதிகரிப்பு ஏற்படுகின்ற அதே வேளை, இத் தாலியின் மொத்த வீக்க நிலைமை 16.7 சதவீதமாக அமையும் என வும் ஊகிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்று பிரான்சின் இவ்வருடத் திற்கான வீக்க விகிதாசாரம் 1.1 சதவீதமாக இருக்கின்ற அதே வேளை, இதில் எண்ணெய் விலை அதிகரிப்பின் பங்கு 0.7 சதவீத மாகும். மசகு எண்ணெய், வாயு என்பவற்றின் இறக்குமதியினால் உள்நாட்டு வீக்கத்தில் கூடிய அதிகரிப்பினைக் கொண்ட நாடாக நெதர்லாந்து (1980-ல் 2.2 சத வீதம்) விளங்கும் என கருதப்படு கிறது. இந் நாட்டிலிருந்து பெரு மளவிலான பெற்றோரேயி பொருட் களும், வாயுவும் வட ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுவதனால் அந்தாடுகளின் உள் நாட்டு நுகர்வு விலைகளில் எண் ணெய் இறக்குமதியின் பங்குபற்றி ஆராய்ந்தபோது அது 1.2 சத வீதமாகக் காணப்பட்டது. ஜேர் மன் சமஷ்டிக் குடியரசில் இதற்கு முரணான போக்குக் காணப்பட் டது. இங்கு மசகு எண்ணெய் வாயு என்பவற்றின் இறக்குமதி

உள்நாட்டு வீக்கத்தில் 1 சதவீத மாகவும் நுகர்வு விலைகளில் 1.1 சதவீதமாகவும் இருந்தது. ஜேர் மனியில் இந்நிலைமை நிலவுவதற் குரிய காரணம் யாதெனில், அந் நாடு பெருமளவிலான பொருட் களை இறக்குமதி செய்வதாகும். ஒபெக் நாடுகளின் எண்ணெய் விலை ஒரு பீப்பாய் 28 டொலரிற் கும் கூடுதலாக அமையின், ஐரோப்பிய பண்ட அபிவிருத்தி அமைப்பு நாடுகளின் வீக்க விகி தாசாரமும் அதேயளவு அதிகரிக் கும்.

வளர்முக நாடுகளைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்நாடுகளின் உள் நாட்டு வீக்கத்தில் எண்ணெய் இறக்குமதி மிகக் குறைந்த பங் கினையே வகிக்கும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம். வளர்முக நாடு களைப் பொறுத்தவரையிலும், இதன் தாக்கம் ஒபெக் நாடுகளின் உதவித் திட்டத்தினால் குறைக்கப் படுகின்றது. வேறு வகையில் கைத்தொழில்மய நாடுகளில் வீக் கத்தின் விளைவாக வளர்முக நாடுகளின் இறக்குமதிச் செலவு மிகையாக அதிகரிக்கின்ற அதே வேளை, இந்நாடுகளின் ஏற்றுமதி கள் இத்தகைய விலை மாற்றங் களைப் பிழித்தெறிப்பதில்லை.

1947—1978 காலப் பகுதியில் எண்ணெய் ஏற்றுமதியைப் பொறுத்தவரையிலும், வளர்முக நாடுகள் வர்த்தக மாற்று விகிதா சார சீர்குலைவினை அனுபவித்தன. ஒபெக் நாடுகளின் எண்ணெய் ஏற்றுமதியின் மெய்ப் பெறுமானம் தொடர்ந்து வீழ்ச்சி அடைந்து வந்த அதேவேளை கைத்தொழில் மய நாடுகளிலிருந்து அதன் இறக்குமதி பெருமளவு உயர்ந் தது. அண்மையில் மேற்கொள்ளப் பட்ட எண்ணெய் விலை அதிகரிப் பினால் கூட ஒபெக் நாடுகளின் பாரிய இறக்குமதிச் செலவினைச் சரிக்கட்ட முடியவில்லை. ஒபெக் தாபனத்தின் இறக்குமதிச் சுட் டெண்ணை விடவும், ஐரோப்பிய பண்ட அபிவிருத்தி அமைப்பு நாடுகளின் ஏற்றுமதி விலைச் சுட் டெண்ணின் அடிப்படையில், ஒபெக் நாடுகளின் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வீக்கத்தினை அள வீடு செய்யுமிடத்து, 1947—1978 வரையிலான எண்ணெய் விலை யின் மெய்பீதியான வீழ்ச்சியை அண்மைக்கால மாற்றங்கள் ஓர ளவு சரிக்கட்டி உள்ளன.

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

பொருளாதார பின்னடைவும் புதிய போக்குகளும்

தற்போதைய உலக ளா வி ய பொருளாதார மந்தம், வேலை மின்மை அதிகரிப்பு, சிறிதளவு மட்டும் உயர்ந்துள்ள செலவு செய் யக்கூடிய வருமானங்கள், பா ருதரமான சர்வதேசக் கொடுப்பன வுகள் பிரச்சினைகள் ஆகியவை, 1980 சர்வதேசச் சுற்றுலாக் கைத் தொழிலை விசாலப்பதிலிருந் து தடுக்க முடியுமா? பொருளாதாரக் கூட்டுறவு அறிவிருத்திக்கான தாப னம் (ஒஇசிடி) யூலை மாத இறுதி யில் வெளியிட்டுள்ள அதன் அறிக் கையில், அவை அப்படி தடுக்க முடியுமென கூறப்பட்டிருப்பதாய் அறியக்கிடக்கின்றது. அந்நிறு வனத்தின் அறிமுடிவு சர்வதேச சுற்றுலாப் பயணக் கைத்தொழில், “தொடர் அமைவான வசதி, தன் னியக்கமான விரிவு” யுகத்தி லிருந்து மேலெழுந்துள்ளதாகவும், அத்துறையை சரி செய்ய வேண் டியதும் மாற்ற முன்முயலவேண்டி யதுமான ஒரு மாற்றிடைக்கால கட்டம் ஆரம்பம் ஆகிறது என் றும் கூறுகின்றது. எனினும், அவ் வறிக்கை எச்சரிப்பாக இவ்வாய்ப் பற்ற பொருளாதாரச் சூழ்நிலை பிரயாணம் மேற்கொள்ளுவதற் கான மக்களின் தேவையை பின் தள்ளவில்லை எனவும் கூறுகிறது.

ஆனால் முதலாளித்துவ உலகின் முன்னணி நாடுகளை உள்ளடக்கும் 24 நாடுகள் தாபனமான இதன் ஆண்டறிக்கை, சுற்றுலாப் பய ணத் துறையைத் தொடர்ந்து பாதித்து வரும் பல்வேறு பிரச் சினைகள் மத்தியில், “எதிர்வரும் வருடங்களில் சக்தி வலு தொடர் பானவையே அதிகரிப்பான முக்கி யத்துவம் பெறும்” என வலியுறுத் துகிறது. இவ்வருடத்தில் சுற்று லாத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க எந்த விரிவாக்கத் சூழ்நிலையையும் உயர்ந்துவரும் எரிபொருள் விலைகளும், அவற்றின் நிரம்பல் தொடர் பான, நிச்சயமின்மைகளும் பாதிக்கலாம் என்ற அதன் குறிப்புச் சக்தி வலு அம்சத்தை அதிகமாகவே வலியுறுத்தியுள்ளதாகத் தெரி கிறது. (உண்மையில் அநேகமான ஒஇசிடி அறிக்கைகள் உலகபொரு

ளாதாரத்தில் பெற்றோலிய விலை உயர்வுகளின் பாதகமான தாக்கத் திற்கு அதிகமாகவே கவனம் செலுத்தியுள்ளன). ஒ-ஈ. சி.டி-யில் அங்கம் வகிக்கும் 5 முன்னணிச் செலவிடும் நாடுகளிலிருந்து வரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் 1979ல் தங் கள் பயணங்களுக்காக 4100 கோடி டொலர்கள் மட்டில் செலவிட்டுள் ளதாக அறிக்கை தெரிவித்துள்ள து. “ஜெர்மானிய சுற்றுலாப் பயணிகள் 1978ல் இருந்து செல விடும் பட்டியலில் மீண்டும் முதலிடம் பெறுகின்றார்கள். மொத்தச் செலவில் அது 25 சதவீதமான 1795 கோடி டொலர்கள் செலவிட் டொன்றாக அப்பட்டியலில் உள் ளது. இவ்வகையில் ஐக்கிய அமெ ரிக்கா 941 கோடி டொலர்களும், ஜப்பான் 481 கோடி டொலர்க் பிரான்ஸ் 519 கோடி டொலர்களும் னும், பிரித்தானியா 451 கோடி டொலர்களும் செலவிட்டுள்ளன.

கடந்த வருடம் ஐக்கிய அமெ ரிக்கா சர்வதேச சுற்றுலாப் பய ணத்துறையின் மூலம் 834 கோடி டொலர்கள் சம்பாதித்து இத்துறை மூலம் ஆகக் கூடிய வருமானம் பெற்ற நாடாகத் திகழ்ந்தது. இச் சம்பாத்தியம் 1978ம் ஆண்டை விட 16 சதவீதம் அதிகமான தாகும். இந்த வகையில் இத்தாலி 819 கோடி டொலர்களைச் சம்பா தித்து இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கிறது. இவற்றினையுடத் து பிரான்ஸ் 683 கோடி டொலர்களே யும், ஸ்பெயின் 648 கோடி டொலர் களையும் பெற்றுள்ளன. 1980 பரு வத்திற்கே உரித்தான விசேட சூழ் நிலைகளின் காரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்கா தொடர்ந்தும் எல்லா நாட்டையும் விட உயர்ந்த சம் பாத்தியம் பெற்ற நாடாயிருக்க, தற்போது உல்லாசப் பயணிகளின் வருகைப் போக்கு எதிர்மாறாகத் திரும்பியுள்ளது. இவ்வருடம் பின் தங்கிய பொருளாதார விலைவாசல் மட்டுமன்றி வேறு காரணங்களுக் காகவும் ஐரோப்பாவின் சொந்த பயணக் கைத்தொழில் பாதிப் படைந்துள்ளது. ஐரோப்பாவிலிருந்து இவ்வருடம் ஆகஸ்ட் முத்

பகுதியில் வந்த அறிக்கைகள் தெரி விக்கும் உண்மைகளின்படி கீழ்க் கண்டவை இத்துறையை சேதப் படுத்துவனவாய் இருந்திருக்கின் றன: “ஒரு சந்ததி காலத்திலேயே தொடராக வந்த மோசமான கால நிலையும், இத்தாலி, கோசியா, ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளிலே அடிக்கடி இடம்பெற்ற பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின் கோரத்தாக்கமும், ஒரு கட்டத்தில் ஸ்பெயினின் வன மையான சரலிப்புமிக்க கொஸ்ரா பிளாங்கா ஓரமாக உள்ள எழில் மிகு இல்லங்கள் வாடகைக்கு அமர்த்தப்படாதிருக்கவும், சில ஹோட்டல் அறைகள் சுலபமாகக் கிடைக்கக் கூடியதாய் இருக்கவும் செய்துள்ளன.

பிரித்தானியாவின் மந்தப்பொரு ளாதாரப் பிடிப்புக்கும், உயர்ந்து வரும் வேலைவாய்ப்பின்மைக்கும் மேலாக இவ்வருடக் கோடைப் பருவத்தில் மந்தமான சுற்றுலாப் பயணக் கைத்தொழிலும் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. 1979ல் பிரித் தானியாவுக்குள் 450 கோடி டொலர்களைக் கொண்டுவந்த சுற்று லாப் பயணத்தொழில் அதன் பொருளாதாரத்திற்கு மேலும் 350 கோடி டொலர்களை சம்பாதித்துக் கொடுத்து 15 லட்சம் பேருக்குத் தொழிலையும் வழங்கிற்று. ஆனால், இவ்வருட இலக்கில் மிகப் பின் தங்கியுள்ளது. உலகளாவிய பொரு ளாதார முடையும், குளிரும் சர லிப்புமான காலநிலையும் அதிக பாதகமாக இந்நிலைக்கு இல்லாவிடி னும், எண்ணெய் விலையுயர்வால் ஏற்பட்ட பவுணின் பணவிக்கம் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி யுள்ளது. “இது டொலரை விட ஏறத்தாழ ஐந்து வருட வீக்க உயர்வை அடைந்திருக்கிற து. இதன் காரணமாக லண்டனில் உணவுக்கும் உறையுளுக்கு மா ன விலைகள் மிக அதிகமாகவே மாற்ற மடைந்து உலகிலேயே மிக உயர்ந்த வையாய் உள்ளன, ஒரு சாதாரண ஹோட்டலில் ஓராளுக்கான தனி யறை 70 டொலர்களும், இருவருக் கான ஆடம்பரமில்லாத இரவுக் கால உணவும் மதுபானத்துடன்

50 பொலர்களும் பிடிப்பதாத பிரித்தானிய அறிக்கையொன்று கூறுகிறது (இவ்வருடத்தின் ஆரம்பகால அறிவிப்பின்படி, பிரித்தானியாவில் முதலாள்தர சுற்றுலாப்பயணி வசதிகள் உலக நகரங்களிலேயே அதிக உயர்ந்த செலவைக் கொண்டதாக இருந்துள்ளது.)

சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகைப் பிரவாகம் ஐரோப்பாவில் வீழ்ச்சியடைய அமெரிக்கா அதனால் இலாப மடைவதாக ஒரு அமெரிக்க பத்திரிகை குறிப்பிட்டுள்ளது. ஐக்கிய இராச்சியத்தின் வெளிநாட்டுப் பயண வீதம் இவ்வருட ஆகஸ்ட் மாதம் வரை 17 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருப்பதுடன் அநேகமான பிரித்தானியர்கள் அமெரிக்காவுக்கு விடுமுறையைக் கழிக்கச் செல்வதாகவும் தெரிகிறது.

ஒரு அமெரிக்க பத்திரிகையின் குறிப்புப்படி “நவீன வரலாற்றில் முதல் முறையாகவே இவ்வருடம் அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வோரை விட வெளிநாடுகளிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குச் செல்வோர் தொகை எண்ணிக்கையில் மிஞ்சிவிடும். குறைந்த விமானக் கட்டணங்களாலும், கவர்ச்சிகரமான ஏற்பாட்டுச் சுற்றுலா வசதிகளினாலும், அவர்களது நாளையத்தின் அதிகப்படியான கொள்வனவு ஆற்றலினாலும் உலகின் சகல மூலங்களிலிருந்து 2 கோடியே 20 லட்சம் சுற்றுலாப் பயணிகள் அமெரிக்காவுக்கு வந்து குவிவர். இப்படிமுறையில் அவர்கள், பணக்குறைவான அமெரிக்கர்கள் போக அஞ்சும் பல் உல்லாசப் பிராந்தியங்களுக்கு அவை எதிர்பார்த்து நிற்கும் உனக்கத்தனை அளிப்பர். பொருளாதாரப் பின்னடைவு ஆழமடைவதால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டத்திற்கு இது ஒரு தாங்குசக்தியாயிருக்கும்.... வெளிநாட்டுப் பயணிகள் எங்கெல்லாம் செல்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்கள் உண்ணாட்டு முதலீட்டாளர்களின் உவகைக்கிடமாக நன்றாகச் செலவிட்டுச் செல்வர். இதற்குப் பிரதான காரணம் டொலரின் மதிப்பிறக்கமாகும். இதனால் ஆங்கிலேயரது பணம் சொந்த நாட்டில் பாய்வதைவிட அமெரிக்காவுக்குள்ளேயே செல்லும். பிரித்தானியாவில் செய்யப்பட்ட பாதணிகளும், பாரிஸில் வடிவமைக்கப்பட்ட கால்சட்டைகளும், ஜெர்மனியில் செய்யப்பட்ட புழங்கு கருவி

களும் பயணிகளின் சொந்த நாட்டில் கிடைப்பதைவிட அமெரிக்க கடைகளில் மலிவாகக் கிடைக்கும். நியூயார்க்கில் உள்ள புறாமிங்டேலில் ஒரு அராமியரும் அவரது மூன்று மக்களும் அண்மையில் தங்கள் பெண்களுக்கு 300 இரவங்கிகளைக் கொள்வனவு செய்தார்கள். மசசூசெட்ஸில் ஜப்பானிய சுற்றுலாப் பயணிகள் தமது நண்பர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் 800 டொலர்கள் வரை நினைவுப் பரிசுகள் கொள்வனவு செய்தார்கள்.”

ஒரு மதிப்பீட்டின்படி 1979 மட்டத்தினை விட 20 சத அதிகரிப்பைக் கொண்ட வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகளுக்கு அமெரிக்கா விருந்து நாடாக விருக்கும். இப்பயணிகள் தொகை 83 இலட்சமாக இருந்து சாதாரண நிலைநாட்டும் அமெரிக்காவுக்குச் செல்லும் சுற்றுலாப் பயணிகளில் முன்னணி வகிப்பவர்கள் பிரித்தானியர்கள் ஆவர். இவர்களது எண்ணிக்கை இவ் வருடத்தில் 30 சதவீத அதிகரிப்பினை உண்டாக்கி மொத்தத்தொகையினை 13 இலட்சமாகும்.

(இது வடகடல் எண்ணை வளத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட டொலருக்கு மேலான 20 சதவீத பவுன் மதிப்புயர்வினைத் தொடர்ந்து ஏற்படுவதாகும்). சில பிரயாண முகவர்களின் எண்ணப்படி ஜப்பானியர்களே அமெரிக்கா செல்லும் ஆகப்பெரிய வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணத்தலிக் குழுக்களாவர். இவர்கள் தொகை பிரித்தானியாவின் 13 இலட்சத்தை மிஞ்சக்கூடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவுக்கு விஜயம் செய்யும் அடுத்த பிரதான குழுக்கள் ஜெர்மானியர் (675,000) வெனிசூலர்கள் (490,000) பிரெஞ்சுக்காரர் (400,000) ஆகியோர் ஆவர். இவர்கள் எல்லோரும் 550 கோடி டொலர்களை அமெரிக்காவில் செலவிடுவர் எனவும் இச்செலவு பொருளாதாரத்தில் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தி பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் 170 கோடி டொலரைப் பிறப்பிக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஒரு இசுரேலியன் இருள்மயமான ஆளுடம் ஒருபாலிருக்க, பசிபிக் பிராந்தியப் பிரயாண முகவர்களின் ஆரம்பத்தின்படி ஆசிய சுற்றுலாப் பயணக் கைத்தொழில் ‘மேலோங்கி’ நிற்குமென எதிர்

பார்க்கப்படுகிறது. 1980க்கான இலக்கையின் சுற்றுலாப் பயணிகள் இலக்கான 300,000 அதிகமாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுவதுடன், முழுப்படுவதற்குமான உண்ணாட்டுத் தங்குமிட வாய்ப்புகள் தேடப்படுவதாகவும் அறிவிக்கப்படுகிறது. ஹோங் கொங்குக்கு வந்து சேரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் இலக்கு 25 இலட்சத்தைத் தாண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதுடன், 1980ல் சிங்கப்பூருக்கான பயணிகள் 20 இலட்சத்தினை மிஞ்சிவிடுவர் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தாய்லாந்தும் மலாசியாவும் அவர்களது சுற்றுலாப் பயணிகள் இலக்கான 20 இலட்சத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதே வேளை மேற்கத்தைய உல்லாசப் பயணிகளின் கவனத்தைப் புதிதாக ஈர்த்துவரும் நாய்ன் சீலாவும் தேவையான வசதிகளை ஆற்ற ஓடும் அளிக்கும்பட்ட சத்தில் சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகையில் ஒரு சாதாரணமையே நிலைநாட்டலாம்.

ஆசியப் பிரயாணக் கைத்தொழிலின் தலைவர்கள் விமானங்களுக்கான எரிபொருட் செலவுகள், புதிய ஹோட்டல் கட்டுவதற்கான நிதிப்பற்றாக்குறைகள், வேறு தேவைகளின் விலைகள் ஆகியவை பற்றி அச்சம் தெரிவித்துள்ள போதிலும் இப்பிராந்தியம் பிரயாண, சுற்றுலாப் பயண வளர்ச்சியில் உலகின் ஏனைய நாடுகளைத் திறைறுத்துவிடுமென எண்ணுகின்றார்கள். கடந்த பெப்ரவரி மாதத்தில் மணிலாவில் கூடிய பசிபிக் பிராந்தியப் பயணக்கழக வருடாந்த மாநாட்டில் உரையாற்றிய ஹவாய் வங்கியின் நிறைவேற்று உதவித் தலைவரான ஹோவார்ட் ஸ்வென்சன் என்பார், அமெரிக்காவின் பணச்சீர்தந்த நிலைவர்கள் அதேகமான காப்புறுதி நிறுவனங்களை நீண்டகால கடன் சந்தையிலிருந்து முக்கியமாக ஹோட்டல்களுக்கான கடன்களிலிருந்து விலகச் செய்துவிட்டதென்றும், வேறு நாடுகளில் உள்ள வங்கியாளர்களும் எந்தவித சடுபாடும் காட்டவில்லையென்றும் இத்துறையிலிருந்து உலக வங்கி கூடத்தன்னை விடுவித்துக்கொண்டுள்ளதென்றும் கூறியுள்ளார். ஆனால் இப்போது போயித் நிறுவனத்தில் பிரயாண ஆயுதராகக் கடமையாற்றும் உபாலி விக்கிரமா ஆசியா பசிபிக் பிராந்தியங்களில் இப்பிரச்சனை (29-ம் பக்கம் பார்க்க)

தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையும் போக்குவரத்துத் துறையும்

தாராள இறக்குமதி வர்த்தக சலுகையின் காரணமாக, மோட்டார் வாகனம், மோட்டார் உதிரிப் பாகங்கள் என்பவற்றின் இறக்குமதி குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரித்திருப்பதாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. 1977ற்கு முன்னர் மோட்டார் வாகனங்கள், மோட்டார் உதிரிப் பாகங்கள் என்பவற்றின் இறக்குமதி பெருமளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. 1976ல் போக்குவரத்துச் சேவைகளுக்குத் தேவையான மோட்டார் வாகனங்கள், உதிரிப் பாகங்கள் என்பவற்றை இறக்குமதி செய்வதற்கு ரூபா 18.4 கோடி செலவிடப்பட்டது; 1977ல் இது ரூபா 258.6 கோடி ஆக அதிகரித்தது. 1976ல் மொத்த இறக்குமதிச் செலவில்

அட்டவணை 1

போக்குவரத்துச் சேவைகளுக்கான வாகன இறக்குமதி

	1976	1977	ரூபா பத்து லட்சங்களில்		1977/79 சதவீத ஊற்றம்
			1978	1979	
புகையிரதம்	29.2	42.3	100.3		1,017.8
மோட்டார் வாகனங்கள்	150.4	232.9	1,510.3	417.7	791.2
ஆதாய விமானங்கள்	2.9	3.9	54.2	33.2	751.3
கப்பல், வள்ளங்கள்	.6	8.1	16.7	5.3	34.3
மொத்தம்	183.1	187.3	1,681.6	2,585.9	800.7

1976ல் இலங்கையில் 204,489 மோட்டார் வாகனங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாக மோட்டார் வாகனப் பதிவுத் திணைக்கள தகவல்களிலிருந்து அறிய முடிகின்

வாகனங்களுள் பாரிய அளவு சதவீதம் தனியார் வாகனங்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். 1979ல் பதிவு செய்யப்பட்ட வாகனங்களுள் 23.5 சதவீதம் மோட்டார் வாகனங்களும், 36.5 சதவீதம் மோட்டார் சைக்கிள்களும்மாகும்.

அட்டவணை 2

மோட்டார் வாகன உதிரிப்பாக இறக்குமதி

	1978	1979	
உழவு இயந்திரங்கள்	330.9	366.2	10.7%
மோட்டார் வாகனங்கள்	943.7	1300.8	37.8%
மோட்டார் உதிரிப்பாகங்கள்	120.3	163.4	35.8%
மோட்டார் சைக்கிள்கள்	37.8	132.0	128.4%
சைக்கிள்கள்	2.5	20.0	700.0%
ஏனையவை	54.8	92.9	69.5%
	1510.0	2075.30	37.4%

இவை 3.9% ஆகவிருந்த அதே வேளை, 1979ல் இது 11.5% ஆக அதிகரித்தது.

மோட்டார் வாகனங்கள், உதிரிப் பாகங்கள் என்பவற்றின் இறக்குமதிகள் அதிகரித்திருப்பதனை மேற்காணும் அட்டவணை தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. மோட்டார் வாகனங்கள், உதிரிப் பாகங்கள் என்பவற்றின் இறக்குமதி பல மடங்காக அதிகரித்துள்ளது.

மோட்டார் வண்டிகளும், மோட்டார் சைக்கிள்களும் பிரபல்யம் வாய்ந்த இறக்குமதிப் பொருட்களாக மாறியுள்ளன என்பதற்கு இப் புள்ளி விவரம் சிறந்த குறிக்காட்டியாகும். இவை ஜப்பான், ஐக்கிய இராச்சியம், இந்தியா, ஹெர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசு என்பவற்றிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது.

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

மறு 1979ல் இவ் எண்ணிக்கை 274,080 ஆக அதிகரித்தது. இது 34% அதிகரிப்பாகும். இத் திணைக்களத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள

(29ம் பக்கம் பார்க்க)

அட்டவணை 3

பதிவுசெய்யப்பட்ட மோட்டார் வாகனங்கள்

	1976ன் இருப்பு	1977	1978	1979
1. பிரயாணிகள் போக்குவரத்து				
மத்திய போக்குவரத்துச் சபை	12,315	959	607	747
தனியார் பஸ்கள்	1,255	80	266	1,575
டாக்ஸி	3,990	126	176	906
தனியார் மோட்டார் வாகனங்கள்	91,601	3,248	6,709	9,942
மோட்டார் சைக்கிள்கள்	23,932	1,106	5,255	15,409
2. பொருட் போக்குவரத்து				
லொறிகள்	36,704	1,006	4,874	6,245
ஏனையவை	4,247	63	120	78
3. உழவு இயந்திரங்கள்	16,380	450	2,532	2,786
டிரெய்லர்ஸ்	9,179	680	1,259	3,483
ஏனையவை	5,068	1,094	2,273	2,032
4. ஏனையவை	450	14	143	20
மொத்தம்	24,489	1,826	24,814	42,393

நெல் உற்பத்தி - விலையிடுதலும் சுய தேவைப் பூர்த்தியும்

முன்னைய வருடத்தின் இதே காலப்பகுதியுடன் ஒப்பிடும்போது 1980 ம் ஆண்டின் முதல் மூன்று மாத காலங்களில் இலங்கையில் கோதுமை மா நுகர்வு 27.3 சதவீத வீழ்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளது; அதேவேளையில், 1978 ன் முதல் காலாண்டுடன் ஒப்பிடும் போது 1979 ன் அதே காலப் பிரிவில் ஏற்பட்ட நுகர்வு வீழ்ச்சி 14.1 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது.

கோதுமை மா விலைகளில் ஏற்பட்ட உயர்ச்சிப் போக்கிலான மாற்றங்களுக்கு மத்தியில் அரிசி விலைகள் நிலையாக இருந்தமையால் ஒப்பீட்டு ரீதியில் அரிசி நுகர்வு அனுகூலங்களை வழங்கியமையே கடந்த நான்கு வருடங்களில் மா நுகர்வு வீழ்ச்சி அடைவதற்கான பிரதான காரணியாக இருந்தது. மாவிலிருந்து அரிசியை நோக்கி நகரும் இந்த நுகர்வுப் போக்கு நாட்டின் அரிசி இருப்புக்களில் புதிய நிலைமைகளைத் தோற்றுவித்தது.

எனினும், நாட்டின் சாதகமான அரிசி உற்பத்திப் போக்குகள் தொடர்ந்தும் அதிகரித்துவந்த கேள்விக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடியவையாக இருக்கவில்லை. மேலும், உள்ளூர் பிரதியீட்டும் பயிர்களின் உற்பத்தியும் அவ்வளவு திருப்திகரமாகக் காணப்படவில்லை. எனவே, 1979 ம் ஆண்டில் அரிசி இறக்குமதி முன்னைய வருடத்தை விடவும் 22.3 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. அரிசி உற்பத்தியில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட இலக்குகளைச் சாதிப்பதிலும், உடனடி எதிர்காலத்தில் அரிசியில் சுயதேவைப் பூர்த்தியை எய்தும் சாத்தியப் பாட்டிலும் இப்போக்குகள் பாரதாரமான பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. அதேவேளையில், நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் நுகர்வோர் மானியத்தின் அனுகூலங்கள் உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களைச் சென்றடைந்துள்ளன.

1979 ம் ஆண்டில் நெல் உற்பத்தி 91 கோடியே 19 லட்சம்

புசல்களாயிருந்ததென புன்னி விவாத் திணைக்களத்தின் மதிப்பீடுகள் எடுத்தும் காட்டின. இது முன்னைய வருடத்தை விடவும் 1.4 சதவீத அதிகரிப்பாகும். மேலும், 1976 ம் ஆண்டிலிருந்து உற்பத்திப் போக்குகள் சாதகமான நிலைமைகளையே காட்டி வந்துள்ளன; எனவே, சுயதேவைப் பூர்த்தி அடைவதற்கான வருடாந்த இலக்காக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கும் 12 கோடியே 90 லட்சம் புசல் உற்பத்தி குறித்து நம்பிக்கைகள் நிலவின. இந்த இலக்குகளை எய்துவதற்கு இரு பிரதான மாற்று வழிகள் உண்டு; அதாவது, ஒன்றில் முழு உற்பத்திப் படிமுறையும் செறிவாக்கப்படுதல் வேண்டும்; அல்லது பயிர்ச்செய்கையின் கீழ் இருக்கும் நிலப்பரப்பின் அளவு விஸ்தரிக்கப்படுதல் வேண்டும். இவ்விரு முறைகளும் ஒன்றிணைந்ததாக அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் காணப்படுகின்றன. நாடுமேலும் சிதறிக் காணப்படும் பெரிதும் சிறிதுமான நிலப்பரசன அமைப்புகளில் நீரை ஒழுங்குபடுத்தும் பாரிய திட்டத்தின் விளைவாக, 1981 ம் ஆண்டளவில் மேலும் 120,000 ஏக்கர் நிலம் நெற்பயிரின் கீழ் கொண்டுவரப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனினும் வளர்ந்து வரும் அண்மைய விக் நிலைமைகளினால் வழிப்படுத்தப்பட்ட சமீபத்திய பொருளாதாரப் போக்குகள் (இதற்கு அருமையாகவிருக்கும் மூலவளங்கள் பெருமளவில் தேவைப்படுவதன் காரணமாக) புதிய நிலங்களை விவசாயத்துக்குத் திறந்துவிடும் நடவடிக்கைகளும் பெருமளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றன. இதன் விளைவாக, தற்பொழுது சாகுபடி செய்யப்படும் நிலங்களில் பயிர்களின் செயற்றிறனையும், உற்பத்தியையும் அதிகரிப்பதன் மூலம் உச்சமட்டப் பயனைப் பெறவேண்டிய அவசியம் எழுந்துள்ளது. எனவே, நீண்ட காலக் கருக்கட்டலும் முதிர்ச்சி நிலையும் தேவைப்படும் செய்திட்டங்களுக்குப் பதிலாக,

கிடைக்கக்கூடியதாய் இருக்குப. மூலவளங்களிலிருந்து 'அவசர விளைவு' தரும் திட்டங்களே இப்பொழுது கூடிய அளவில் வளியுறுத்தப்படுகின்றன. நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட முதலாவது மாற்று வழியைப் பிரயோகித்து சாகுபடி செய்யப்படும் நிலங்களில் செறிவான பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளின் மூலம் சுயநிறைவுக்குத் தேவைப்படும் ஏக்கர்களோடு மேலதிக 9 புசல்களை (ஏக்கருக்கு 62 புசல்) உற்பத்தி செய்வதே விவேகமாக இருக்கும். நெற்செய்கைக்குத் தேவைப்படும் உள்வீடுகளைச் சிறந்த முறையிலும் ஓர் ஒழுங்கின் பிரகாரமும் பிரயோகிப்பதன் மூலம் இதனை எய்த முடியும். எனவே இந்த மாற்று வழி வழமைக்கு முரணானது என்றோ தர்க்கரீதியற்றது என்றோ யாரும் கூற முடியாது. ஆனால், இச்செய் முறைமூலம் சுயநிறைவடையும் இலட்சியம், நீலக்காவின் கிராமியத் துறையில் அண்மைக் காலங்களில் தோன்றியிருக்கும் சில சமூகப் பொருளாதார நிலைமைகளினால் பாதிப்படையக்கூடும். இந்நிலைமைகளில் மிக முக்கியமானது இரசாயனப் பொருட்கள், உழைப்பு போன்ற அடிப்படை உள்வீடுகளின் விலைகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் தீவிர அதிகரிப்புக்களாகும். இது முற்றுமுழுதான உற்பத்திச் செலவைப் பாதிக்கின்றது. இதன் இறுதி விளைவு விவசாயியின் இலாப எல்லைகள் குறைவடைவதாகும். இதனையடுத்து தமது சொந்த விவசாய நடவடிக்கைகளில் இறங்குவதைவிட வேறு வழிகளில் தம் உழைப்பை ஈடுபடுத்துவதனால் விவசாயிகள் கூடிய இலாபம்பெற விரும்புவர். தெரிவு செய்யப்பட்ட (பொன்னாறுவை கண்டி, குருணாகல், கொழும்பு அம்பாந்தோட்டை ஆகிய) மாவட்டங்களில் ஒப்பீட்டு ரீதியான சராசரி உற்பத்திச் செலவு 1972 லிருந்து தொடங்கும் ஏழு வருடங்களின் அளவிலிருந்து 139.9 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. சில பிரதேசங்களில் நெல்லுற்பத்

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

வருடம்	தொகை (தொன்)
1975	466,506
1976	496,014
1977	566,998
1978	443,597
1979	569,381
1980	ஜனவரி--28,167 பெப்ரவரி--35,314 மார்ச்--21,913

85,394

மூலம்: உணவு ஆணையாளர்

திணைக்களம்.

திக்காண செலவு அறுவடையி லிருந்து பெறப்படும் வருமான மட்டத்தின் அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டதென்பதை மக்கள் வங்கி யின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவினால் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஒரு பரிசீலனை எடுத்துக் காட்டியது. நூற்றுநெ லுக்காகப் பெருமளவில் உழைப் பாளர் தேவைப்படும் சில பிர தேசங்களைப் பொறுத்தவரையில் இது முற்றிலும் உண்மையாகும். அத்தகைய பிரதேசங்களில் மொத்த உற்பத்திச் செலவில் மார்ச் 27 சதவீதம் உழைப்புக்கு வழங்கப்படுகின்றது (மாத்தளை, கலேவெல், நாலந்தா ஆகிய பகுதி கள் இதற்குச் சிறந்த உதாரணங் களாகும்.) உயர் இரசாயனப் பொருட்கள், இயந்திர உழவு போன்ற குறிப்பிட்ட சில உள் வீடுகளுக்கான செலவுகளைக் குறைப்பதே இவ்விஷயத்தில் விவ சாயிகள் முன்வைக்கும் ஒரு சாத்தியமான மாற்று வழியாகும். (விவசாயிகள் ஏற்கனவே 70 சத வீதம் பசுனை மானியம் பெறுகின் றனர்.) இச்செலவுகளைக் குறைக்க முடியுமாயினும் இவ்வகையில் குறைக்க முடியாத வேறு வகை யான சில செலவுகளுமுண்டு எனவே, உடனடி எதிர்காலத்தில் மூலக்காலின் நெல் விவசாயத் துறையில் உருவாக இருக்கும் இக்கட்டான சில நிலைமைகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமாயின், உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின் கீழ் நெல்லுக்கு வழங்கப்படும் விலையில் உயர்ச்சிப் போக்கிலான ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும். இம்முன்மொழிவுக்கு ஆதரவாக எடுத்துக் காட்டக்கூடிய பிறி தெொரு விஷயம் ஜனவரி 1980 லிருந்து சில தானியங்களின் விலை களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட உயர்ச் சிப் போக்கிலான திருத்தங் களாகும். தற்பொழுது 10 உப உண

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

வப் பயிர்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இப்பயிர்களின் விலைகளில் ஏற் படும் வீழ்ச்சியினைத் தடுக்கும் நோக்கில் இந்நடவடிக்கை மேற் கொள்ளப்பட்டிருப்பினும், மறு புறத்தில், விவசாயிகள் தமது பிர தான வருமான மூலமான பயி ருக்குச் சிறந்த விலைகளைப் பெற முடியாத ஒரு தடுப்பு வேலியாக இது இயங்கி வருவது கவலைக் குரியதாகும். மேலும், உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின் கீழ் நெல்லுக்கு வழங்கப்படும் விலையே வெளிச் சந்தையிலும் அதற்கான உச்ச மட்ட விலையாக இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல, இறக்குமதி அளவிலும் விலையிலும் ஏற்படும் அதிகரிப்புகளை அடுத்து அரிசி இறக்குமதிச் செலவுகள் தொடர்ந் தும் உயர்ந்து வருகின்றன. இவ் வருடத்தின் முதல் காலாண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசி யின் விலை புரல் ஒன்றுக்கு ஏறத் தாழ் ரூ. 89/10 வரை இருந்தது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசிக்கு உள்நாடு அரிசிக்குமிடையே காணப்படும் செலவு வித்தியாசம் விவசாயியின் செலவில் நுகர்வோ ருக்கு மானியம் வழங்கும் ஒரு செயல்முறையைத் தோற்றுவித் துள்ளது என்ற கருத்து நிலவி வருகின்றது.

மூன்றாவதாக, பணவீக்கத்தின் மிக மோசமான விளைவுகள் உரு வர் விவசாயிகளால் உணரப்பட் டுள்ளன. இது குறித்து இதுவரை எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை கள் போதியதாக இல்லை. தமது உற்பத்திகளுக்குச் சிறந்த விலை களைக் கோரி விவசாயிகளிட மிருந்து எந்தக் கோரிக்கைகளும் எழவில்லை என்ற உண்மை, வீக் கத்தினால் அவர்கள் எவ்வகையி லும் பாதிக்கப்படவில்லை என்ப தைக் காட்டுகின்றது என எண்ணு வது பொருத்தமானதாக இருக் காது.

(27-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

1979 ஏப்ரலில் இருந்து தனி யார் பஸ் உரிமையாளர்களுக்கு பிரயாணிகளைக் கொண்டு செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டது. பிர யானிகள் போக்குவரத்தில் அரசாங்கத்தின் தனியுரிமையை இவ் லாமலாக்கி, தனியார் துறையின ரின் இதில் ஈடுபட இது வழிவகுத் தது. 1976ல் மோட்டார் வாகனப் பதிவுத் திணைக்களத்தில் பதிவு

(26-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சனங்கள் அவ்வளவு அச்சுறுத்து வனவாயில்லை என்ற எண்ணமுள்ள வரையுள்ளார். “அடுத்த 10 வரு டங்களில் உலகின் இப்பகுதிகளுக் கான வளர்ச்சி வீதம் உலகின் ஏனைய பாகங்களினதை விட உயர்ந்திருக்கும்” என்று கூறு கிறார் அவர்.

ஹவாய் வங்கியின் ஸ்டீவென்சன் ஆரியாவின் இக்கைத்தொழில் வாய்ப்பை உணர்வதாய்க் கூறு கிறார். ஆனால், உடனடியாகத் தற் போதைக்கு பணவீக்கம் மக்களைச் செலவுமிக்க விடுதலைக் கோரிக்கை களிலிருந்து விரட்டுகிறது என் றும் கூறுகிறார். மறுபுறத்தில், ஹரிஸ்கேர் போர்ஸ்டர் அன்டு கம் பனி (இலங்கையின் சுற்றுலா வமைப்புத் திட்டத்தினை வரைந் தது இக்கம்பனியே) நிர்வாகப் பங்குதாரர் எதிர்மறை யான விளைவுகளையே எதிர்நோக்குகின் றார். “மக்கள் தமது சொலர்களைப் பயணங்களிலேயே செலவிட விரும்புகிறார்கள்” என்று கூறும் அவர் தொடர்ந்து “அடுத்த வரு டத்தில் அவர்களுக்கு இது சாலுமா என்பது பற்றி அவர்கள் அறியார்” குறிப்பிடுகின் என்று ரார்.

எனினும், சுற்றுலாப் பயணக் கைத்தொழில் வரப்போகும் இரண் டொரு வருடங்களில் கீழ் நோக் கிய பாதையில் செல்லும் என்ப தற்கு தெளிவான காரணம் இல்லை யென்பதில் பொதுவான உடன் பாடு இருப்பதாகத் தென்று கிறது. ஏனெனில், அதிகரித்த விமானக் கட்டணங்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளை அச்சுறுத்துவ தாயி னும் பணத்தின் கொள்வனவுச் சக்தி குறைந்துவிடுமே என்ற ஆதங்கம் பிரயாணங்களில் அப் பணத்தைச் செலவிடின் ஏதாவது நன்மைபயக்குமென்று அவர் களை எண்ணவைத்து அவ்வழியில் அவர்களைச் செலவிடவைக்கலாம்.

செய்யப்பட்டிருந்த தனியார் பஸ் களின் எண்ணிக்கை 1,255 ஆகும். 1979ல் இது 3,176 ஆக அதிகரித் தது, இது 153.1 சதவீத அதிகரிப் பாகும். 1976ல் மத்திய போக்கு வரத்துச் சபைக்குச் சொந்தமாக விருந்த பஸ்களின் எண்ணிக்கை 12,315 ஆகும். இது 14,628 ஆக அதிகரித்தது. இது 18.8 சதவீத அதிகரிப்பாகும். இதுவரையிலும் தனியார் பஸ் உரிமையாளர்கள் 590 பஸ்களை இயக்குவதற்கு மாத் திரமே அனுமதி பெற்றுள்ளனர்.

இலங்கையில் இரத்தினக்கல் பொது ஏல விற்பனை

-டம். ஜி. எஸ். வைத்தியநாத

இலங்கை வர்த்தக சம்மேளனம் ஆகஸ்ட் 23ம் திகதி முதலாவது இரத்தினக்கல் பொது ஏல விற்பனையை நடத்தவிருக்கின்றது. இந்த வாராந்த ஏல விற்பனை முறையின் அறிமுகமானது நமது நாட்டின் இரத்தினக் கல் வர்த்தக வரலாற்றின் ஒரு முக்கிய கட்டமாக இருக்கிறது. மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவில் பணிபுரியும் இக்கட்டுரையாளர், இந்த தீர்மானத்தின் பின்னணியையும் அதன் இலாப நட்டங்களையும் இங்கு பரிசீலனை செய்கிறார்.

இரத்தினக்கல் கைத்தொழில் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய இடம் வகிப்பதால் உலகின் முன்னணி இரத்தினக்கல் நாடாகவும் இலங்கை விளங்குகின்றது. எவ்வாறாயினும், நாட்டின் பொருளாதாரத் திற்பு நன்மைபயக்கும் வகையில் இம் மூலவளத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் 1970-ம் ஆண்டு வரையிலும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இரத்தினக்கல் கைத்தொழில் தொடர்ந்தும் தனியார் துறையின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த அதேவேளை, இக்கைத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் சட்டத்திற்கு முரணான முறைகோன நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டமை இத் தொழிற்றுறைக்கு கெட்ட பெயரை ஈட்டிக் கொடுத்ததுடன், இதன் விளைவாக நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் முரணான தாக்கங்கள் ஏற்படவும் காரணமாக அமைந்தது.

இரத்தினக்கல் வர்த்தகத்தில் தரக்களைப் போன்று நடித்த சிறப்பாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு குழு, மிகக் குறைந்த விலைகொடுத்து கற்களைக் கொள்வனவு செய்ததன் மூலம் கல் அகழ்வோரைச் சுரண்டியது. கல் செப்பனிடல், விற்பனை போன்ற நடவடிக்கைகளும் குறித்த ஒரு குழுவினரிடம் கட்டுப்பாட்டிருந்தது. இத்தனியுரிமை நிலைமையின் விளைவாக கல் அகழ்வோர் ஏமாற்றப்பட்டனர். மேலும், இவ்வர்த்தகர்கள் பல்வேறு முறைகோன வழிகளில் இரத்தினக் கற்களை ஏற்றுமதி செய்வதன்மூலம், சட்ட

விரோதமான முறையில் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டினர். இது நாட்டின் வெளிநாட்டுச் செலாவணி, பொருளாதாரம் என்பவற்றிற்குள் சீர்குலைவினை ஏற்படுத்தியது. இம்முறையற்ற நடவடிக்கைகள் யாவற்றிற்கும் மேலாக உண்மையான பெறுமதி வாய்ந்த கற்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படாமையால், வெளிநாட்டுக் கொள்வனவாளர்களிடையே இலங்கையின் இரத்தினக்கல் தொடர்பாக தப்பிப்பிராயங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. இவை இரத்தினக்கல் கைத்தொழிலுக்கு அவப்பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்தன. 1970/71-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட உரையின் பிரகாரம், சட்டவிரோத முறையில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட இரத்தினக் கற்களின் பெறுமதி ரூபா 30 கோடியாகும்.

இவற்றுக்கும் பரிகாரம் காணும் நோக்கில் 1971-ம் ஆண்டின் 31-ம் இலக்கச் சட்டத்தின்மூலம் அரசு இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தை நிறுவ நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து இக்கைத்தொழிலில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அரசு கட்டுப்பாடு இருந்துவந்துள்ளது; எல்லா ஏற்றுமதிகளும் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஊடாக அல்லது கூட்டுத்தாபனத்தின் அங்கீகாரத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மேலும், இத்தகைய ஏற்றுமதிகளைக் கண்காணித்தல், உறுதிப்படுத்தல் என்பன கட்டாய விதியாக்கப்பட்டது. முடிக்குரிய காணிகளில் கல் அகழ்கின்ற உரிமையை ஏலத்தில் விடல் இரத்தினக்கல் வர்த்தகத்

துடன் தொடர்பான நடவடிக்கைகளுக்கு அனுமதிப்பத்திரங்களை வழங்குதல் கைத்தொழில், வர்த்தகம் என்பனவற்றை மேற்பார்வை செய்தல், கற்களைக் கொள்வனவு செய்தல், உள்ளூரில் விற்பனை செய்தல், ஏற்றுமதி செய்தல் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது.

1971-ம் ஆண்டு சட்டத்தின் வாயிலாக வழங்கப்பட்டிருந்த பெரும்பாலான கருமங்களைக் கூட்டுத்தாபனம் எழுபதுக்களில் தனக்குக்கீழ் கொண்டுவரக்கூடிய தாளிருந்தது. கொழும்பிலிருந்த நிலைமை அலுவலகத்திற்கு மேலாகக் கூட்டுத்தாபனம் பிரதான கல் அகழ்வு பிராந்தியங்களில் உப அலுவலகங்களை நிறுவி, இரத்தினக் கல்லியலில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றோர்களை இங்கு நியமனம் செய்தது.

எவ்வாறாயினும் சட்டரீதியற்ற விற்பனையைத் தடுக்க இரத்தினக் கல் கூட்டுத்தாபனம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் யாவும் வெற்றியளிக்கவில்லை போற் தோன்றுகின்றது. கட்டுநாயக்கா விமானநிலையத்திலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு இரத்தினக் கற்களைக் கடத்த முயற்சிப்போர், தபால் மூலம் அல்லது வேறு ஊடகங்கள் மூலம் கற்களைக் கடத்த முற்படுவோர்பற்றித் தினந்தோறும் கிடைக்கப் பெறுகின்ற செய்திகள் இதற்குச் சிறந்த ஆதாரமாக உள்ளன. சென்ற வருடம் உத்தியோகபூர்வ இரத்தினக் கல் ஏற்றுமதி மூலம் உழைத்த வருமான வீழ்ச்சிக்கு இன்னொரு குறிகாட்டியாகும். பெறுமதி வாய்ந்ததும், அரைப் பெறுமதி வாய்ந்ததுமான இரத்தினக் கற்களின் ஏற்றுமதிமூலம் 1978 ல் 52.7 கோடி ரூபா பெறப்பட்ட அதேவேளை, 1979 ல் 49.5 கோடி ரூபா மட்டுமே பெறப்பட்டது.

இரத்தினக்கல் அகழ்வதற்கான நிலத்தை ஏலம்விடல், கல் அகழ்வு, செப்பனிடல், விற்பனை போன்ற இரத்தினக்கல் அகழ்வு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் வருடாந்தம் அதிகரித்து வருவதாக உத்தி

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

யோகபூர்வ அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், இன்று வேகமாக அதிகரித்து வருகின்ற வீக்கம் போக்குடன் இரத்தினக் கற்களின் விலை பெறுமதி என்பன அதிகரித்துச் செல்லவில்லை; இதற்கு மாறாக, 1979-ம் ஆண்டிற்கான இரத்தினக்கல்லின் ஏற்றுமதிப் பெறுமானம் வீழ்ச்சியைக் காட்டுவதாக உத்தியோகபூர்வ அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இது இத் தொழில் துறையில் அதிகரித்து வருகின்ற முறையினங்களுக்குச் சிறந்த உதாரணமாகும்.

இரத்தினக்கல் கடத்தல் பிரச்சினை கூடிய கவனத்தை வேண்டி நின்றது. இந்நிலையில் சட்டரீதியான முறையில் இரத்தினக்கற்களை ஏற்றுமதி செய்தோர் சாதகமற்ற நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இதற்கிடையில் ஆரம்பத் தயாரிப்பாளர், அகழ்வோர் ஆகியோரின மோசமான நிலைமை தொடர்பாக எத்தகைய கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை. இந்நிலைமைகளைக் கவனத்திற் கொண்ட நிதி அமைச்சர், இத் தொழிற் துறைக்கு உறுதியான அடித்தளத்தை இட 1979-ல் தீர்மானித்தார்; இம்முறையின் கீழ் இரத்தினக்கல் உற்பத்தியில் நேரடி ஈடுபாடு கொண்ட தொழில் துறையினருக்கு அதிக உதவி அளிக்கப்பட்டது. 1980-ம் ஆண்டிற்கான அவரது வரவு செலவுத் திட்ட உரையின்போது (1979 நவம்பரில் முன்வைக்கப்பட்டது) அமைச்சர் தற்போது இத்தொழில் துறையில் நிலவுகின்ற குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டியதுடன், இரத்தினக் கற்களைச் சந்தைப்படுத்துவதற்கு வாராந்த ஏலவிற்பனையை முன்மொழிந்தார். இவ் ஏல விற்பனையில் கூட்டுத்தாபனமும் ஒரு கொள்வனவாளராக விளங்கலாம். ஆகையால், கல் அகழ்வோர் சிறந்த விலையைப் பெறுவதற்கும் இயன்றளவிற்கு உத்தியோகபூர்வ ஊடகங்களூலும் இரத்தினக்கற்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வழிவகுக்கும் வகையிலும், ஆபரண ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தை மேலும் உயர்த்தும் வகையிலும் கீழ்க் காணும் முன்மொழிவுகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

(அ) வர்த்தகர்களும் இரத்தினக்கல் அகழ்வோரும் செப்பனிடப்பட்ட, செப்பனிடப்படாத கற்களை நிறந்த சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்கு ஊக்கமளிக்கவும் வகையில், இவ் ஏல விற்பனையில் கூட்டுத்தாபனமும் ஒரு கொள்வனவாளராக விளங்கலாம்.

பனை செய்வதற்கு ஊக்கமளிக்கவும் வகையில், இலங்கை வர்த்தக சம்மேளனம் தெரிவு செய்யப்பட்ட இடங்களில் வாராந்த இரத்தினக் கல் ஏல விற்பனையை நடாத்துதல். இவ் ஏலவிற்பனையில் இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனமும் ஒரு கொள்வனவாளராக விளங்கும். குறிப்பாக கொழும்பு, இரத்தினபுரி, மாத்தளை ஆகிய இடங்களில் இவ் ஏல விற்பனைகள் நடைபெறும்.

(ஆ) கல் அகழ்வோரும், வர்த்தகர்களும் தமது கற்களை ஏலத்தின் மூலம் விற்பனை செய்வதனை ஊக்குவிக்கும் வகையில், ஏலத்தில் கற்களை விற்பனை செய்ததன் மூலம் பெறும் இலாபத்திற்கு வரி விலக்கு அளித்தல். இவ்விற்பனைகளுக்கு மொத்த விற்பனை வரியிலிருந்தும் விலக்களிக்கப்படும்.

(இ) இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதியிலிருந்து பெறும் இலாபத்திற்கு வருமானவரி விலக்கு அளித்தல். தற்போது இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு இரத்தினக் கற்களை விற்பனை மூலமும், கூட்டுத்தாபனத்தின் ஊடாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏற்றுமதியின் மூலமும் உழைத்த இலாபங்களுக்கு மத்தியமே இவ்விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், ஏற்றுமதி விற்பனைகள் 5 சதவீத மொத்த விற்பனை வரிக்கு உட்படுத்தப்படும்.

(ஈ) தற்போது சிறிய, நடுத்தர கைத்தொழில்களுக்கு 1983 வரையிலும் ஏற்றுமதிப் பொருள் தயாரிப்பாளர்களுக்கு ஐந்து வருடங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள வரிச் சலுகையை, ஆபரணத் தயாரிப்பாளர்கள், ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு வழங்குதல்.

(உ) ஆபரண ஏற்றுமதிகளுக்கு 2 சதவீத மொத்த விற்பனை வரியை விதித்தல்.

பொதுத் துறைக்கு வெளியில் வாராந்த ஏலவிற்பனையை நடாத்துதல், இம்முன்மொழிவுகளுள் மிகப் பிரதான அம்சமாகும். ஆரம்பத்தில் கொழும்பிலும், ஏனைய அகழ்வுப் பிரதேசங்களிலும் இது நடாத்தப்பட உள்ளது. அகழ்வோரும் வர்த்தகர்களும் தமது செப்பனிடப்பட்ட, செப்பனிடப்படாத கற்களைத் திறந்த சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்கு ஊக்கமளிக்கப்படுதே இதன் நோக்கமாகும்.

ஏலத்தை நடாத்துகின்ற முழுப் பொறுப்பும் இலங்கை வர்த்தக சம்மேளனத்தினமீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே தம் மிடம் உள்ள இரத்தினக்கல் வர்த்தகப் பகுதியை அடிப்படையாகக்

கொண்டு இந்நிறுவனம் ஏலத்திற்கென ஒரு குழுவை நிறுவி யது. அரசு இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர், ஒரு மதிப்பீட்டாளர், பிரதான தனியார்துறை வர்த்தக நிறுவனங்களின் தலைவர்களான சம்மேளனத்தின் மூன்று அங்கத்தவர்கள் ஆகியோரை இக் குழு உள்ளடக்கியிருந்தது. ஏலம் தொடர்பான எல்லா முடிவுகளும் இக் குழுவின்மேல் மேற்கொள்ளப்படும்; இதற்கென ஏற்கனவே உரிய நிபந்தனைகள் ஆக்கப்பட்டிருப்பதுடன், தேவையான விளம்பரமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாவது ஏல விற்பனை இவ்வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் நடைபெறவுள்ளது.

நிதி அமைச்சர் ஏலம் தொடர்பான முன்மொழிவினைச் செய்க்போதிலும், இதில் அரசாங்கத் தலையீடு இல்லாதிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கவொரு அம்சமாகும். தனி முயற்சியாளர்களிடம் வருமான வரி அதிகாரிகள் தொடர்பாக நிலவுகின்ற பயத்தினைப் போக்குதல் இதன் ஒரு நோக்கமாகும்.

இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனம் ஒரு சாதாரண கொள்வனவாளரைப் போன்று இவ் ஏலங்களில் கற்களைக் கொள்வனவு செய்தல் இத்திட்டத்தின் இன்னொரு பிரதான அம்சமாகும். தரகர் ஒருவரின் ஊடாகவே ஏலத்திற்குக் கற்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம். ஒவ்வொரு தரகரும் இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதுடன், ஒரு வர்த்தகராகவும் இருத்தல் வேண்டும். மேலும், அவர் இலங்கை வர்த்தக சம்மேளனத்தின், இரத்தினக்கல் விற்பனைப் பிரிவின் ஒரு அங்கத்தவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். எந்தவொரு பிராஜையும் இப்பதிவு செய்யப்பட்ட தரகரின் மூலம் கற்களை ஏலத்திற் சமர்ப்பிக்கலாம். ஒரு தரகர் ஒவ்வொரு இரத்தினக்கல்லினதும் விற்பனை விலையில் மூன்று சதவீதத்தினை அவரது கட்டணமாகப் பெறலாம். சம்மேளன அங்கத்தவர்கள் மாத் திரமே ஏலவிற்பனையை நடாத்த அருகதை உடையவர்கள்.

உள்ளூர், வெளியூர்ப் பிராஜைகளும் நிறுவனங்களும் இவ் ஏலத்தில் இரத்தினக் கற்களைக் கொள்வனவு செய்யலாம். மேலும், எந்த அளவிலும், எந்த இனத்தை

யும் சேர்ந்த இரத்தினக் கற்களை இவ் ஏலங்களில் சமர்ப்பிக்க முடியும். இவ்வாறாக ஏலத்தில் ஒரு தரகாவதன் மூலம் அல்லது ஒரு தரகர் ஊடாக கற்களை ஏலத்தில் விடுவதற்குக் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தின் வாயிலாகப் போதியளவு இலாபம் பெறல் பிரதான ஒரு நன்மையாகும்.

தற்போது சிறிய அளவில், உள்நூர் மட்டத்தில் இரத்தினக்கல் வர்த்தகர்களிடையே ஏலம் நடைபெறுகின்றது. இம்முறையின் கீழ் ஓர் இரத்தினக் கல் வர்த்தகர், கூட்டுத்தாபனத்தின் அனுமதியுடன், தனது வாசஸ்தலத்தில் ஏலத்தை நடத்துவார். இவ் ஏலத்தில் தனியார் துறை வர்த்தகர்களைப் போன்று இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனமும் கலந்து கொள்ளும், மிக உயர் விலையைக் கோர்பவர்களுக்கே இரத்தினக்கல் விற்பனை செய்யப்படும். இவற்றிற்கு எத்தகைய பரிசாரமும் வழங்கப் படுவதில்லை. பெரும்பாலும் தனியார் மட்டத்தில் நடைபெறுகின்ற ஏலமாகும், இவ் ஏலங்களின்போது வர்த்தகர்கள் இரகசியமாக ஒன்று கூடி அளிக்க வேண்டிய அதிக உயர் விலையைத் தீர்மானிப்பர். பெரும்பாலும் கல்லின் உண்மையான பெறுமதியை விடவும் குறைவாகவே இவ் விலை இருக்கும். இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனம் மாத்திரமே உயர்ந்த விலையை அளிக்க முயற்சிக்கலாம், ஒன்றுபட்டு இயங்குகின்ற வர்த்தகர்கள் மிகச் சிறந்த கற்களைத் தாம் குறிக்கின்ற விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்வர்.

இறுதியில் இரத்தினக்கல் விற்பனை செய்யப்பட்டதன் பின்னர் கல்லின் உண்மையான பெறுமதிக்கும் கொள்வனவு விலைக்கும் இடைப்பட்ட பெறுமதியை வர்த்தகர்கள் தம்மிடையே பங்கிட்டுக் கொள்வர். உதாரணமாக 75,000 ரூபா பெறுமதிவாய்ந்த ஒரு கல் விற்கு வர்த்தகர்கள் 40,000 ரூபா கொடுக்க இணங்கினால், அவர்களுள் ஒருவர் 40,000 ரூபாவிற்கு அக்கல்லினைக் கொள்வனவு செய்வார். இதற்கு இடைப்பட்ட பெறுமதியான 35,000 ரூபாவையும் வர்த்தகர்கள் தமக்கிடையே பங்கிட்டுக்கொள்வர். புதிதாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட பகாங்க ஏல விற்பனை முறையான விதிகளுக்கு ஏற்ப நடத்தப்படுவதனால், இத்தகைய செய்கைகள் இடம்பெருது

என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. வர்த்தகர்களுக்கும் கல் அகழ் வோருக்கும் கீழ்க்காணும் நன்மைகளை வழங்க இலங்கை வர்த்தக சம்மேளனம் எதிர்பார்க்கிறது.

- (1) கூடிய வசதி படைத்த இரத்தினக்கல் வர்த்தகர்களிடையே இத்தகைய விற்பனை இடம் பெறுவதனால், மிகச் சிறந்த கற்கள் பொது மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இவ் ஏல விற்பனையின்போது சிறந்த ரகக் கற்கள் வெளிக்கொணரப்படுவதனால், பெறுமதி வாய்ந்த பெரிய, சிறிய கற்களை மக்கள் ஏலத்தில் விடுவதற்கு உக்கம் அளிக்கப்படலாம்.
- (2) கல் அகழ்வோரும், சிறு வர்த்தகர்களும் சாதாரணமாக கல் அகழ்வுப் பிரதேசங்களில் நடைபெறுகின்ற வீட்டு விற்பனைக்கு அப்பால் தமது சிறந்த கற்களை விற்பனை செய்வதற்குரிய வாய்ப்பு அரிதாகவே உள்ளது. முறையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வர்த்தக நிலையங்கள், முதலீடு, மின்விற்பனை அல்லது ஏற்றுமதி போன்றவற்றிற்குச் சிறந்த ரகக் கற்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு இவ் ஏல விற்பனைகள் உதவியாக அமையும்.
- (3) போட்டியின் கீழ் தமது கற்களுக்கு அதிக உயர் விலையைப் பெற முடியாதிருந்த கல் அகழ்வோர், தமது கற்களுக்கு உயர் விலையைப் பெற இது உதவியாக அமையும்.
- (4) ஏல விற்பனை, கற்களைக் கொள்வனவு செய்யவும், விற்பனை செய்யவும் உரிய வசதிகளை அளிப்பதனால், இரத்தினக்கல் வர்த்தகத்தில் ஊக்கமின்றி ஈடுபாடு கொண்டோர், இவ்வர்த்தகத் துறையினுள் புகுவதற்கு வழிவகுக்கும்.

இதுகாலவரையும் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஊடாக விற்பனை செய்யப்பட்ட அல்லது ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கற்களுக்கு மாத்திரமே வருமானவரிச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. இப்படியே திட்டத்தின் இன்னொரு பிரதான அம்சம் யாதெனில் ஏலவிற்பனையின் மூலம் பெறப்படுகின்ற இலாபத்திற்கு வருமானவரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தலாகும். அதாவது— (அ) சம்மேளனத்தினால் நடாத்தப்பட்ட எந்த ஒரு ஏலத்திலாவது விற்பனை செய்யப்பட்ட செப்பனிடப்படாத கற்கள். (ஆ) சம்மேளனத்தினால் நடாத்தப்பட்ட ஏலத்தின்போது கொள்வனவு செய்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கற்கள். (இ) சம்மேளனம் நடாத்திய ஏலத்தின்போது தரகர்

பெற்ற கமிஷன் ஆகிய யாவும் வரி விலக்கிற்கு உட்பட்டதாகும்.

தற்போது நடைமுறையிலுள்ள வருமான வரி விதிகளின் பிரகாரம், ஒருவர் சட்டப்ரியாக உழைக்காத வருமானம் எனக் கருதப்படுகின்ற வருமானத்தினால் செய்யப்படுகின்ற நிதிக்கொடுக்கல் வாங்கல்கள் தொடர்பாக வருமானவரித் தீணக்களம் கட்டாயமாக விசாரணைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆனால் இவ் ஏலவிற்பனைகளின்போது இரத்தினக் கற்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பணம் தொடர்பாக வருமான வரித் தீணைகளம் இதனையொத்த விசாரணைகளை மேற்கொள்ளக் கூடாது என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஆகையால், மக்களிடம் பதுக்கப் பட்டிருந்த பணம் அல்லது கறுப்புப் பணம் பணச் சந்தைக்கு வரும் என எதிர்பார்க்கலாம். மேலும், இவ்வாறு பணத்தைப் பதுக்கி வைத்திருந்தோர் ஏலத்தில் கற்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும் இப்பணத்தைப் பாவிக்கலாம்.

தற்போது அமுலில் உள்ள முறையின்கீழ் ஒரு கல் விற்பனையின் மூலம் பெறப்பட்ட இலாபத்தில் அரைவாசி முதலீட்டாளர் அல்லது தரகர், வர்த்தகர், அமைப்பாளர் ஆகியோரைச் சென்றடைகின்றது. மறுமுறத்தில், நிலத்தின் உரிமையாளர் ஐந்தில் ஒரு பங்கினையும், அகழ்வோர் ஐந்தில் ஒரு பங்கினையும் பெறுகின்றனர். தரகர் வர்த்தகர்கள் கல்லைக் கொள்வனவு செய்ய வருகின்ற 'முதலாளி' கல்லுக்குக் குறைந்த பெறுமதியை வழங்க ஏற்பாடு செய்து பின்னர் அக்கல்லை கல் அகழ்வோரின் முன்னிலையில் விற்பனை செய்து அக்குறைந்த பெறுமதியை அவர்களிடையே பங்கிட்டு செய்ததன் பின்னர், கல்லின் உண்மையான பெறுமதிக்குரிய மிகுதிப் பணத்தை முதலாளியிடமிருந்து பெறுவது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. தாம் தமக்குரிய உண்மையான பங்கினைப் பெறுவதில்லை என அநேகமான கல் அகழ்வோர் முறைப்பாடு செய்துள்ளனர். கல்லின் உண்மைப் பெறுமதியை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளுதல், இவ் ஏலவிற்பனை

யின் தெளிவான ஒரு நன்மையாகும். இம்முறைவின் மூலம் அகழ்வோர் தமக்குச் சேர வேண்டிய பங்கினைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பகரங்கமாகப் பரிசீலிக்கப் பட்டு, பெறுமதி நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற இவ் ஏலவிற்பனைகளில் கூட்டுத்தாபனமும் பங்கு பெறலாம். ஆகையால் குறைவாகப் பெறுமதி நிர்ணயிப்பதன் மூலம் கூட்டுத்தாபனம் அடையக்கூடிய நடவடிக்கை அல்லது வர்த்தகர், அதிகாரிகளுக்கிடையிலான மோதல் பெருமளவு குறைவடையும். இரத்தினக் கல் கூட்டுத்தாபனத்தின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் வகையில் 1977-ல் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி, கூட்டுத்தாபனத்தின் சில ஊழியர்கள் மோசடியில் ஈடுபடுவதாகச் சுட்டிக்காட்டியது. இவ்வாறாக இத்தொழில் துறையில் நிலவுகின்ற மோசடிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் கூட்டுத்தாபனம் வெற்றிபெறவில்லை.

கூட்டுத்தாபனத்தின் விலை மதிப்பீட்டாளர்கள் குறைந்த ரக கற்களைக் கூடிய பெறுமதி வாய்ந்தவை என மதிப்பிட்டு செய்தமையால் கூட்டுத்தாபனம் பெரும் நஷ்டத்தை அடைந்தது என இக் கமிட்டி கண்டறிந்துள்ளது. நிதி அமைச்சின் மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் இது ரூபா 50,868,168 ஆகவும் இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தின் மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் இது ரூபா 39,605,300 ஆகவும் இருப்பதாக அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. அனுபவமும் திறமையும் வாய்ந்த மதிப்பீட்டாளர்கள் இன்மையால் அல்லது வர்த்தகர்களுக்கு மேலதிக 'பணத்தைச் செலுத்தி' அதில் தாமும் ஒரு பகுதியைப் பெறலாம் என்ற நோக்கில் இது இடப்பெற்றிருக்கலாம். இது தவிர இவ்விசாரணைக்குழு மேலும் பல மோசடிகளை அம்பலப்படுத்தியது.

அமுல்படுத்தப்படவுள்ள இவ் ஏல விற்பனையின் மூலம் எமது இரத்தினக் கற்களுக்கு உயர் விலைகளைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகளும் கூடுதலாக உண்டு. உள்நாட்டவர்களும் வெளிநாட்டவர்களும் இதில் பங்கு பெறலாம். எனவே வெளிநாட்டவர்கள் தமது நாடுகளில் உள்ள விலைகளுக்குக் கிட்டிய விலைகளை வழங்க முன்வரலாம்.

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1980

கூட்டுத்தாபனத்தினால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட இரத்தினக் கல்லின் பெறுமதி (ரூபா)

1974	12,963,634
1975	6,423,262
1976	8,195,520
1977	6,349,772
1978	21,856,959
1979	40,922,572

கூட்டுத்தாபனம் தனது ஐந்து விற்பனை நிலையங்கள் மூலமும் காட்சி அறைகள் மூலமும் பெற்று வந்த இலாபம், வருமானம் என்பவற்றை இழக்க வேண்டியேற்படும் கூட்டுத்தாபனத்தின் உள் ஞார் விற்பனைகளின் பெறுமதி கீழ் தரப்படுகின்றது:

காட்சி அறை (உள் ஞார்) விற்பனைகள் (ரூபா)

1973	3,936,757
1974	3,746,018
1975	4,125,322
1976	10,023,769
1977	4,502,728
1978	10,827,770
1979	17,038,641

மூலம்: அரசு இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனம்.

இதுவரையும் அரசு இரத்தினக் கல் கூட்டுத்தாபனம் பெற்று வந்த முன்னேற்றம் பின் தள்ளப்படலாம். ஏனெனில், அரசு நிறுவனங்கள் பொது விதிமுறைகளுக்குக் கட்டுப்பாட்டின்படி தனியார் நிறுவனங்களுடன் போட்டியிடுமிடத்து அவை பெரும்பாலும் வாய்ப்பற்ற நிலையில் இருக்க வேண்டி உள்ளது.

ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு குழுவினால் செய்யப்பட்டு வருகின்ற சட்டரீதியற்ற இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதியின் பெறுமானத்தை மதிப்பிட இது உதவியாக அமையும் என்பதனைத் தெளிவாகக் கூற முடியாது. இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு வரிச் சலுகை, வெளிநாட்டுப் பிரயாணம் வைத்திய செலவுகள் ஆடம்பரப் பொருள் இறக்குமதிச்

சலுகை போன்ற நாட்டின் ஏனைய மக்கள் அனுபவிக்காத சலுகைகளை வழங்கிய 1972-ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றத்தக்க ரூபாய் நாணயக் கணக்குத் (சி-ஆர்-ஏ-) திட்டத்தின்கூட இதனை ஒழிக்க முடியவில்லை. உள் ஞரில் உழைத்த இலாபத்தை விடவும், கள்ளக்கடத்தல், சட்டரீதியற்ற விற்பனை என்பவற்றின் மூலம் வெளிநாடுகளில் உழைக்கின்ற வருமானம் கவர்ச்சியானது என்பதனை அவர்களது நடவடிக்கைகள் காட்டின. இவ்விற்பனையின் மூலம் உழைத்த பணத்தைக் கொண்டு பொருட்களை இறக்குமதி செய்து, உள்ளூரில் விற்பனை செய்வதன் மூலம் வர்த்தகர்கள் கூடிய இலாபம் உழைக்கக்கூடியதாகவிருத்தல் இந்நிலைமை தொடர்ந்து நிலவுவதற்கு இன்னொரு காரணமாகும். எவ்வாறாயினும், இவ் ஏல ஏற்பனைகளில் பங்குபற்றுக்கின்ற வெளிநாட்டுக் கொள்வனவாளர்கள், அவர்களது நாடுகளில் வழங்குகின்ற உயர் விலைகளை வழங்குவதன் மூலம் இந்நிலைமையைப் பெருமளவிற்கு இல்லாமலாக்கலாம்.

உண்மையான ஒரு காரணத்தின் அடிப்படையிலேயே இரத்தினக்கல் அகழ்வோர் முதலாளிகளுடன் தொடர்புகொள்ள முற்பட்டனர். குறிப்பாக அகழ்வோரின் நிதித் தேவைகளை முதலாளி நிறைவு செய்வதனால், அவர்கள் முதலாளிக்குக் கடமைப்பட வேண்டி உள்ளது. இத்தொடர்பு நீடிக்கும் வரையிலும், முதலாளி-அகழ்வோர் உறவும் தொடரும். இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனம் அகழ்வோருடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு, அவர்களது கற்களுக்கு உறுதியை வழங்குவதால் வங்கி மூலம் நிதி வசதிகளையும் அளித்தலே இந்நிலைமையை அகற்றுவதற்கான சிறந்த வழியாகும்.

ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கற்களின் பெறுமதி (ரூபா)

	கூட்டுத்தாபனம்	தனியார்	மொத்தம்
1972	66,87,496	8,828,888	15,496,384
1973	24,987,186	127,993,993	15,298,179
1974	15,953,257	116,981,191	132,934,448
1975	10,643,063	178,307,411	188,950,484
1976	8,790,138	278,357,572	282,147,710
1977	10,928,131	242,934,217	253,862,348
1978	82,583,244	442,467,681	525,050,925
1979	45,201,478	449,548,207	494,749,685

பொருளியல் நோக்கு

மூலம்

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல் நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

விலை ரூ. 2/25

பொருளியல் நோக்கில் சுரகரிக்கப்படுபவற்றைப் பேற்றுக் குறிப்புடன் மீளப் பிரசுரிக்கவோ மேற்கோள் காட்டவோ அனுமதியுண்டு.

அசோனியேட்டட் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் ஒவ் சிலேன்டியிப் பொருளியல் நோக்கில் கொழும்பு டி. ஆர். விஜயவர்த்தன மாவத்தையிலுள்ள ஸ்டேஷனரீஸ் அப்சாலைமொன்று.

